BIBLIOTECA METROPOLITANĂ
BUCUREȘTI
Inventar Nr. 28096

Biblioteca Bucureștilor

2
Februarie
2003

REVISTA ASOCIAȚIEI BIBLIOTECARILOR ȘI DOCUMENTARIȘTILOR DIN BUCUREȘTI • BIBLIOTECA METROPOLITANĂ • DIRECTOR FLORIN ROTARU

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

MIRON COSTIN

1633 – 1691

370 de ani de la naştere

"Puternicul Dumnezeu, **cinstite iubite cetitoriule,** *să-ți dăruiască, după aceste cumplite vremi a anilor noştri, cândva şi mai slobode vacuri, întru care, pe lângă alte trebi, să aibi vreme şi cu cetitul cărților a face iscusită zăbavă; că nu este alta şi mai frumoasă şi mai de folos în toată viața omului zăbavă, decât cetitul cărților...*

Ceteşte cu sănătate această a noastră cu dragoste osteneală, de toate fericiri şi daruri dela Dumnezeu voitoriu, Miron Costin"...

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Sumar

Bucureștii de altădată

Ion GHICA – Bârzof 2

Pagini din "Gazeta Municipală"

Ana Maria ORĂȘANU – Cum erau odinioară Bucureștii (II) 5

D. CASELLI – Grădina Breslelor 6

Istoria cărții

Cartea Sfântă 8

Patrimoniu 13

Centenar Tudor Mușatescu 14

Autografe contemporane

Radu CÂRNECI – 75 16

Scrisoare din...

Camelia FILIP – Biblioteca Județeană "I.A. Bassarabescu" Giurgiu 18

Meridian biblioteconomic

Declarația EBLIDA privind negocierile în sectorul serviciilor publice 21

Wolfgang RATZEK – Managementul conflictelor 23

Un nou serviciu oferit bucureștenilor 24

Hermina G.B. ANGHELESCU – Evaluarea serviciilor de bibliotecă: Facem ceea ce trebuie așa cum trebuie? 25

Biblioteca Națională "Regele Fahd" a Arabiei Saudite [IV] 29

Catalog 36

Agenda culturală

Dora d'Istria – 175 38

"Lumină Lină – Gracious Light" 38

Calendar 39

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Bucureștii de altădată

Bârzof

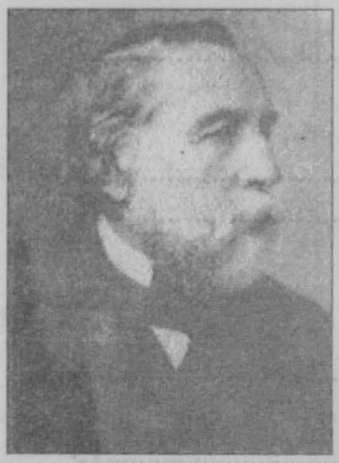

Londra, 1 ghenarie 1885

Scumpul meu amic,

Auzita-i de unul Bârzof? Dacă n-ai auzit, eu să-ți spui cine și ce era; căci l-am văzut și l-am auzit cu ochii și cu urechile mele. Bârzof era, cum zice românul, un om cât un munte: înalt, gros și chipeș, ochi mititei în fundul capului, umerii obrazului scoși și nasul numai o fărâmiță de sfârc: tipul de mongol cel mai bine caracterizat. După celealalte toate, era și ciupit de vărsat, și ciupit așa de adânc, că în fiecare gropiță se putea ascunde bobul de mazăre.

Născut în Bugeag, fusese însă crescut printre românii de pe malul drept al Bugului, unde tată-său a fost ani mulți cinovnic la spirtoase și vorbea românește ca apa. Intrat de copil ca piser în cancelaria poliției, ajunsese *nacealnic* și dobândise cinul de *calejki savetnik* [1], încât, când îi vorbeai, trebuia să-i zici cu respect *"Vasi-visoko-blagorodie"* [2]. El când vorbea începea cu: *"Șto takoi?"* [3] ... și încheia cu *"Durak Moldavan!* [4] *ptiuuu!"* în obraz. Ceva-ceva, să-l fi contrariat, apoi striga *"Ia tebe siceas dam palki"* [5]. Se plimba prin oraș călare p-o scândură pusă pe patru rotile, stând înțepat cu mâna în șold. Căruciorul lui era tras de trei cai negri în front; cel din mijloc, cu un cerc mare peste cap, trepăda de abia se puteau ține de dânsul cei doi lăturași, galopând în fuga mare, cu capetele lăsate în jos, încordate la dreapta și la stânga de le da coamele de pământ. Vizitiul, Timofei, un băiețel cu o pernă mare de catifea roșie în cap, cât dânsul de înaltă, mâna caii d-a-n picioarele, strigând într-una cu glas ascuțit și prelungit *"Padii!"* [6] ..., de fugea lumea de se prăpădea, căci Timofei nu căta peste ce da. Când trecea pe uliță, auzeai pe bieții creștini vestindu-se unii pe alții cu: "Fugi, mă, că trece căruțul lui sfântu Ilie". Era totdauna urmat de trei-patru cazaci de Don, plecați pe cai, cu sulițele înainte ca la bătălie, și băteau de zvântau, căci Bârzof era *polițai nacealnic*.

Mi-l aduc aminte când a venit acasă la noi. Cum a ajuns la scară, a descăicat de pe scândură și s-a suit în fugă pe scară, zdrăngănind sabia de toate treptele; cum a găsit pe tata, i-a dat în mână un plic cu o pecete mare roșie. Tata, după ce a citit scrisoarea, îi zise:

"Am spus generalului că nu mă mai pot duce la comisie; mi-au murit pân-acum trei oameni în curte din cauza serviciului; destul un an de zile; mi-am făcut rândul, acu mai slujească și alții".

Bârzof ascultă cu atențiune cuvintele tatii, dând din cap ca semn de aprobare, și plecă salutând și strângând mâna lui tata. Dar nu trecu nici o jumătate de oră după plecarea lui, și vedem că intră în curte vestitul pazarnic, urmat de un cazac; mai trece nițel, și mai intră un alt cazac, și-apoi altul, tot unul câte unul, până se făcură doisprezece la număr. Care cum intra, descălica, lua frâul din capul calului și-i da drumul la fânărie; iar ei, atrași de mirosul bucatelor, trăgea care cum venea drept la bucătărie, unde într-o clipă nu mai rămânea nimica nici în tingiri, nici prin dulapuri; mănâncă tot și beau tot și tot cer ne-ncetat; apoi, beți și sătui peste măsură, se suie prin odăi și în salon, cântă și joacă chiuind, se tăvălesc pe mobile și pe așternuturi cu cizmele pline de noroi și cu mantalele ude de ploaie. Noi, copiii, cu mama am fugit de acasă și am mas noaptea la un vecin, căci tocmai a doua zi a venit un ofițer de a ridicat cazacii, după ce tata, de nevoie, se prezentase dis-de-dimineață la serviciul la care refuzase d-a se mai duce.

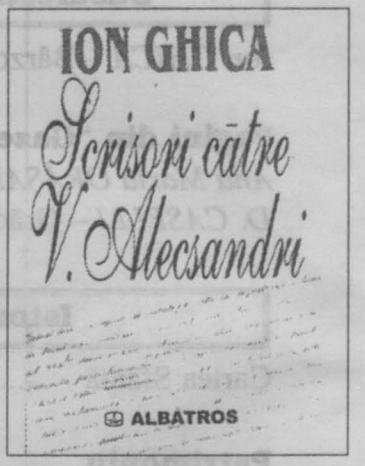

Aceasta se numea *execuție*.

Serviciul ce făcea tata de mai mult de un an era foarte periculos. Se înființase un fel de comitet sanitar compus de mai mulți boieri; scopul acelui comitet nu era atât d-a opri boala a se întinde, ci era mai mult a alege în oraș curți, grădini și maidanuri, unde să se depuie soldații bolnavi, a îngropa pe morți și mai ales a îngriji să se adune și să se trimită la corpurile respective puștile, ranițele și mantalele rămase de la soldații morți. Membrii comitetului erau în contact necontenit cu epistații, cu vătășeii și chiar cu cioclii, cu tot ce era molipsit, fără a se lua nici o măsură profilactică, căci era oprit sub pedeapsă grea a zice că boala de care mureau cu miile pe zi era ciuma, sau a crede că era boală lipicioasă. Din cele dintâi zile ale intrării lui tata în acel serviciu, ni s-a bolnăvit vizitiul, și moartea lui ne procurase neplăcerea d-a fi duși pe vreme de iarnă la Mănăstirea Cernica, unde am petrecut șapte săptămâni la fum, în covergi de scânduri și de rogojini, de ne sufla vântul din toate părțile și ne uda ploaia și de sus, și de jos. D-abia ne întoarserăm acasă, și cade bolnav arnăutul care întovărășea pe tata; atunci, altă purificare, de astă dată la Plumbuita. Un al treilea caz a fost moartea feciorului care înlocuise pe Ivancea arnăutul, apoi alte șapte săptămâni la fum și la aer. Ne întorsesem numai de zece zile de la lazaretul de la Plumbuita, când primirăm vizita de care am vorbit mai sus.

Relațiunile de serviciu făcuse pe Bârzof prieten cu tata și ne venea adesea în casă. Când îi pomenea cineva de cei doisprezece cazaci cu execuția, Bârzof își făcea cruce mare pe piept, zicând: *"Na ia i Bogu* [7]*, cocon Tache, la mine nevi-*

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

novat; slujba!" şi urma partida înainte, întorcând pe riga cu un chef nespus.

În vara anului 1829 războiul era în toiul lui; boierii cei mai mulţi erau trimişi pe afară, unii după coasa fânului pentru oştire, alţii după proviant, alţii ca comisari şi dragomani pe lângă generalii corpurilor cari împresurau cetăţile de pe malurile Dunării; cei cari mai rămăseseră în Bucureşti se adunau ziua-noaptea la Cornescu, unde sta totdauna pe masă un morman de aur la dispoziţiunea aceluia care avea cartea mai năzdrăvană. Acel metal avea o mare putere de atragere asupra ofiţerilor muscali în general şi asupra lui Bârzof mai ales; el avea pe *sotnica* [8] lui, care nu-l înşela niciodată.

Boierii noştri pe atunci erau mai toţi vânători mari şi călăreţi vestiţi; le plăceau caii arăbeşti şi ungureşti; aveau poştalioane de câte şase şi opt cai româneşti iuţi ca zmeii; ţineau prin curţi şi în casă câni, lupi, urşi, vulturi, corbi, privighetori, cocori, tot felul de păsări şi de lighioane. Ca să nu citez decât câteva celebrităţi, voi aminti cânii zăvozi (moloşi), cât viţeii de mari, ai lui Grigorie-vodă Ghica, pe care îi hrănea ca să-i puie să se bată până la moarte ca urşii. Când se dau asemenea spectacole, Bucureştii toţi alergau la Colintina care cum putea, pe jos, călare, în căruţă, în caleaşcă sau în teleguţă; îşi luau merinde de acasă, şi câmpul de la Obor până la Plumbuita părea un bâlci. Emoţiunile cocoanelor erau la aceste lupte tot atât de vii ca şi ale damelor spaniole la luptele *de los toros*. [9]

Alecu Ghica Barbă-Roşie avea pe Bercea, un câne-lup cu coada şi urechile tăiete din rădăcină, dobitoc fioros şi rău, care sta ziua şi noaptea culcat la uşa lui stăpânu-său, dormind numai dintr-un ochi. Pe mulţi a mai speriat, pe mulţi a mai muşcat şi la mulţi a rupt din carne fiorosul Bercea. La asemenea întâmplări, Barbă-Roşie cădea cu dojana tot pe bietul păţit cu: "Na! bine ţi-a făcut, neghiobule, dacă nu-l laşi în pace!", deşi omului nici prin gând nu-i trecuse să-l atingă sau să-l aţâţe. Bercea nu s-a putut împăca nicidecum cu muscalii; sărea la ei când îi vedea trecând pe la poartă, aşa că într-o zi, luându-se la harţă cu trei soldaţi, a căzut străpuns cu baionetele. Rănile ce a primit erau aşa de adânci, încât toate îngrijirile doctorilor şi veterinarilor n-au putut să-i prelungească zilele şi şi-a dat sfârşitul bietul câne când era încă în floarea vieţii: împlinise numai patru ani când a căzut victima invaziunii ruseşti din 1828.

Costache Cornescu avea pe Moş Martin, un urs mare negru, pe care-l crescuse de mititel cu o îngrijire cu totul părintească. Cornescu adesea povestea cum îi fusese milă de Moş Martin când era pui: l-a văzut orfan, fără tată şi fără mamă, căzuţi amândoi într-o bătaie la Petroşiţa sub gloanţele cojeştenilor, corneştenilor şi ghergănenilor. Până la vârsta de doi ani, Martin era blând ca un miel şi plăcut; trăia prin casă, se plimba liber de gât cu boierii, cu cocoanele şi cu oamenii din curte; noaptea dormea în braţele lui Vintilă; dar mai târziu, începând a da la palme în dreapta şi în stânga, în urma câtorva zgârieturi cu unghiile, Cornescu fusese silit să-l izoleze, şi de vreo zece ani îl ţinea în lanţ în fundul curţii, legat de un stâlp nalt, în vârful căruia era o roată de car, unde se urca de-şi lua tainurile ce i le aducea amicul său Vintilă la orele hotărâte.

Timofei, vizitiul lui Bârzof, luase obicei de îndată ce lăsa pe stăpânu-său la scară de se suia la cărţi, el se ducea în fundul curţii şi se juca cu ursul; se punea la o distanţă afară de lungimea lanţului cu care era legat dobitocul şi tăbăra cu biciul pe dânsul, şi-l bătea, şi-l bătea ceasuri întregi. De trei luni, Moş Martin înghiţea această umilinţă, dar pe mormăite; îşi făcea el planul său de răzbunare, şi într-o zi, când începe bătaia biciului, ursul se tot trage încetul cu încetul înapoi, din ce în ce mai aproape de stâlp; cu cât ursul se trăgea, cu atât Timofei înainta, ca să-l poată ajunge să-l bată peste ochi şi peste bot; până ce deodată fiara, făcându-şi vânt, se repede din toată lungimea lanţului, îl ajunge cu laba, îl trage la dânsul şi-l sfâşie în bucăţi. A strigat bietul băiat cât a putut, dar cine să-l audă tocmai în fundul curţii Cornescului, care era cât un bărăgan de mare!

Ca să-ţi faci o idee de întinderea cuprinsului lui Cornescu, închipuieşte-ţi că porneşti din colţul casei Blaremberg, unde este Ministrul Afacerilor Străine, şi mergi pe strada Academiei până în dreptul bisericei Sfântul Nicolae Dintr-o zi, şi apoi de acolo o iei în sus pe strada Ienii până în poartă la Mazar-Paşa [10] şi închei pătratul cu două linii paralele, una stradei Academiei, şi cealaltă stradei Ienii; vei avea astfel cuprinsul curţii lui Cornescu, o adevărată moşie: tot spaţiul pe care se află astăzi otelurile "loji", "Union", "Regal", cu strada Regală şi cu o mulţime de case din fund şi din strada Ienii. Glasul nenorocitului se pierdea în pustietate.

După ce Bârzof a isprăvit talia la cărţi şi şi-a băgat în pungă purcoiul de galbeni care se grămădise dinaintea lui, iese în scară şi strigă, strigă pe Timofei în zadar; dar în loc de Timofei cu trăsura, vine Vintilă, sărind într-un picior, zicându-i râzând:

"Au! Dumneata să trăieşti, că pe Timofei l-a mâncaaa...t Moş Martin, şi nu mai striga degeaba."

A trebuit toată iscusinţa lui Vintilă şi toată încrederea de care se bucura pe lângă urs ca să-i lase din labe cadavrul nenorocitului băiat.

Mai răi şi decât ursul erau câinii din curtea Cornescului. Când treceai pe acolo, noaptea mai ales, te pomeneai deodată ocolit din toate părţile; ulucile erau ciur de găurile prin care ieşeau la uliţă cânii cu grămada cât simţeau pe un trecător; părăsise lumea drumul pe acolo. Eu, într-o noapte, am vrut s-o paţ cât de bună, căci din nebăgare de seamă apucasem pe strada Ienii; am scăpat cu faţa curată numai mulţumită săbiei sublocotenentului Brătianu; ne-am pus spate în spate, dând în dreapta şi în stânga, eu cu băţul, el cu sabia, şi numai aşa de-abia am putut opera o retragere onorabilă până acasă la mine, unde este astăzi otelul "Broffi".

Tot se mai găsesc şi acum pe la noi oameni cărora le place să aibă în curte sau în casă câte un dobitoc fioros, un lup, un vultur sau chiar un mândru leu.

Bârzof cu pazarnicul şi cu generalul Zaltukin, preşedintele cu deplină putere asupra Principatelor, formau o treime tot de o fiinţă sub firma: *"Ia nevinovat, slujba!"* sub care se ocroteau toate abuzurile şi nedreptăţile ruseşti. Sistemul lor era de a nu asculta niciodată o jăluire, ci d-a apuca cu gura înainte, ca să inspire spaimă, ca jăluitorul să fugă de teamă să nu paţă una şi mai rea decât pricina pentru care venea să se plângă. Şi iată cum procedau. Era poruncă strajnică de la împăratul să nu supere pe sudiţi (supuşi străini), să nu le puie cuartir, să nu le ceară rechiziţiuni etc. Banul Brâncoveanu, fiindcă era principe al Sfântului Imperiu Roman, era în idee că trebuie să fie tratat ca un sudit austriac. Într-o zi se pomeneşte cu Bârzof că-i aduce în cuartir pe mareşalul Dibici, care venea să ia comanda oştirilor, înlocuind pe bătrânul mareşal principe Witgenstein, şi scoate pe Brânco-

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

veanu din casele de sus, înghesuindu-l cu toată familia în câteva beciuri. Atins în mândria sa, Brâncoveanu trimite pe un nepot al lui să explice generalului Zaltukin situaţiunea excepţională în care se afla şi să-i ceară să fie cruţat. Tânărul sol vorbea franţuzeşte ca apa şi era elocvent; ajuns la palat, începe pe un ton oratoric a expune generalului Zaltukin scopul pentru care era trimis, după regulile retoriceşti, cu trope, figuri, gesturi şi jocuri de fizionomie; Zaltukin, în loc de a-l asculta până la sfârşit şi a-i răspunde în cestiune, deodată se înfuriază şi bate din picior, strigând: "Afară! afară! paşol! ce te strâmbi la mine?", încât bietul sol a luat-o la fugă speriat, uitând şi exord, şi narațiune.

Se cutremura lumea când auzea de Zaltukin. El era vestit în toată Rusia pentru violenţa şi străşnicia sa. Când poruncea ceva, nu încăpea vorbă, trebuia să se facă. Dacă cerea cară pentru transporturi trebuincioase pentru oştire şi se răspundea că vitele au murit de epizootie, el răspundea: "Ei bine, să se înhame oameni", şi bieţii locuitori erau supuşi cu biciul cazacilor să ducă carăle înhămându-se în locul boilor. Dacă vreun boier îndrăznea în divan să facă cea mai mică observaţiune asupra vreunei măsuri ordonate de dânsul, era îndată surghiunit. Mitropolitul Grigorie, mergând într-o zi la dânsul să-l roage să fie mai îngăduitor cu creştinii, el, în loc de a-i răspunde, chemă îndată pe Bârzof şi-i ordonă să-l trimită peste graniţă. Peste douăzeci şi patru de ore, acel om sfânt era dat afară din eparhia lui şi dus surghiun în fundul Rusiei, unde a fost deţinut cinci ani.

Aceia însă cari cunoşteau bine pe generalul Zaltukin şi cari trăiseră cu dânsul în intimitate spuneau că era omul cel mai drept, cel mai cinstit şi mai milos, şi că ordinele crude ce da le da cu inima sângerândă. Mulţi asigurau că adresase împăratului raporturi sfâşietoare asupra stării de jale în care se aflau Principatele, zicând că purtarea Rusiei în Principate merită reprobarea lumei întregi.

Ruşii au privilegiul de a fi răi, cruzi şi nedrepţi şi d-a fi totodată oamenii cei mai buni la suflet şi cei mai plăcuţi; ei pun toate faptele cele neomenoase sub firma: *"la nevinovat... slujba!"* cum zicea *calejki-sovetnikul* Bârzof, care afară din slujbă era omul cel mai plăcut, sufletul cel mai bun şi mai milostiv, omul lui Dumnezeu cum s-ar zice.

Zaltukin a murit de ciumă, voind să dovedească că boala de care mureau soldaţii cu miile în curţi şi pe maidanuri nu era ciumă, nici boală lipicioasă. A fost înlocuit cu un om inteligent, plăcut şi bine crescut, cu generalul conte Pavel Kisselef, un camarad al împăratului Alexandru.

Touvenel, ministrul afacerilor streine al lui Napoleon III, vorbind de contele Kisselef când era ambasador la Paris, zicea: *"Je n'ai pas connu de vieillard plus accessible aux idées grandes et généreuses"* [11]. Pe atunci generalul Kisselef era trecut de optzeci şi cinci de ani.

Când i-am fost prezentat, la 1862, la un prânz la Ministerul Afacerilor Streine la Paris, a stat mult de vorbă cu mine, întrebându-mă de o mulţime de oameni pe cari îi cunoscuse şi din cari mulţi trăiau pe atunci, şi mi-a zis: *"Je me rappele avec bonheur des cinq années que j'ai passé dans votre pays, et tout ce qui lui arrive d'heureux me fait plaisir; je regrette beaucoup que vous n'ayez pas su rendre heureuse la partie de la Bassarabie que le Traité de Paris a donné à la Moldavie. Ce pays, que la solicitude de l'empereur Alexandre et l'empereur Nicolas avait rendu si riche et si prospère, votre administration l'a réduit à la plus complète misère: il arrive tous les jours à Pétersbourg des plaintes et des lamentations de la part des habitans d'Ismaïl et de Bolgrad."* [12]

Am raportat atunci aceste cuvinte domnitorului Cuza, zicându-i că ele îmi făcuseră mie mare impresiune şi că mi se păreau un rău prognostic pentru viitorul Basarabiei.

ION GHICA

Note:

1. Consilier departamental.
2. Preanobile născut.
3. Ce-i asta?
4. Moldovean prost.
5. Acum îţi trag palme.
6. Du-te, păzea.
7. Nu eu, zău!
8. Sută.
9. Tauri.
10. Mazar-Paşa era englez, se numea Lakeman. Căsătorit cu o româncă, s-a stabilit în Bucureşti; a făcut politică liberală: "coaliţia liberală de la Mazar-Paşa" din 1875 s-a constituit în casa lui.
11. "N-am cunoscut bătrân mai accesibil ideilor mari şi generoase."
12. "Îmi amintesc cu fericire cei cinci ani pe care i-am petrecut în ţara dumneavoastră, şi tot binele ce i se întâmplă îmi face plăcere; regret mult că n-aţi ştiut să faceţi fericită partea din Basarabia pe care Tratatul de la Paris a dat-o Moldovei. Această ţară, pe care solicitudinea împăratului Alexandru şi a împăratului Nicolae o făcuse atât de bogată şi prosperă, administraţia voastră a redus-o la cea mai completă mizerie: zilnic sosesc la Petersburg plângeri şi jeluiri din partea locuitorilor din Ismail şi Bolgrad."

Ion Ghica, *Scrisori către V. Alecsandri*,
ediţie integrală, cronologia vieţii şi a operei,
note şi glosar de Constantin MOHANU,
Editura Albatros, 2001

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Pagini din "Gazeta Municipală"

Cum erau odinioară Bucureștii

(II)

Ana Maria ORĂȘANU

Publicație de "informare și critică edilitară", "Gazeta Municipală" își dovedea astfel receptivitatea față de o problemă majoră a timpului, sistematizarea capitalei. În anii '30 elaborarea Planului director de sistematizare a municipiului București devenise o prioritate pentru autorități. Primele studii datau din 1906, dar motive dintre cele mai diverse, inclusiv războiul și urmările lui, întârziau finalizarea lucrării. Proiectul a fost elaborat în 1934 și aprobat cu Decret Regal în anul următor. În principal, se preconiza îmbunătățirea circulației prin deschiderea a noi artere și rectificarea parțială a celor existente, precum și reorganizarea teritoriului cu inserții arhitectural-urbanistice conforme cerințelor unei metropole moderne. Pe planșeta arhitecților, propunerile operau cu incisivitate în țesutul urban configurat de-a lungul timpului mai mult după propriile-i nevoi decât după reglementări administrative.

Ce se putea demola și ce nu, sau care era valoarea istorică și culturală a vechiului fond construit, deveniseră teme de discuție, de controversă, dar și subiecte abordate de unele publicații.

"Gazeta Municipală" publica deopotrivă articole despre istoria Bucureștilor, prea puțin cunoscută contemporanilor, alături de diverse comentarii critice privind starea orașului.

Cu rubrica sa "Cum erau odinioară Bucureștii", D. Caselli a excelat, dovedindu-se omul potrivit în momentul potrivit. Doritor să prezinte cititorilor subiecte cât mai interesante din "lipsa izvoarelor istorice" care "face atât de sărac istoricul Bucureștilor", căci "nu are arhive vechi ca alte orașe", publicistul a devenit un asiduu cercetător al fondurilor de documente tezaurizate la Arhivele Statului și la Academia Română. Aceste date culese prin propria-i străduanie și menite să lămurească aspecte insuficient cunoscute, au devenit suportul articolelor alcătuite ca scurte monografii, portrete, descrieri de obiceiuri, evenimente sau tradiții. O bogată paletă de scene bucureștene, savuros prezentate și cu un stil ușor de receptat au individualizat ziarul, rubrica și autorul.

Prezentăm în continuare lista articolelor semnate de D. Caselli și publicate de "Gazeta Municipală" din anul 1934 (material întocmit de Diana Macarie și Antoaneta Pfeiller):

Bucureștii pe vremea lui Mustafa Bairactar (nr. 103 și 104), *Patronii Bucureștilor* (nr. 105), *Bucureștenii și Sf. Dimitrie cel Nou Basarabov* (nr. 106), *Bucureștii pe la începutul anului 1600* (nr. 107), *Până unde se întindeau Bucureștii la începutul veacului al XVI-lea* (nr. 108), *Cetatea Dâmboviței din cronicile ungurești și Bucureștii* (nr. 109), *Mircea cel "bătrân" domnit-au "vara la Târgoviște și iarna la București"?* (nr. 111), *"Castrum fluvii Dombovicha" din vremea lui Țepeș-Vodă* (nr. 112), *Vlad-Vodă Țepeș și Bucureștii* (nr. 113), *Bucureștii fost-au pe vremea Radului Vodă cel Frumos?* (nr. 117), *Acum 470 de ani Bucureștii erau scaun de domnie?* (nr. 118), *O ctitorie a Radului-Vodă-cel-Frumos în jurul Bucureștilor* (nr. 119), *Biserica Sfântului Visarion* (nr. 120), *Mahalaua Visarionului* (nr. 121), *Cum s-a întemeiat mahalaua Visarionului* (nr. 122), *Bucureștii pe vremea când au venit Turcii să-l mazilească pe Brâncoveanu* (nr. 123), *Târgul Moșilor* (nr. 124), *Târgul Moșilor locul de osândă al răufăcătorilor* (nr. 125), *Grădina Cișmigiu* (nr. 126), *Balta dela Gorgani* (nr. 127), *Jocul halcălei ce se făcea în Cișmigiu* (nr. 128), *Cișmigiul cântat de poetul Al. Sihleanu în 1859* (nr. 129), *Balul lui "Ianoș" dela Cișmigiu* (nr. 130), *Grădina Breslelor* (nr. 131), *Mahalaua "Fântâna-Boului"* (nr. 132), *"Cișmeaua Roșie" și "Biserica Luminată" din mahalaua "Fântâna-Boului"* (nr. 133), *Gropile lui Popa Tatu* (nr. 134), *Mahalaua, ulița și biserica Armenească* (nr. 135), *Mahalaua Cărămidarii-de-jos* (nr. 136), *"Biserica Albă" din București în care s-a închinat Mihai Viteazul* (nr. 137), *Biserica Sfântului Niculae al jupâniței Caplea* (nr. 138), *Lupta de la 13 septembrie 1848* (nr. 139), *Grădina preotului Ilie de la Cotroceni* (nr. 140), *Bucureștii pe vremea lui Constantin-Vodă-Hangiarliu* (nr. 141), *Primirea primului consul francez în București* (nr. 142), *Bucureștii pe vremea lui Pasvantoglu* (nr. 143), *Iarna lui Hangiarliu* (nr. 144), *Bucureștii pe vremea când au venit turcii să-l mazilească pe Hangiarliu* (nr. 145), *Bucureștii pe vremea când a fost omorât Hangiarliu* (nr. 146), *Biserica și Mahalaua Sfântul Spiridon Nou* (nr. 147), *Alaiul cu care a fost primit Niculae Mavrogheni în București* (nr. 148 și 149), *Mahalaua Dobroteasa* (nr. 150), *Biserica Dobroteasa* (nr. 151), *"Ulița mare" și negustătorii bucureșteni* (nr. 152), *Crăciunul la "Curtea Domnească" din București* (nr. 153).

Doar patru articole publicate în acel an de "Gazeta Municipală" nu sunt semnate de D. Caselli, respectiv:

Cu romancierul Camil Petrescu despre București (nr. 110), Nestor Urechia: *Primele pavele de piatră* (nr. 114), *Prima berărie în București* (nr. 115), *Horă și scrânciob în Dealul Spirei* (nr. 116).

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Unde petreceau bucureștenii acum o sută de ani

Grădina Breslelor

D. CASELLI

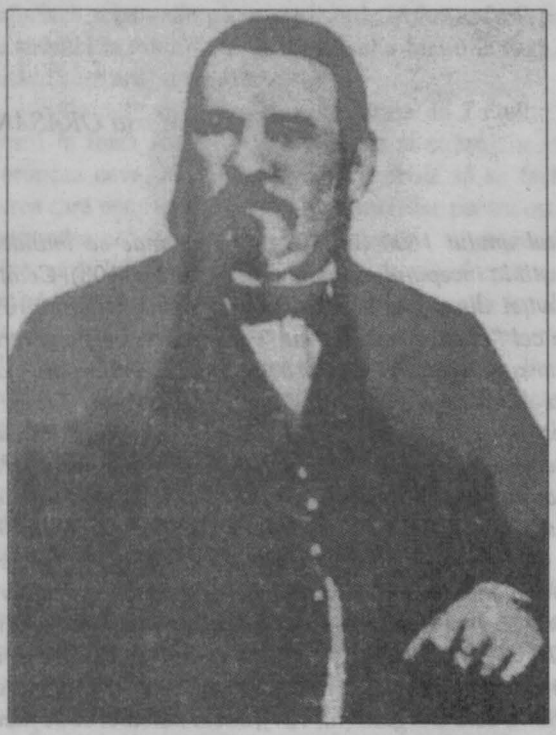

Nicolae Filimon

Grădina Breslelor!

Iată un nume pe care mulți bucureșteni nici nu-l cunosc, iar alții cari l'au apucat l'au uitat.

Grădina Breslelor! Ce era ea și în ce parte a Bucureștilor se întindea? Iată ce vom căuta să arătăm noi aici.

Odinioară, Bucureștii aveau în jurul lor atâtea locuri de petrecere, atâtea grădini desfătătoare unde lumea, Duminica și sărbătorile se ducea și petrecea.

Unde sunt grădinile: lui *Scufa*, lui *Giafer*, *Livedea cu duzi*, *Pricopoaia*, *Grădina cu cai*, *Zane*, *Eliad*, *Barbă-lată*, *Breslea* și altele al căror nume s'au uitat?

Au pierit ca prin farmec. Pe locul lor s'au ridicat case și aceste case, una lângă alta au alcătuit mahalale întregi.

Odinioară, călătorul care sosea în orașul București, era încântat de priveliștea frumoasă pe care i-o oferea orașul, prin nenumăratele sale locuri de verdeață care erau înăuntru și în jurul lui.

Toți călătorii străini cari au fost prin București erau minunați de minunata priveliște pe care o vedeau.

Și nu unul, ci toți au cuvinte de laudă pentru grădinile Bucureștilor.

Din întinderea de azi a Bucureștilor trei pătrimi erau grădini odinioară.

Câte însă nu se schimbă cu vremea!

Să revenim la grădina *Breslelor*.

Această grădină era așezată la spatele gârliței numită *Bucurescioara*, un alt nume pe care fireşte cititorii de azi nici nu l'au auzit.

Afară de Dâmbovița care tăia orașul în două, Bucureștii mai aveau o mulțime de ape mici, gârlițe, printre care una numită *Bucurescioara*, care pleca din balta Icoanei, trecea prin mahalaua Săpunarilor, Scaunelor vechi, Pescăria veche, tăia podul Târgului de afară, lua cam prin str. Radu Calomfirescu, cobora peste podul-Vergului, prin valea dinspre str. Mircea-Vodă, spre Olteni, o cotea la dreapta pe strada Corbului și se vărsa în Dâmbovița în mahalaua Popescului, mai sus de "Jicnița Domnească".

Această apă era foarte iubită de săpunari, măcelari și pescari.

La spatele *Bucurescioarei* și a baltei *Icoana* nu departe de schitul Darvari de azi, se întindea mare, frumoasă, desfătătoare grădina *Breslelor*.

O parte din acest loc s'a schimbat mai în urmă, într'o grădină de pomi roditori, cuprinsă între str. Icoanei, Polonă, Romană și Țăranilor, proprietatea unei familii Ioanid, iar după trecerea a peste 30 de ani s'a parcelat și pe el s'au ridicat clădiri mândre și luxoase.

Azi locul se numește parcul Ioanid.

Ce ne spune N. Filimon despre grădina Breslelor

Cunoscutul scriitor Nic. Filimon care a scris romanul "Ciocoii vechi și noui" în capitolul XV din acest roman, intitulat "Scene din viața socială" iată ce ne spune de grădina Breslelor:

"Locuitorii orașului București, din clasa de mijloc, deprinși de multă vreme cu viața orientală, cea plină de lene și poesie, vara, se aduna la grădinile Breslea, Barbă-lată, Cișmegiu și Giafer.

Acolo fiecare isnaf sau cap de familie își întindea masa și împreună cu casnicii și prietenii, beau și mâncau, apoi începeau a învârti hora și dansurile cele vesele care se deosibesc foarte puțin de tarantela neapolitană și care plac atât de mult întregului popor latin.

Era însă cu deosebire plăcută a privi comica gravitate cu care oameni din popor executau hora, dansul lor de predilecțiune.

Provocarea la danț venea mai totdeauna din partea tinerilor, bătrânii ședeau răsturnați pe iarbă verde, sub umbra cea deasă a copacilor și fumau, dar cu încetul o atracțiune neînvinsă se transmitea în inima oamenilor de orice vârstă, jocul tinerimei, ca un electrism, mișca pe bătrânii patroni, ei se sculau după iarbă, scoteau binișele cele lungi și sumeteau pulpanele de la anterie și se aruncau cu exaltație în arena dantului.

Era comic a-i vedea cu ce gesturi și cu ce mișcări se sileau a dovedi junilor cum că nici bătrânii nu sunt tocmai de lepădat.

Iștlicul cu patru colțuri al marelui *terzibașa* – staroste

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

de croitor – părea că reclamă prioritatea nobleței asupra căciulei de cazacliu a cojocarului subțire care, la rândul ei, părea că disprețuiește căciula cu roată a bogasierului și calpacul de blană al armeanului ibrisimgiu.

Când trecea furia dantului, toată tovărășia se punea iară pe bere și pe mâncare și spre a da veseliei un ton de galanterie mai mare, ei completau orgia prin feluri de glume, turnând vin în islicele bărbaților și în conduri femeilor și dându-și unii altora să bea, râzând și gesticulând ca niște nebuni.

În tot timpul acesta, lăutarii nu încetau a trage din viori și a cânta din gură, sau cântece de amor pline de dulceață destinate a produce în inima ascultătorilor dor și înfocare, sau melodii de dant vesele și săltărețe.

Pe când însă tinerii și bătrânii de amândouă sexele se desfătau precum arătam, copiii, adunați în mici grupe îndopându-se cu ciurechi – un fel de cozonaci – simiți de brânză, alune prăjite și floricele de porumb, și adăpându-se mereu din donițele de șerbet roș și cu bragă, luau și ei o parte la veselia obștească.

Băeții asvârleau cu mingea și cu arșicele, iar fetițele cele mici se jucau d'a *ascunsele* sau d'a *baba oarba* alergând ca niște căprioare prin iarba cea verde și moale, spre a prinde fluturi sau a culege flori.

Către seară toate aceste grupe înveselite, bărbați și femei, după ce-și netezeau giubelele și trimiteau pe slugi înainte cu ploscile și cu blidele de mâncare, plecau pe la casele lor în cete, după *iznafuri* sau meserii.

Boerii rar se întâmpla să mănânce pe la grădini, dar și atunci preferau grădina lui Scufa, via Brâncoveanului din dealul Spirei și grădina lui Belu de lângă Văcărești, spre a nu da prilej norodului a surprinde vre-o necuviință a lor și a li se pierde printr'aceasta prestigiul".

Chipul lui Filimon

Și fiind-că veni vorba de romancierul Niculae Filimon care a trăit în București pe la mijlocul veacului al 19-lea să dau unele amănunte despre chipul său.

Prietenul meu de peste 30 de ani, Dumitru Teleor, un pătimaș cercetător al trecutului orașului București, îmi vorbea adesea de Niculae Filimon și îmi spunea că cercetase cu deamănuntul mahalalele pe unde a viețuit și a locuit în București. Îmi spunea că avea rude prin mahalaua Tunari. A mai umblat Teleor un cârd de ani întregi, după o fotografie a lui Filimon și n'a găsit-o nicăieri. Îmi spunea că a cercetat pretutindeni dar n'a putut da de chipul lui Filimon.

În adevăr chipul lui Niculae Filimon nu-l cunoșteam.

În manualele de istorie ale literaturei românești nu se află. Nici o revistă literară nu l-a înfățișat. Nici Hașdeu, care a dat în a sa "Revistă Nouă", chipurile aproape a tuturor scriitorilor și cărturarilor români din veacul al 19-lea, n'a avut de unde da chipul lui Filimon.

Îmi spunea Teleor, după spusele firește ale altora care l-au cunoscut pe Filimon, că acesta avea o înfățișare ciudată.

Purta mustăți, favorite și țăcălie, în aceiaș vreme, iar fața-i era simplă de *bonhomme*.

În anul 1931 am văzut în vitrina librăriei Suru din ulița Victoriei un portret al lui Niculae Filimon.

Portretul înfățișa pe romancier cum mi l-a zugrăvit Teleor.

A fost dat în vileag în revista "Duminica Universului" Nr. 22 din 31 Mai 1931.

Un alt scriitor de pe acea vreme care purta și dânsul mustăți, favorite și țăcălie și semăna leit cu Filimon a fost Al. Pelimon, nume care de multe ori s'a confundat cu Filimon. Are un volum de poezii publicat în 1857. Chipul lui Pelimon a fost dat de revista "Hoțul".

("Gazeta Municipală", nr. 131, anul III, 22 iulie 1934)

Pagini îngrijite de Serviciul Colecții Patrimoniu. Memorie Comunitară al Bibliotecii Metropolitane București

Taraful lui Ochi-Albi, pe la 1860 – **Acuarelă de Carol Pop de Szathmary**

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Istoria cărții

Cartea Sfântă

Istoria textului biblic

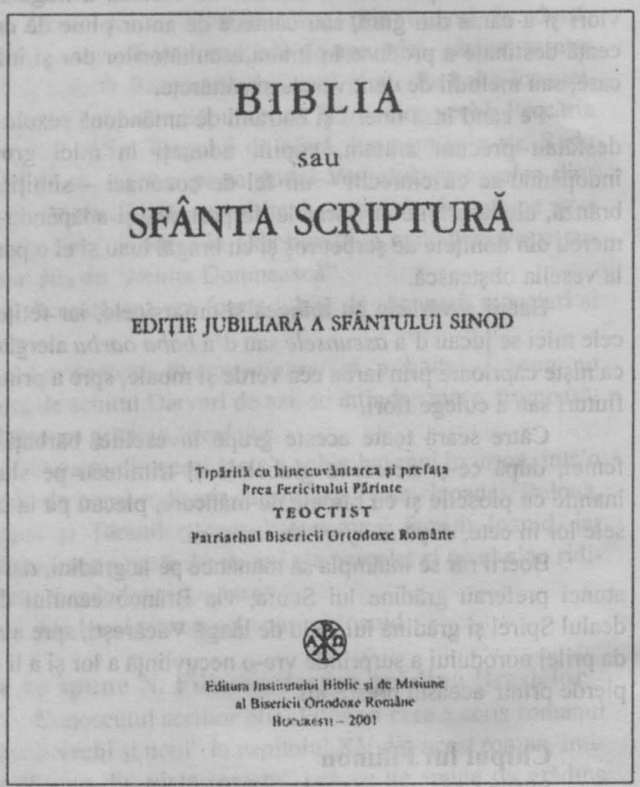
BIBLIA
sau
SFÂNTA SCRIPTURĂ
EDIȚIE JUBILIARĂ A SFÂNTULUI SINOD
Tipărită cu binecuvântarea și prefața
Prea Fericitului Părinte
TEOCTIST
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române
Editura Institutului Biblic și de Misiune
al Bisericii Ortodoxe Române
București – 2001

Dacă admitem că toți autorii Bibliei au fost teologi = "cuvântători de Dumnezeu", e bine de amintit că, prin rostire, teologia lor a devenit filologie. De aci, anevoiosul nostru drum, prin secole și milenii, de a străbate straturile filologice spre a ajunge din nou la teologie. Aceasta este munca îndeosebi a teologilor biblişti, cei ce caută, descoperă și studiază manuscrise, cei ce le alcătuiesc în ediții critice, cei ce traduc sau revizuiesc, cei ce compară și comentează. E drumul pe care cititorul obișnuit al Bibliei, cu cartea'n mână pe de-a gata, nu-l cunoaște.

Dacă Noul Testament nu ridică probleme textuale majore, textul Vechiului Testament, în schimb, e și astăzi obiectul unor diferențe de opinii și opțiuni, conturate de-a lungul timpului și răspândite pe arii foarte largi, în funcție mai ales de apartenențele confesionale. Cu foarte puține excepții, cărțile Vechiului Testament au fost scrise în limba ebraică, pe durata a douăsprezece secole (se estimează că anul 1250 î. H. este acela în care Moise a primit tablele Legii pe muntele Sinai). Cărțile au fost scrise, desigur, în principal pentru Evrei. Aceștia însă s'au dispersat în timp, marea lor majoritate alcătuind ceea ce se numește "diaspora" (împrăștiere). Fatalmente, cei din diaspora și-au pierdut limba maternă. Dar nu numai ei; o dată cu întoarcerea din captivitatea babilonică (538 î. H.), nici chiar cei din Palestina nu mai vorbeau ebraica, aceasta fiind înlocuită cu dialectul aramaic (în care a vorbit și Mântuitorul). Pe de altă parte, vastul imperiu al lui Alexandru cel Mare a inaugurat epoca elenistică, în care greaca devenise limba cultă a oricărui cetățean.

Așa se face că în cea de a doua jumătate a secolului III î. H. Ptolemeu al II-lea Filadelful a patronat și finanțat traducerea Bibliei în limba greacă. Aceasta a fost făcută în orașul Alexandria de către 72 de învățați evrei, aduși din Palestina (câte șase de fiecare trib), fapt pentru care noua versiune a fost numită ***Septuaginta****. După tradiție, cei 72 au lucrat separat, sub asistența Duhului Sfânt, versiunile lor dovedindu-se în final identice. Septuaginta a căpătat astfel o mare autoritate, fiind considerată ca al doilea original al Vechiului Testament; deși Sfinții Evangheliști și Sfântul Apostol Pavel cunoșteau ebraica, au preferat să citeze din Septuaginta; pe baza ei s'a răspândit creștinismul primelor secole în Asia Mică și în toată aria Mediteranei. Nu e de mirare deci că Septuaginta a devenit* ***textus receptus*** *(textul revelat) al întregului Răsărit european, definit mai târziu ca Ortodoxie.*

Cu peste șase sute de ani mai târziu, în secolul IV, Fericitul Ieronim avea să traducă Biblia în limba latină, pentru creștinătatea occidentală, versiune cunoscută sub numele de ***Vulgata****. Cele mai multe din cărțile Vechiului Testament (începând cu Psalmii) au fost traduse mai întâi după Septuaginta, apoi după Textul Ebraic. Controversată, chiar de la început, de către contemporanii lui Ieronim (printre care și Fericitul Augustin), Vulgatei i-au trebuit nu mai puțin de douăsprezece secole până să devină* ***textus receptus*** *al Bisericii Catolice, decretată astfel de către Papa Clement al VIII-lea în 1592 și rămasă ca atare până astăzi...*

Din *Cuvânt lămuritor asupra Sfintei Scripturi*
Biblia sau Sfânta Scriptură
București, 2001

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Biblia în cultura română
Cronologie

Eugen PAVEL

• Traduceri şi ediţii parţiale ale *Vechiului Testament*

1501 – 1510 *Psaltirea Hurmuzaki* (BAR Bucureşti, ms. rom. 3077), numită astfel după donatorul ei, Eudoxiu Hurmuzaki, este un manuscris de 134 file, cuprinzînd 151 de psalmi, cu unele lacune.

1551 – 1558 *Psaltirea Voroneţeană* (BAR, ms. rom. 693), descoperită la mănăstirea Voroneţ, în 1882, de Simion Florea Marian, conţine 73 de file. Are mai multe lacune la început (pînă la psalmul 77), precum şi în alte porţiuni ale manuscrisului. Editată de G. Giuglea (1910 – 1911) şi C. Găluşcă (1913).

1573 – 1578 *Psaltirea Scheiană* (BAR, ms. rom. 449), denumită după ultimul ei deţinător, D.C. Sturdza-Scheianul, cuprinde cei 151 de psalmi, urmaţi de cîteva cîntări scriptuare şi de *Simbolul Atanasian*. Cele trei psaltiri rotacizante sunt cópii, efectuate în Moldova, ale unor traduceri originale de la începutul secolului al XVI-lea. Ediţii: I. Bianu (1889), I.-A. Candrea (1916).

1573 – 1585 *Psaltirea* moldovenească (BAR, ms. rom. 3465) conţine o versiune bilingvă, cu textul românesc intercalat.

1570 Diaconul Coresi tipăreşte la Braşov *Psaltirea* românească, tradusă după un izvor slavon.

1577 *Psaltirea* slavo-română (cu traducere românească intercalată) tipărită, probabil tot la Braşov, de Coresi. Textul a fost reeditat de Hasdeu în 1881, precum şi de Stela Toma, în 1976, prin comparaţie cu *Psaltirile* din 1570 şi 1589.

Sfântul Ioan Evanghelistul
Gravură din *Evanghelia* tipărită la Bucureşti, 1682

1582 *Palia* de la Orăştie, reunind primele două cărţi ale *Vechiului Testament*, *Bitia* (*Geneza*) şi *Ishodul* (*Exodul*), este tipărită de Şerban Coresi şi Marien Diacul. Traducerea are drept principal model *Pentateucul* scos de Gáspár Heltai, la Cluj, în 1551. O ediţie critică a *Paliei* a realizat Viorica Pamfil (1968).

1589 *Psaltirea* slavo-română imprimată de Şerban, fiul diaconului Coresi, probabil la Braşov.

1651 *Psaltirea* de la Alba Iulia tipărită sub patronajul mitropolitului Simion Ştefan al Ardealului. Sursa ediţiei este traducerea din ebraică în latină a lui Sante Pagnini, realizată în prima jumătate a secolului al XVI-lea, confruntată cu versiunile din *Septuaginta* şi *Vulgata*. Textul a fost reeditat în 2001, la Alba Iulia, cu sprijinul arhiepiscopului Andrei, de Alin Mihai Gherman, Alexandra Moraru şi Mihai Moraru.

1673 *Psaltire a svîntului proroc David* (*Psaltirea în versuri*) alcătuită de mitropolitul Dosoftei al Moldovei, publicată la Uniev. A fost editată de I. Bianu (1887), N.A. Ursu (ed. critică, 1974, 1978) şi Aureliu Goci (1998).

1680 *Psaltirea de-nţăles a svîntului împărat proroc David* (*Psaltirea slavo-română*), scoasă la Iaşi în traducerea lui Dosoftei.

1694 *Psaltirea* publicată la Bucureşti de Antim Ivireanul, pe baza *Bibliei* din 1688.

1697 Ioan Viski copiază psalmii versificaţi, la Sântămăria Orlea şi Geoagiul de Jos, într-o scriere cu litere latine şi ortografie maghiară (BAR Cluj, ms. r. 1502).

1701 *Psaltirea a fericitului proroc şi împărat a lui David* tipărită la Buzău, sub îngrijirea mitropolitului Teodosie, devine prototip al reeditărilor ulterioare: Blaj (1764, 1773, 1780, 1786), Braşov (1807, 1810, 1816, 1820), Bucureşti (1748, 1756, 1758, 1775, 1780, 1796, 1806, 1820), Buzău (1767, 1835, 1837, 1841, 1852, 1856, 1860), Iaşi (1743, 1748, 1757, 1766, 1782, 1790, 1794, 1802, 1817), Neamţ (1807, 1817, 1824), Rîmnic (1725, 1736, 1743, 1746, 1751, 1764, 1779, 1784, 1787, 1793, 1817, 1819), Sibiu (1791, 1799, 1801, 1805, 1806, 1811, 1812, 1825, 1826, 1827), Tîrgovişte (1710). Alte ediţii în limba română: Buda (1802, 1808, 1813, 1817, 1818), Chişinău (1818), Movilău (1796), Viena (1793).

1711 *Psaltirea în versuri* alcătuită de Teodor Corbea (BAR Cluj, ms. rom. 75).

1835 La Blaj apare *Psaltirea sau Cartea psalmilor*, tradusă din ebraică de Theodor Pop.

1858 Sub titlul *Biblia Sacra*, Ion Heliade Rădulescu publică la Paris, într-o ortografie italienizantă, primele opt cărţi ale *Vechiului Testament*.

1859 Apare la Bucureşti *Biblia Sacra*, partea I-III (*Geneza*, *Psalmii*, *Isaia*), în traducerea aproximativă a lui Constantin Aristia.

1860 *Psaltirea bogată* este publicată de mitropolitul Şaguna la Sibiu.

1907 La Cernăuţi apare *Geneza*, tradusă şi comentată de V. Tarnavschi.

1929 La Bucureşti apare *Psaltirea* în traducerea lui

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

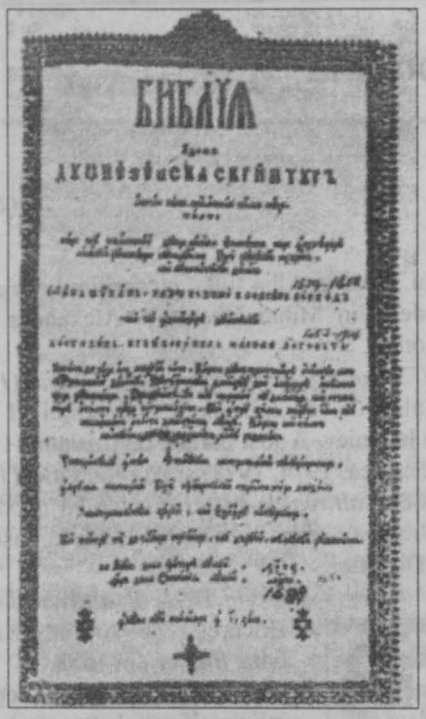

***Biblia* lui Şerban Cantacuzino, 1688**

Vasile Radu şi Gala Galaction.

1933 Apar psalmii în traducerea lui Nicodim Munteanu, text revizuit în 1957. Ultima reeditare este din anul 2001.

1943 *Cîntarea Cîntărilor*, o tălmăcire în versuri de Em. Pasculescu-Orlea, apare la Bucureşti.

1945 La Sibiu apare *Facerea*, text şi scurte note explicative de Nicolae Neaga.

1977 La Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică apare *Cîntarea Cîntărilor*, traducere din limba ebraică, note şi comentarii de Ioan Alexandru.

1992 La Editura Saeculum se publică psalmii, după o traducere rămasă în manuscris a lui Mihail Sadoveanu, într-o ediţie îngrijită de I. Oprişan.

1993 O nouă ediţie a psalmilor este publicată de Arhiepiscopia Romano-Catolică din Bucureşti.

1994 Sub auspiciile Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Vadului, Feleacului şi Clujului apare *Psaltirea în versuri* într-o variantă realizată de Petre Şaitiş.

1995 La Editura Humanitas apar *Cartea lui Iov*, *Ecleziastul*, *Cartea lui Iona*, *Cartea lui Ruth* şi *Cîntarea Cîntărilor*, traduse şi comentate de Petru Creţia. Traducerea este făcută pe baza textului grecesc, confruntat cu *Biblia de la Ierusalim*. O altă versiune a *Psaltirii în versuri* publică la Iaşi Constantin Popescu.

1996 La Editura Anastasia apare *Cartea lui Iov*, în noua versiune a lui Bartolomeu Valeriu Anania.

1997 Noi echivalenţe versificate ale psalmilor publică Eugen Dorcescu la Editura Marineasa din Timişoara. La Iaşi apare o nouă versiune a psalmilor datorată lui Nicolae Ionel, reeditată în anul 2001. Arhiepiscopul Clujului continuă publicarea cărţilor *Vechiului Testament* cu *Pentateuhul*.

1998 Bartolomeu Valeriu Anania publică *Cîntarea Cîntărilor*, la Editura Anastasia, şi *Psaltirea*, la Editura Arhidiecezană din Cluj.

1999 Tot sub îngrijirea sa, apar *Cartea profetului Ieremia* şi *Cartea profetului Isaia*.

2000 Apar *Cartea profetului Iezechiel*, *Cartea profetului Daniel şi ale celor doisprezece profeţi mici*, precum şi *Poezia Vechiului Testament* (*Cartea lui Iov*, *Psaltirea*, *Proverbele lui Solomon*, *Eccleziastul*, *Cîntarea Cîntărilor*, *Plîngerile lui Ieremia*), versiuni revizuite după *Septuaginta*, redactate şi comentate de Bartolomeu Valeriu Anania.

Tertulian Langa publică la Cluj o traducere a psalmilor pe baza versiunii din *Le Bible de Jérusalem*.

• Traduceri şi ediţii parţiale ale *Noului Testament*

1551 – 1553 *Tetraevanghelul* bilingv slavo-român tipărit la Sibiu de Filip Moldoveanul. Editat în facsimile de Emil Petrovici şi L. Demény (1971).

1559 – 1560 *Apostolul Bratul* a fost scris de copistul cu acelaşi nume în anul 7068 de la facerea lumii şi cuprinde 474 de pagini. Descoperit la sfîrşitul secolului al XIX-lea la mănăstirea Sucevița, este păstrat acum la Muzeul de Literatură al Moldovei.

1561 *Tetraevanghelul* românesc tipărit de Coresi la Braşov. Ediţii: G. Timuş Piteşteanu (1889) şi Florica Dimitrescu (1963).

1563 – 1583 *Codicele Voroneţean* (BAR Bucureşti, ms. rom. 448), manuscris descoperit la mănăstirea Voroneţ în 1871, conţine 85 de file care cuprind *Faptele Apostolilor* (parţial), epistola lui Iacob, prima epistolă a lui Petru şi, fragmentar, a doua epistolă a lui Petru. Textul a fost editat de I.G. Sbiera (1885) şi de Mariana Costinescu (1981).

1566 *Praxiul* (*Apostolul*) imprimat la Braşov de diaconul Coresi. Editat în facsimile de I. Bianu (1930).

1574 *Tetraevanghelul* copiat de Radu de la Măniceşti în insula Rhodos, manuscris păstrat la British Museum din Londra. Editat de M. Gaster (1929).

1682 *Evanghelia* românească este publicată la Bucureşti de mitropolitul Teodosie.

1683 Apare, tot la Bucureşti, *Apostolul*, sub îngrijirea lui Teodosie. Va fi reeditat de episcopul Damaschin la Buzău (1704).

1693 *Evanghelia* greco-română tipărită de Antim Ivireanul la Bucureşti.

1697 *Evanghelia* este tipărită la Snagov de Antim Ivireanul.

1723 Noua ediţie a *Evangheliei*, care apare la Bucureşti, va fi reluată în anii următori la Blaj (1765, 1776), Bucureşti (1742, 1750, 1760, 1775), Buzău (1743), Iaşi (1741, 1762), Rîmnic (1746, 1770, 1784, 1794). Alte ediţii apar în secolul următor la Buda (1812), Neamţ (1821), Sibiu (1806).

1743 *Apostolul* publicat la Bucureşti va fi reprodus ulterior la Blaj (1767, 1776, 1802), Bucureşti (1774, 1784, 1820), Iaşi (1756, 1791), Rîmnic (1747, 1794).

1834 O nouă ediţie a *Evangheliei* apare la Buzău, retipărită în 1837, iar cu litere latine în 1869. Alte ediţii: Rîmnic (1865), Sibiu (1844, 1859).

1836 Episcopul Chesarie scoate la Buzău un *Apostol ce cuprinde întru sine Faptele şi Epistoliile Sfinţilor Apostoli*. Va fi reeditat cu litere latine, în 1869, de episcopul Dionisie Romano.

1854 O ediţie fragmentară care cuprinde cele patru evanghelii, intitulată *Noul Testament al Domnului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos*, apare la Bucureşti.

1900 La Blaj apare o nouă ediţie a *Evangheliei*,

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

retipărită în 1918.

1911 *Apostolul sau Faptele şi Epistolele Sf. Apostoli* apare la Blaj, cu binecuvîntarea arhiepiscopului Victor Mihályi de Apşa.

1974 Apare o nouă ediţie din *Apostol*, text revăzut de Enea Branişte, cu tiraje succesive, ultimul în 1999.

1983 Noua versiune revizuită a *Evangheliei*, cu mai multe reeditări, cea mai recentă în 2001.

• Traduceri şi ediţii integrale ale *Noului Testament*

1648 *Noul Testament sau împăcarea au Leagea Noao a lui Isus Hristos, Domnului nostru*, apărut la Bălgrad (Alba Iulia) sub îngrijirea lui Simion Ştefan, este prima noastră traducere completă care fructifică, în principal, noua versiune latină a lui Théodore de Bèze, comparată cu textul grecesc, cu *Vulgata*, cu *Biblia* slavonă de la Ostrog (1581) şi cu cea maghiară a lui Károlyi Gáspár (1590). Va fi reeditat, după 340 de ani, sub auspiciile Episcopiei Ortodoxe Române de la Alba Iulia (1988).

1703 „Smeritul întru ieromonahi", Antim Ivireanul, publică la Bucureşti *Noul Testament, acum întîi tipărit întracesta chip pre limba rumânească.*

1817 *Noul Testament al Domnului nostru Iisus Hristos* este imprimat la Petersburg de Societatea Biblică Rusească. Va fi reluat, cu unele revizuiri, în 1819.

1818 *Noul Testament adecă Aşezămînt* este tipărit la Mănăstirea Neamţ cu sprijinul mitropolitului Veniamin Costachi, fiind reeditat în 1823.

1838 La Smirna apare o nouă ediţie, cu noi tiraje în anii 1846, 1855, 1857 şi 1859.

1867 Sub îngrijirea mitropolitului Andrei Şaguna, apare la Sibiu *Noul Testament al Domnului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos*, care reproduce textul ediţiei integrale a *Bibliei* din 1856 – 1858.

1886 Apare la Bucureşti prima ediţie sinodală, cu reeditări în 1905, 1922.

1897 *Noul Aşezămînt* este titlul traducerii efectuate de N. Nitzulescu, apărute la Bucureşti, preluate în ediţiile britanice (1906, 1908, 1912).

1921 *Noul Testament*, tradus de D. Cornilescu, este publicat la Bucureşti de Societatea Evanghelică Română, fiind reeditat pînă astăzi de Societatea Biblică Britanică. O ediţie britanică apare în 1962 în Israel.

1924 Apare la Mănăstirea Neamţ prima ediţie a traducerii efectuate de episcopul Nicodim Munteanu, viitorul mitropolit şi patriarh, cu reproduceri în anii 1926, 1931, 1941.

1925 Ioan Bălan publică la Oradea *Noul Testament al Domnului nostru Isus Christos*, o ediţie cu explicaţii reluată de episcopul greco-catolic, la Lugoj, în 1938.

1927 Apare la Bucureşti prima ediţie a traducerii lui Grigore Pişculescu (Gala Galaction), cu un nou tiraj în 1930.

1942 Episcopul Nicolae Colan, viitorul mitropolit, publică o ediţie a *Noului Testament* la Cluj (ediţia a II-a, 1945).

1951 Este tipărită la Bucureşti o nouă ediţie cu binecuvîntarea patriarhului Iustinian, cu un nou tiraj în 1972.

1979 *Noul Testament* cu *Psalmii*, revizuit sub îndrumarea patriarhului Iustin, apărut la Bucureşti la Editura

НОУЛЪ
ТЕСТАМЕНТЪ

Noul Testament de la Belgrad, 1648

Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, reeditat cu unele corecturi în 1983, devine textul de referinţă al retipăririlor contemporane.

1992 Este tipărită la Deerfield, Florida, *Biblia de studiu pentru o viaţă deplină. Noul Testament*, după traducerea lui D. Cornilescu, confruntată cu versiunea din *The Life Study Bible* (1990).

1993 La Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bartolomeu Valeriu Anania publică versiunea *Noului Testament* (ediţia a II-a, 1995).

• Traduceri şi ediţii integrale ale *Vechiului Testament* şi ale *Bibliei*

1661 – 1668 Spătarul Nicolae Milescu efectuează prima traducere integrală în română a *Vechiului Testament*, avînd ca sursă principală textul grecesc din *Septuaginta* apărută la Frankfurt în 1597. O copie revăzută a acestei traduceri, transcrisă de Dumitru din Cîmpulung, este conservată în ms. rom. 45 de la BAR Cluj.

1665 – 1672 O nouă traducere a *Vechiului Testament* (BAR Bucureşti, ms. rom. 4389) este realizată în Ţara Românească, la cererea mitropolitului Teodosie Veştemeanul, probabil de Daniil Andrean Panoneanul, avînd ca surse atît versiunea lui Milescu, cît şi textul slavon al *Bibliei* tipărite la Ostrog în 1580 – 1581.

1688 Sub patronajul lui Şerban Cantacuzino, apare *Biblia de la Bucureşti*, prima traducere şi publicare integrală în limba română a Sf. Scripturi. Este valorificat, în principal, „izvodul" lui Nicolae Milescu, revăzut de

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

„dascălii locului". A fost preluat, în mare parte, şi textul *Noului Testament de la Bălgrad*, revizuit de fraţii Radu şi Şerban Greceanu. Tipărirea şi îndreptarea greşelilor au fost asigurate de Mitrofan, fostul episcop de Huşi. O primă transcriere interpretativă a textului chirilic a fost realizată în 1988, sub egida Patriarhiei Ortodoxe Române, de către un colectiv coordonat de I.C. Chiţimia, Alexandra Moraru şi Mihai Moraru (reeditată în 1997). O altă ediţie filologică a fost iniţiată de Paul Miron în seria *Monumenta Linguae Dacoromanorum*, publicată în colaborare de Universitatea „Al.I. Cuza" din Iaşi şi Universitatea Albert-Ludwig din Freiburg, din care au apărut primele cinci cărţi (1988 – 1997). Primul volum al unei noi ediţii, îngrijită de Vasile Arvinte, Ioan Caproşu, Alexandru Gafton şi Laura Manea, a apărut la Iaşi, în anul 2001, la Editura Universităţii „Al.I. Cuza".

1760 – 1764 Episcopul unit Petru Pavel Aron realizează la Blaj, cu ajutorul colaboratorilor săi, o nouă traducere a Sfintei Scripturi, pe baza *Vulgatei* latine, rămasă netipărită (BAR Cluj, ms. rom. 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 68).

1795 Apare *Biblia de la Blaj*, cu sprijinul episcopului greco-catolic Ioan Bob. Este opera lui Samuil Micu, care apelează, în parte, la textul ediţiei din 1688, realizînd o nouă traducere după *Septuaginta*, într-o versiune realizată de Lambert Bos la Franeker în 1709. Protograful traducerii se păstrează la BAR Cluj (ms. rom. 63, 64, 70, 71, 92, 111, 112, 115). O încercare de reeditare a *Bibliei* din 1795, în primele decenii ale secolului XX, aparţinînd profesorului de la Blaj Victor V. Smigelschi, rămîne în manuscris (BAR Cluj, ms. rom. 284). O ediţie jubiliară concepută sub patronajul episcopului Virgil Bercea, coordonată de Ioan Chindriş şi Eugen Pavel, a fost publicată la Roma, în anul 2000, sub egida Academiei Române şi a Mitropoliei Române Unite, cu sprijinul Sf. Scaun.

1819 La Petersburg este tipărită de Societatea Biblică Rusească, sub supravegherea mitropolitului Gavriil Bănulescu de la Chişinău, *Biblia, adecă Dumnezeeasca Scriptură a Legii Vechi şi a cei Noao*, o reproducere a *Bibliei* din 1795.

1854 – 1856 Apare la Buzău, sub îngrijirea episcopului Filotei, *Biblia sau Testamentul Vechiu şi Nou*, în cinci volume, o retipărire a *Bibliei de la Blaj*.

1856 – 1858 Mitropolitul Andrei Şaguna publică la Sibiu o nouă ediţie a *Bibliei*, pe baza celei din 1795, cu numeroase ilustraţii.

1865 Este publicată la Iaşi *Biblia*, ediţie britanică, cu retipăriri: Bucureşti, 1893, 1906, 1909, 1912, 1913, 1926, 1930; Iaşi, 1871, 1874; Londra, 1920, 1956; Pesta, 1873; Viena, 1905.

1914 Apare *Biblia, adică Dumnezeeasca Scriptură a Legii Vechi şi a celei Nouă*, ediţie a Sfîntului Sinod, o prelucrare a textului din 1795.

1936 Cu binecuvîntarea patriarhului Miron Cristea, în Editura Institutului Biblic al Bisericii Ortodoxe Române apare o nouă traducere a *Bibliei*, realizată de mitropolitul Nicodim al Moldovei, Gala Galactlon şi Vasile Radu. Traducerea s-a efectuat după textul grecesc al *Septuagintei*, consultîndu-se şi textul ebraic. O ediţie revizuită, în principal, de viitorul patriarh Nicodim Munteanu apare în 1944.

1938 Apare *Biblia, adică Dumnezeiasca Scriptură a Vechiului şi a Noului Testament*, sub auspiciile Fundaţiei pentru Literatură şi Artă „Regele Carol II". Noua traducere, efectuată de Vasile Radu şi Gala Galaction, urmează pentru *Vechiul Testament* textele originale ebraice (ed. R. Kittel).

1968 Noua ediţie a *Bibliei*, apărută cu aprobarea Sf. Sinod, urmează ediţia din 1936, revizuită în 1944, cu excepţia *Psaltirii*, care este preluată din ediţia din 1957. *Noul Testament* este reprodus după ediţia din 1951. *Biblia* este reeditată în 1975 într-un tiraj de 100.000 de exemplare.

1982 Este efectuată ultima revizie generală a *Bibliei*, avînd la bază, la fel ca ediţiile din 1968 şi 1975, traducerea din 1936. Este preluat *Noul Testament cu Psalmii* apărut în 1979. Începînd din 1988, *Biblia* a fost retipărită de 11 ori, sub îndrumarea patriarhului Teoctist, în Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, în colaborare cu Societăţile Biblice Unite (United Bible Societies).

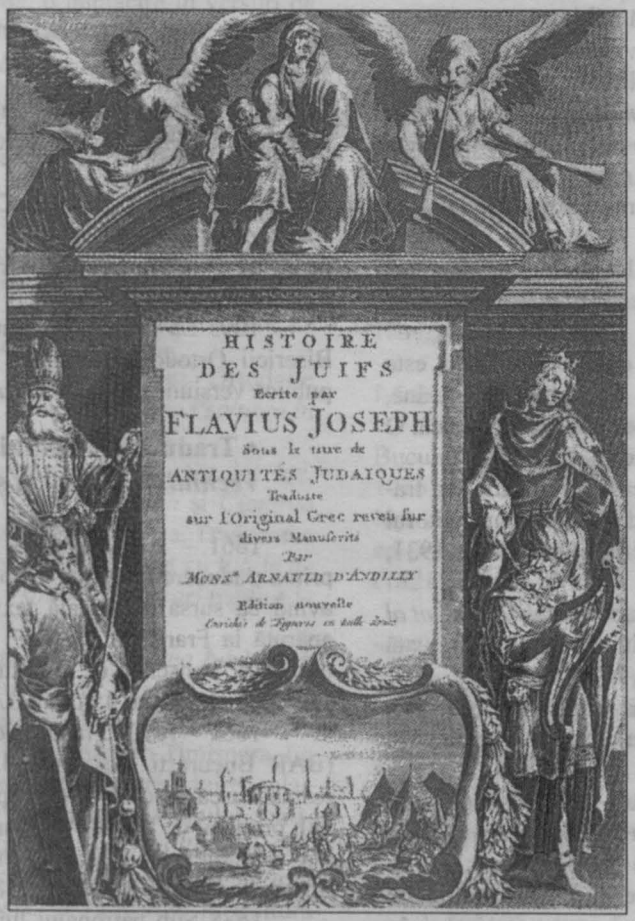

Fila de titlu a lucrării *Histoire des Juifs* de Flavius Josephus, Amsterdam, 1722

1990 Este tipărită *Biblia* în Italia, prin grija comitetului Pro România din Gallese şi a Cooperativei editoriale Il Cerchio din Rimini. O altă ediţie este tipărită la Dillenburg (Germania), pe baza traducerii revizuite a lui D. Cornilescu din 1921.

1994 *Biblia* cu explicaţii, ediţia a III-a revizuită şi adăugită, este tipărită la Berlin, Ohio.

1996 Apare *Biblia de studiu pentru o viaţă deplină*, în versiunea lui D. Cornilescu, tipărită, după *The Life Study Bible*, la Springfield, Missouri.

2001 Apare *Biblia sau Sfînta Scriptură*. Ediţie jubiliară a Sfîntului Sinod, versiunea a fost „diortosită" după *Septuaginta* (Editura A. Rahlfs), redactată şi adnotată de Bartolomeu Valeriu Anania, Arhiepiscopul Clujului, „sprjinit pe numeroase alte osteneli".

(Preluat din „Apostrof", anul XII bis, nr. 11 (150), 2002, pp. 13 – 14)

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Patrimoniu

Din Colecția de Memorie locală "N. Iorga" a Bibliotecii Metropolitane București Fondul EUGEN BARBU

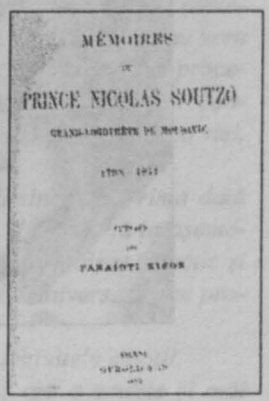

Mémoires du Prince Nicolas Soutzo, Grand-Logothète de Moldavie 1798 – 1871 **publiés par Panaïoti Rizos**
Vienne, Gerold & Cie, 1899

... Vieux moi-même, je croirais faillir à un devoir envers mon ami, si, avant de le suivre dans la tombe, je ne rendais pas à la nation roumaine le service de lui faire connaître les opinions qu'un de ses meilleurs serviteurs s'était formées sur les événements qui ont précédé et accompagné la constitution de l'état roumain actuel. Je le fais avec d'autant plus d'empressement que, n'en ayant plus entendu parler depuis des années, j'ai lieu de craindre que les papiers et écrits du prince Nicolas Soutzo ne se soient perdus après sa mort, ainsi qu'il est arrivé à ceux de plusieurs autres personnages de son temps.

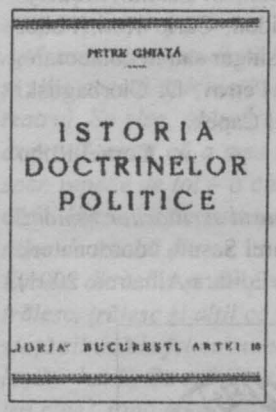

Petre GHIAȚĂ, ***Istoria doctrinelor politice***
Editura "IDEIA", București, 1938

... Ne-am străduit în lucrarea de față să sintetizăm cât mai limpede, doctrinele politice, interpretându-le spre a le contura în mod fidel conținutul.
Am evitat cercetarea problemelor de amănunt și evidențierea subtilităților controversate.
Am urmărit reliefarea și fixarea notelor esențiale care dau linia precisă a diverselor sisteme...

Gh. VRABIE, ***Gândirismul. Istoric. Doctrină. Realizări***
Institutul de Arte Grafice "Cugetarea" P.C. Georgescu-Delafras, București, 1940

... Un studiu asupra "Gândirei" înseamnă o prezentare a unui aspect, de sigur cel mai viu și mai mult discutat, al contemporaneității noastre spirituale. Și orice privire în contemporaneitate are marele desavantaj de a fi lipsită de perspectiva istorică, singura care-ți dă siguranța adevărului afirmat. Încât marea greutate a fost de a mă sustrage de sub un unghiu al vremelniciei și de a stabili adevăruri valabile pentru un răstimp de vreme cât mai îndelungat. De am reușit, se va vedea...

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Centenar

TUDOR MUȘATESCU

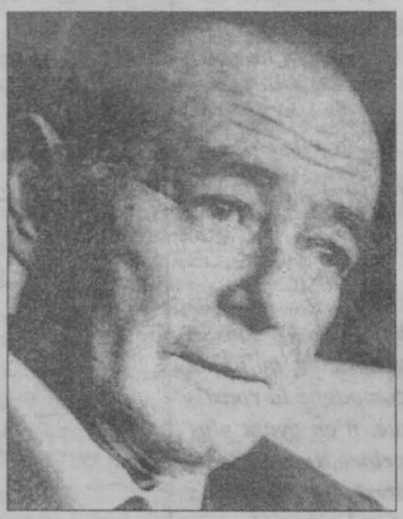

Camil PETRESCU

Singurul succes adevărat din stagiunea aceasta şi-l datoreşte Teatrul Naţional unui autor original, care a trebuit să-şi facă ucenicia pe alte scene. Tudor Muşatescu, pe care îl urmărim cu prietenie încă de la debutul său în literatură, e, fără îndoială, unul dintre cele mai înzestrate şi mai amestecate temperamente |...|

Hazul **Titanic Vals-*ului stă în reînnoirea câtorva teme vechi: "soacra", "amorezii din provincie", "funcţionarul cumsecade de la prefectură", "agentul electoral" cu un dialog şi cu mijloace personale, dacă nu personale ca accent totdeauna, absolut originale în ceea ce priveşte observaţia... Căci trebuie să i se facă acest act de dreptate: Tudor Muşatescu vede cu ochii proprii, neinfluenţat de nimeni, cum rareori un scriitor vede aşa de direct.***

Titanic Vals de D-l T. Muşatescu
Opinii şi atitudini, Editura pentru literatură, 1962

Biobibliografie

22 febr. 1903, Cîmpulung-Muscel – 4 nov. 1970, Bucureşti. Dramaturg, prozator şi poet. Fiul lui Alexandru Muşatescu, prof., şi al Elenei (n. Vlădescu). Clasele primare şi trei clase secundare la Gimnaziul "Dinu Golescu" din Cîmpulung-Muscel; între 1916 şi 1918 se află în refugiu la Iaşi, iar în 1919 termină Liceul "Sf. Sava" din Bucureşti. Licenţiat în Litere (cu specializare în franceză şi latină), al Univ. din Bucureşti (1924); în paralel, studii neterminate în drept şi filosofie. Scurtă vreme prof. şi avocat, apoi succesele repurtate ca autor dramatic îi vor permite să se dedice exclusiv teatrului, literaturii, gazetăriei şi boemei. Colabora încă din 1919 la *Rampa*, în 1924 îl secondează pe Camil Petrescu la *Săptămîna muncii intelectuale şi artistice*, va scrie apoi la *Cetatea literară*, *Adevărul literar* ş.a. Inspector general al teatrelor (1930 – 1940). Director al unor companii teatrale: "Teatrul din Sărindar" (1940, împreună cu Maria Filotti), "Teatrul Tudor Muşatescu" (1941 – 1942), "Teatrul din C.A. Rosetti", "Teatrul Nostru", "Teatrul Colorado" (1943 – 1944). Regizor, critic dramatic, membru în comitetul de conducere al Societăţii Autorilor Dramatici Români (1945). Autor a zeci de comedii, vodeviluri, piese într-un act, scenete şi cuplete etc. (*Opere complete. Teatru*, I, 1945; *Teatru*, 1958; *Scrieri*, I, 1969; II, 1970; IV, 1977; V, 1978), precum şi al unor vol. de schiţe umoristice (*Nudul lui Gogu*, 1928; *Ale vieţii valuri*, 1929; *Doresc ca micile mele rîndulețe...*, 1945; *Fiecare cu părerea lui*, 1970). A publicat vol. de versuri *Vitrinele toamnei* (1926) şi romanul *Mica publicitate* (1935).

A lăsat un jurnal, apărut postum, în 1984: *Pagini de jurnal* (1945 – 1957). A scris mai multe piese, nepublicate, în colaborare cu Sică Alexandrescu (*Blockhaus*, *Figura de la Dorohoi*, *Sinaia la domiciliu*, *La iarbă verde*, *Teoria cocoşului*, *Călugărul din vechiul schit*, *Dumnezeu să-l ierte*, *Miss România*, *Birlic* ş.a.), iar în colaborare cu V. Timuş mai multe comedii muzicale, tot nepublicate (*Primăvara, bat-o vina!*, *Dragoste pe note*, *Aşa începe dragostea* ş.a.). Adaptări şi localizări după D'Ennerey şi Cormon, G. Cataldi, Mouety-Eon şi J. Guitton, Armont şi Gérbidon, Carlo Roti, Fodor László, Nina Stoiceva etc. A tradus, singur sau în colaborare, din Molière, Vl. Maiakovski, Ilf şi Petrov, D. Ciorbagiiski (Ciudomir), Gustaw Morcinek, Karel Čapek.

Cornel Robu

(*Dicţionarul scriitorilor români*,
Mircea Zaciu, Marian Papahagi, Aurel Sasu – coordonatori,
Editura Albatros, 2001)

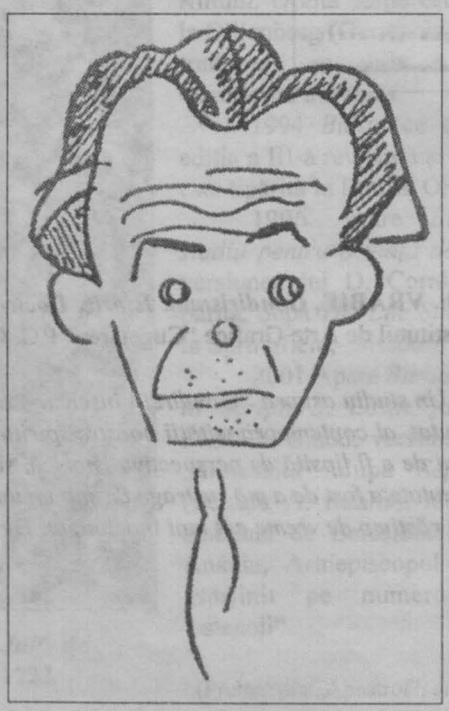

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Pagini de jurnal

Miercuri, 21 iulie 1948

... Eu n-am scris niciodată cu "scop". Dar totdeauna pentru alții. Ca să mă audă vorbind tare de pe scenă, sau să mă lase să le șoptesc la ureche, dintre pagini de roman. Fără cititori bănuiți, fără public presupus, cred că n-aș fi scris niciodată nimic. Sînt împotriva literaturii produsă exclusiv pentru creatorul ei. Și cred că cine susține așa ceva, ori minte, ori nu e scriitor. Scriitorul adevărat, liber, proiectat din el însuși în operă și în timp, are nevoie de "public", cum are nevoie calul de ovăz și slujba popii Moisescu de la Biserica Domnească, de enoriași. Ce s-ar face bisericile fără credincioși (sinceri sau numai obișnuiți) și cum ar mai trage la ham caii lui Florin Boghet (trăsura nr. 12) fără ovăzul zilnic?...

Marți, 3 august

Cum dracul nu mă "dau pe gîrla" la care am reînceput să mă duc? Numai plictiseli, numai "contratimpuri" și tocmai acuma, în starea *în care mă găsesc moralmente! Ca să zic că "lupt", cuvîntul e prea mare. Mă apăr însă. Mai am această ultimă și încăpățînată energie, să mă apăr. Nu recunosc că merit* nimic *din ceea ce mi se întîmplă și din ceea ce m-a adus în această situație. Îmi cunosc bine toți dușmanii. Mari și mici. Intimi și străini. Îi las să aibă impresia unei victorii totale asupra mea. Știu însă* precis *că e numai parțială (și nici măcar nu e victorie, fiindcă* inamicul *ocupă poziții părăsite de mine strategic) și temporară. Apărarea mea e studiată "la compas" și replica (căci va veni și ziua aceea) calculată, la efect sigur (cum le calculez și în teatru). Se zice, obișnuit, că răbdarea are margini. Nu este exact. Constat că a mea e nemărginită și jur că voi scrie – sper, repede de tot – o carte care să se intituleze* Istoria răbdării. *Vreau să fie istoria generației mele și a tuturor oamenilor de treabă din ea, ca și a celor de dincolo de hotarele ei. Evadat din mine și din preocupările riguros familiale în care trăiesc, trăiesc și alții ca mine la fel, o viață inadmisibilă. O viață silnică la fel ca munca cu același nume, care se dă ticăloșilor lumii. De ce? Cine și în numele cui mi-o impune? Pentru cine? Pînă cînd? Mai ales, pînă cînd?*

18 septembrie 1950

Am întîlnit astăzi de dimineață, în Cișmigiu, pe Victor Eftimiu, exact în dreptul statuii pe care și-a ridicat-o singur – acum vreo cincisprezece ani – în grădinița blocului unde își avea apartamentul. (Atacat fiind, pe vremea aceea, de întreaga presă, în legătură cu această autoimortalizare, Eftimiu a dat un interviu în Dimineața, *în care a afirmat că "monumentul" cu pricina a fost ridicat din inițiativa mea și-a lui Iancovescu. Nu l-am dezmințit, fiindcă totdeauna mi-a fost drag și totdeauna l-am prețuit.) După ce ne-am despărțit, mi-am adus aminte de o întîmplare foarte amuzantă în legătură cu această statuie de pomină.*

Într-o dimineață, acum doisprezece ani, veneam de la o petrecere, împreună cu un grup mixt de prieteni. Cișmigiul fiind în plină exuberanță floreală, am hotărît, in corpore, să ne întoarcem pe jos, ca să-i "vizităm" liliecii. Era șase dimineața. În dreptul statuii lui Eftimiu ne-am oprit, ca s-o "admire" cucoanele din grup. Și tocmai atunci, Agepsina Macri (soția lui Eftimiu) apăruse în balconul apartamentului ei de la primul etaj – în ținută matinală – și de acolo da instrucțiuni unei servitoare, de jos, de lîngă monument, înarmată cu o cîrpă de praf în mînă:

– Mario! Șterge bine pe... domnul!

(În fiecare noapte, "dușmanii" lui Eftimiu îi scriau fel de fel de... galanterii pe monument.)

26 septembrie 1950

Astăzi mama (adorata mea mamă) a împlinit șaptezeci și trei de ani "pe stil vechi"! (Nici pînă astăzi ea nu vrea să recunoască "stilul nou".) Și tot astăzi s-a judecat procesul – recursul ei – pentru redobîndirea viei. (A fost condamnată la douăzeci de mii de lei amendă și confiscarea viei, pentru "sabotaj".)

M-am dus s-o felicit, la zece dimineața. (Prima dată de cînd stă în București, la frate-meu, îi fac vizită la asemenea ore matinale.) Adevărul este că am combinat – tactic și strategic – ambele "evenimente". Adică aniversarea cu procesul.

Știam că pentru amîndouă are legiuitele emoții.

Dar, pentru vie, eram sigur că are o emoție și mai mare decît pentru vîrstă. Fiindcă via înseamnă "le violon d'Ingres" al tatii. Înseamnă copilăria noastră și toamnele de neuitat, ale tinereții ei. Înseamnă "moștenirea" lui Bobiță, ultimul continuator al caldei și modestei și admirabilei noastre "dinastii" familiale.

Via este prezența postumă a tatii, în toate toamnele noastre acolo. El a fost, este și va fi, totdeauna, mai prezent acolo, decît în oricare altă "regiune" a existenței lui. La școală, la tribunal, în parlament, sau la Curtea de casație administrativă, în circulația lui continuă, în viața de trudă veselă și de muncă optimistă pe care a împlinit-o pînă în ziua morții. Niciodată și nicăieri, tata nu a mărturisit și n-a fost mai al nostru, și mai al lui, decît la viișoara asta... Oh! Dacă aș începe să-mi aduc aminte! Mi-ar trebui teancuri de caiete (mai groase decît ăsta pe care scriu) ca să-l reînviez, la vie, așa cum era acolo, ca să-l plimb printre noi și printre răzoarele ei, așa cum se plimba el. Încîntător, pitoresc, copil, cu mustățile – cînd negre, cînd cărunte, cînd albe, ca două veverițe de chiciură – înnodate sub nas, în prima dimineață cu brumă, după cules.

De aceea sînt sigur că, astăzi, pe mama o interesa mai mult procesul viei, decît cei șaptezeci și trei de ani ai ei, pe care i-a împlinit. Fiindcă vîrsta mamei s-a oprit pe loc, în clipa cînd tata a murit pe brațul ei, la Cîmpulung, în după-amiaza aceea imperială de aprilie muscelean.

De-atunci, mama nu mai socotește viața după calendar. Ea spune: Cutare nepoată a ei "s-a măritat, la șapte luni după moartea lui Alexandru". Sau: "Cînd s-a votat cutare lege, trecuse un și trei luni de la moartea lui Alexandru"!

Viața ei, deci, după moartea tatii, este ca un început de nouă eră, ai cărei ani se socotesc de la decesul lui înainte. Cum ne socotim noi astăzi anii de la nașterea lui Christos încoace...

(*Scrieri*, Editura Minerva, VII, ediție de Traian Radu, 1984)

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Autografe contemporane

Radu CÂRNECI – 75

"(...) Poetul trăieşte mereu în cultul idealităţii estetice spre care tinde şi care îi sublimează toate pornirile. Poezia lui nu poate fi concepută fără această propensiune către înalt, fără* elevaţia *de care vorbea Baudelaire. Ochiul său ascuns vede mereu vaste catedrale, ceruri albastre, zări depărtate, stele, munţi. E un peisaj când cucerit, când pierdut, de aici alternanţa de exultanţă sau de regret şi aspiraţie. (...)

Victor FELEA, *Reflecţii contemporane*
"Tribuna", nr. 13, 1 aprilie 1971

Biobibliografie

Născut la 14 februarie 1928, în satul Valea-lui-Lal, comuna Pardoşi, judeţul Râmnicul Sărat (azi Buzău). Şcoala primară (şapte clase) în comuna vecină, Mărgăriteşti (acelaşi judeţ). Absolvent al Liceului teoretic "Regele Ferdinand" din Rm. Sărat (1948). Licenţiat al Facultăţii de Sivicultură din Braşov (1954).

- 1950: debut cu poezie în revista "Luceafărul"
- 1963: *Noi şi Soarele*, EPL, colecţia "Luceafărul" (prefaţă Marcel Breslaşu)
- 1966: *Orgă şi iarbă*, EPL
- 1968: *Umbra femeii*, Editura Tineretului
- 1969: *Centaur îndrăgostit*, EPL
- 1970: *Grădina în formă de vis*, Editura Cartea Românească
- 1971: *Cântând dintr-un arbore*, Editura Junimea
- 1971: *Oracol deschis*, Editura Eminescu
- 1973: *Cântarea cântărilor*, ediţie ilustrată de Sabin Bălaşa, Editura Cartea Românească
- 1973: *Banchetul*, Editura Dacia
- 1974: *Horă de vulturi*, Editura Militară
- 1975: *Heraldica iubirii*, Editura Eminescu
- 1976: *Nobila stirpe*, Editura Cartea Românească
- 1978: *Temerile lui Orfeu*, Editura Cartea Românească
- 1980: *Un spaţiu de dor*, Editura Albatros, colecţia "Cele mai frumoase poezii", prefaţă de Petru Poantă
- 1981: *Ca muntele-n amiază*, Editura Militară
- 1982: *Timpul judecător*, Editura Eminescu
- 1983: *Sonete*, Editura Cartea Românească
- 1984: *Hora anotimpurilor*, Editura Ion Creangă
- 1986: *Pasărea de cenuşă*, Editura Cartea Românească
- 1988: *Clipa eternă*, Editura Eminescu, colecţia "Poeţi Români Contemporani", studiu introductiv de Radu Enescu
- 1994: *Cântarea cântărilor*, ediţia a doua, Editura Orion şi Intercontempress. Carte bibliofilă, revăzută şi adăugită, cu un studiu introductiv al autorului, cu ilustraţii (în re-luare) de Sabin Bălaşa, cu o addenda ce cuprinde *Cântarea Cântărilor* în limbile: ebraică, greacă (din *Septuaginta*), latină (din *Vulgata*), precum şi trei variante în limba română: din *Biblia de la Bucureşti* (a lui Şerban), 1688; din *Biblia* – 1936 (în traducerea preoţilor-profesori Vasile Radu şi Gala Galaction); *Cântarea cântărilor* – tradusă şi comentată de patriarhul Nicodim, 1944
- 1997: *Dorador*, carte de sonete, în vers alb, Editura Orion, colecţia "Miracol", text bilingv român-francez (traducători: Paula Romanescu şi Eugene Van Itterbeek, Belgia, ediţie ilustrată de graficianul Dragoş Morărescu
- 2002: *Pasărea – fântână*, antologie, Editura Biodova, colecţia "Scriitori Români Contemporani", prefaţă de acad. Mihai Cimpoi

Traduceri

- 1969: Léopold Sédar Senghor, *Jertfe negre*, Editura Univers, colecţia "Orfeu"
- 1975: Srečko Kosovel, *Extazul morţii*, Editura Univers, colecţia "Orfeu"
- 1976: Léopold Sédar Senghor, *Jertfe negre*, Editura Univers, ediţie bibliofilă, bilingvă franco-română, ilustrată de Dan Erceanu
- 1983: Kahlil Gibran, *Poeme* (*Profetul* şi *Grădina Profetului*), Editura Albatros, colecţia "Cele mai frumoase poezii"
- 1986: Léopold Sédar Senghor, *De la Negritudine la Civilizaţia Universalului* (eseuri de filosofia culturii), Editura Univers
- 1991: Charles Baudelaire, *Florile Răului*, Editura Hyperion, Chişinău, prefaţă de Mihai Cimpoi
- 1991: Jean Joubert, *Omul de nisip*, Editura Orion
- 1995: Jacques Chessex, *Elegiile lui Yorick*, Editura Orion

Ediţii îngrijite

- 1996: *Sonete*, Shakespeare – Voiculescu, Editura Orion, ilustraţii de Dragoş Morărescu
- 1997: *Arborele memoriei*, antologie, Editura Orion (ediţie cuprinzând creaţii ale poeţilor de limbă română din Israel, texte în română şi engleză), prefaţă de Roxana Sorescu, cuvânt de început de Radu Cârneci, chipurile autorilor desenate de graficianul Dragoş Morărescu
- 1997: *Mioriţa*, Editura Orion (ediţie aniversară: 145 de ani de la apariţia în "Poezii populare" – 1852 a celebrei balade; carte bibliofilă, în şapte limbi – *română, franceză, spaniolă, italiană, engleză, germană, rusă*), gravuri originale de Dragoş Morărescu
- 1999: *Poezia Pădurii* române (antologie, ediţia întâi *cinci volume*, ediţia a doua *patru volume*, 2001), Editura Orion, grafica ediţiei C. Potângă
- 2003: *Cinegetica*, Editura Orion, antologie de texte de inspiraţie vânătorească din literatura română şi universală, în *trei volume*, *precuvântare* Adrian Năstase (preşedinte de onoare al AGVPS), studiu introductiv de Radu Cârneci

În pregătire

- *Mari Poeţi ai Iubirii*
- *Sonetul românesc*

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Charles Baudelaire – *Călătoria*

Lui Maxime du Camp

I

Îndrăgostit, copilul, de-acele hărți și stampe,
Măsoară Universul cu-avîntul său de-a ști.
Ah! cît de mare-i lumea sub globul unei lampe!
Și-n ochii amintirii ce mică poate fi!

Așa plecăm, deodată, cu minți învăpăiate,
Cu inimi de răscoală, cu suflet amețit,
Ducînd spre zări, în ritmul talazurilor toate,
Nemărginirea noastră pe-oceanul mărginit.

Da, unii fug departe de-o patrie tirană,
Iar alții de un leagăn îngrozitor; cîțiva
Magi înecați în ochii unei femei-satană,
Înmiresmata Circe ce i-a robit cîndva.

Acum, spre-a nu-i preface din nou în aspre fiare,
Se-mbată în lumină, văzduh și înserări,
Iar gerul ce-i cuprinde și arșița ce-i doare
Șterg urmele lăsate de-acele sărutări.

Dar călători aievea sunt doar acei ce pleacă
Spre a pleca! sunt inimi ușoare ca un pai,
De-a lor fatalitate nu pot să se desfacă,
Și, fără-a ști pricina, își zic de-a pururi: Hai!

Cei cu dorințe asemeni cu norii în plutire,
Visează, cum recrutul visează un asalt:
Plăceri nemaiștiute, imense,-n devenire,
Al căror nume nimeni nu l-a știut vreodat'!

II

Ne-asemuim, eroare! c-o bilă ori sfîrlează
Ce se învîrt în cercuri; și chiar adînc dormind,
Ea, Curiozitatea, ne chinuie vitează,
Ca Îngerul sălbatic un soare biciuind.

Ciudată soartă-n care o țintă locu-și schimbă,
Și neființd niciunde, e, poate,-n orice loc!
Cînd Omul, cu speranța vorbind aceeași limbă,
S-alungă-n neodihnă către al său noroc!

Ni-e sufletul o navă spre țărmul Icariei;
«Deschide ochii!», strigă pe punte-un glas amar,
Ci se aude altul, catarg al bucuriei:
«Iubiri... plăceri... mari glorii!» Blestem! E-o stîncă, doar!

Orice ostrov ce-n zare zîmbind se întrevede,
Ne pare-un Eldorado de Soartă inventat;
Închipuirea-și varsă orgia-n care crede,
Ci-n dimineață-apare reciful blestemat.

O, biet îndrăgostitul de țărmii lui himerici,
Cum poți să-l pui în lanțuri ori să-l arunci în val
Pe-acest fără-de-seamăn izvoditor de-Americi,
Care, visînd, sporește amarul abisal?

La fel și vagabondul ce prin noroi grăbește,
Cu nasu-n vînt visează un rai strălucitor,
Privirea lui vrăjită o Capuă iveste
Oriunde-o candeluță luceste-ncetișor.

III

O, călători de vrajă! Ce nobile istorii
Citim în ochii voștri ca mările de-adînci!
Deschideți-vă scrinul bogatelor memorii,
Cu stranii juvaeuri de stele, ceruri, stînci.

Vrem să plutim și fără vapori, și fără vele!
Din inimile-temniți urîtul ne-alungați,
Pe sufletele noastre, ca pînzele acele
Cu zările drept ramă, din amintiri, pictați!

Ei! ce-ați văzut, ne spuneți?

IV

«O, noi văzurăm astre
Și valuri, și, de-asemeni, lungi țărmuri de nisip;
Și, chiar loviți de soartă, surprize ori dezastre,
Amară plictiseală ni se ivea pe chip.

A soarelui splendoare pe mări violacee,
Orașele-n lumina tăcutului amurg,
Ne aprindeau în cuget acea dorință-zee
De-a ne-afunda în cerul spre care toate curg.

Cetăți sclipind bogate, măreție peisaje
Nu ne-au atras atîta, chiar licărind mister,
Precum cetăți de nouri în mișcătoare vraje,
Și iarăși mai departe, căci visuri noi ne cer!

Dorința împlinită adaugă dorință.
O, tu, dorință, arbor hrănit cu voluptăți,
Cum scoarța ta se-ngroașă spre-a soarelui ființă,
Cum ramurile-ți mîndre întind eternități!

Vei crește pururi, arbor, în totul-tot mai spornic,
Mai nalt decît cypreșii? – Ci iată, noi am scos
Cîteva schițe pentru albumul vostru dornic,
Frați ce găsiți frumosul dincolo de frumos!

Am salutat pe cale și idolii cu trompă
Și tronuri podobite cu pietre de lumini,
Palate mari a căror neasemuită pompă
Pe toți bancherii voștri i-ar duce la ruini;

Veșminte care pentru priviri sunt o minune,
Femei vopsindu-și dinții și unghiile lungi,
Savanți-jongleri cu șerpii în alintări nebune.»

V

Și mai departe, încă?

VI

«Sunteți ca niște prunci!

Spre-a nu uita un lucru, din toate mai de seamă,
Căci peste tot văzut-am, deși n-am cercetat,
De sus în josul scării, de-a pururea înfamă,
Ticăloșia-ntreagă a vechiului păcat:

Femeia, ce-ngîmfată, și proastă, și-n sclavie
Se-adoră fără zîmbet nu-n patul conjugal,
Bărbatul, despot hulpav, și dur, și-n preacurvie,
El însuși sclav al sclavei, scursoare în canal;

Călăul ce rînjește, martirul care cade,
Serbările-nsoțite de-al sîngelui parfum,
Otrăvile puterii tiranilor dînd roade,
Mulțimea-ndrăgostită de bice și de scrum;

Religii, deopotrivă cu-a noastră, dînd năvală
Spre cerurile-nchise; Sfințenia aflînd
În cuie și-n păr aspru voluptuoasu fală,
Așa cum delicații pe-un pat de puf visînd;

Flecara Omenire, de geniul său beată,
Cu mintea-ncețoșată, strigînd la Dumnezeu
Și azi, la fel, nebună precum și altă dată:
«Stăpîne, al meu seamăn, fii blestemat mereu!»

Și cîțiva proști, Demenței, adoratori de vază,
Fugind din marea turmă închisă de Destin,
În opiul vast își află a veșniciei rază!
Acesta este-al lumii prea-trainic buletin.»

VII

Amare-nvățăminte ne dă călătoria!
Atît de mică lumea și monotonă; ieri,
Și azi, și mîine,-aievea ne e fotografia:
Întunecată oază-n deșertul de dureri!

Să stai? Să pleci? Cum oare? Rămîi de poți rămîne;
De trebuie, chiar pleacă. Fug unii ori s-ascund
Spre-a-și înșela dușmanul care mereu stăpîn e:
Timpul! Dar iată alții spre-al zărilor rotund

Fugind fără oprire: Jidov-rătăcitorul,
Și-apostolii în groaza de-un retiar nebun,
Nimic nu le ajunge: nici trenul, nici vaporul;
Alții ucid acasă, fără-a pleca la drum.

Cînd pe grumaz, piciorul, i-l vom simți, și vina
Va deveni speranță, porni-vom cu avînt,
Precum odinioară cînd se pleca spre China,
Cu ochii largi spre larguri, cu pletele în vînt,

Pluti-vom, deci, pe marea întinselor Tenebre
Cu inimi bucuroase de tineri avîntați;
Nu auziți, voi, glasuri vioaie și funebre,
Chemînd: «Veniți, cei, care doriți ca să mîncați

Din parfumatul Lotus! Acum este culesul
Fantasticelor fructe ce le-ați dorit în vis;
Veniți, să vă îmbete, azi, gustul lor, alesul;
Această după-amiază-i un infinit deschis!»

Știam al cui e glasul și felul întrebării;
Din zări, Pilazii, iată, tind brațe către noi.
«Te-așteaptă iar Electra», ne strigă-aceea cărei
Cîndva îi sărutasem genunchii amîndoi.

VIII

O, Moarte, este clipa! să ridicăm ancora!
E-o țară plicticoasă, bătrîne căpitan!
De-i de cărbune cerul iar marea-și umflă hora,
În inimi arde dorul, neprihănit elan!

Otrava ta ne-o toarnă: o bem fără de teamă!
În creier să ne ardă nestăvilit ecou,
Infern sau rai, totuna, cu-abisul lor ne cheamă!
Vrem doar Necunoscutul și-n miezu-i ceva nou!

Florile Răului și alte poeme,
așezate în limba română de Radu Cârneci,
Editura Hyperion, Chișinău, 1991

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Scrisoare din... Giurgiu

Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu"

Camelia FILIP
Şef serviciu Relaţii cu Publicul

În viaţa unei comunităţi locale există instituţii fundamentale care pot influenţa decisiv nivelul de civilizaţie atât de necesar în evoluţia unei societăţi. De altfel, de-a lungul timpului s-a probat axioma potrivit căreia nivelul de civilizaţie este dat de gradul de cultură al majorităţii populaţiei, asigurată de biserică, şcoală, instituţiile culturale locale şi naţionale. Dacă biserica asigură însăşi identitatea spirituală a neamului iar şcoala potenţează viitorul, biblioteca poate fi un barometru al tendinţelor în plan cultural prin dubla ei calitate: aceea de a tezauriza cultura scrisă şi de a o promova în rândurile membrilor ei.

Scurt istoric

Fără a fi un mare centru urban din punct de vedere demografic şi economic, oraşul Giurgiu are o bogată tradiţie culturală şi o istorie impresionantă. Astfel, în anul 1995 s-au împlinit 600 de ani de la prima atestare documentară a existenţei acestei localităţi, 400 de ani de la eliberarea sa de către Mihai Viteazul, 125 de ani de la înfiinţarea Colegiului Naţional „Ioan Maiorescu", prestigioasă instituţie de învăţământ, care a numărat printre profesorii şi elevii săi nume de rezonanţă din elita culturii naţionale: Tudor Vianu, Ion Barbu, Marin Voiculescu, N. Dărăscu, Traian Lalescu, Nicolae Cartojan ş.a. În 1997 s-au împlinit 100 de ani de la înfiinţarea Şantierului Naval Giurgiu, o marcă de prestigiu în industria navală românească iar în 1999, 130 de ani de la înfiinţarea primei căi ferate din România.

Se poate vorbi de o bibliotecă publică în Giurgiu din 1921. După primul război mondial, directorul gimnaziului „Ioan Maiorescu", Nicolae Droc-Barcian, a donat oraşului o importantă parte din biblioteca sa. La această donaţie s-au adăugat şi altele particulare, fapt atestat de ştampilele de pe cărţile care se păstrează şi astăzi în fondul bibliotecii Muzeului „Teoharie Antonescu". În anul 1940 a fost inaugurată în Sala Atheneului Popular „Nicolae Bălănescu", o filială a Ateneului din Bucureşti, pe lângă care funcţiona şi o bibliotecă publică având un singur bibliotecar, Constantin Şerbănescu, distrusă în mare parte.

Cu fonduri alocate de stat s-a creat o nouă bibliotecă publică în 1951 care, prin HCM 1542, a primit statutul de bibliotecă raională, cu un fond de 24.479 volume, cu o secţie de împrumut şi o sală de lectură cu 52 de locuri. Prin noua organizare teritorială, biblioteca a preluat, din martie 1974, sarcina de bibliotecă judeţeană pentru judeţul Ilfov, apoi din ianuarie 1981, pentru judeţul Giurgiu, fără însă să dispună de un local propriu şi cu o bază materială absolut precară. Creşterea exponenţială a fondului de carte – de la câteva sute de volume în 1922 la peste 200.000 în 2002, a impus de fiecare dată soluţii provizorii de rezolvare a crizei de spaţiu, care mai mult au agravat situaţia instituţiei, autoritatea şi prestanţa ei fiind salvate doar de profesionalismul oamenilor

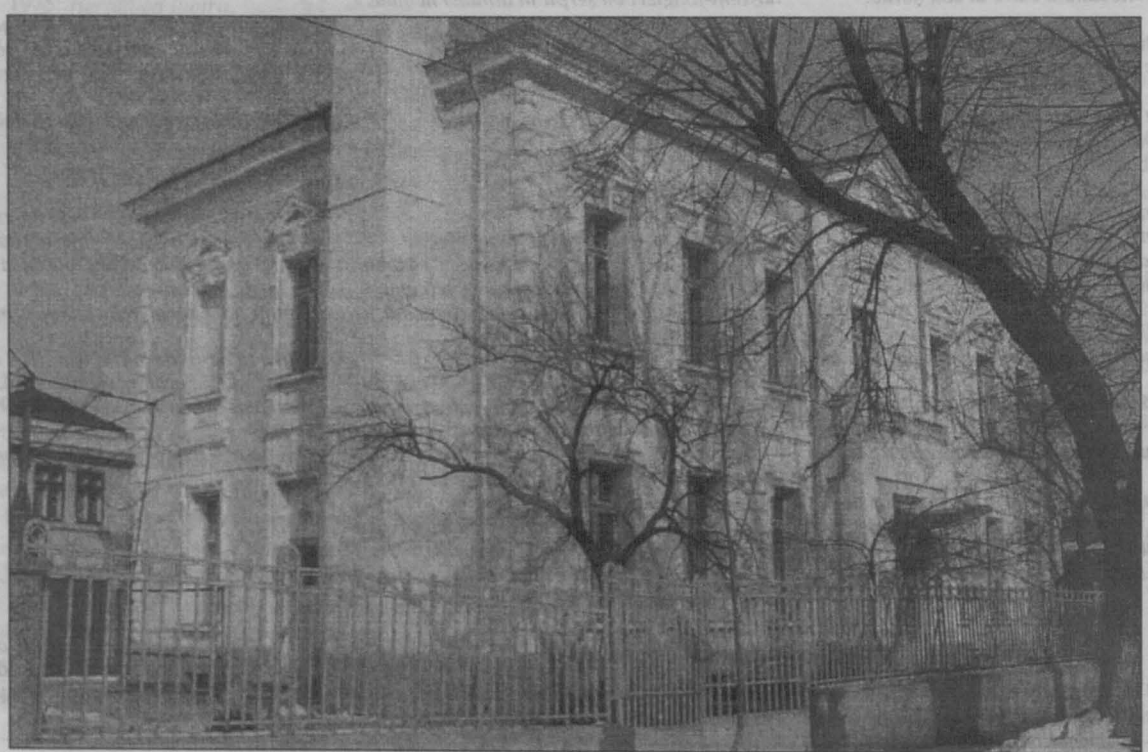

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

care au slujit-o de-a lungul celor peste 80 de ani de existenţă.

În ceea ce priveşte lectura propriu-zisă, cifrele înregistrate sunt aproximativ constante pe diverse perioade. Între anii 1960 – 1969, numărul cititorilor variază între 2.000 – 3.300 iar cărţile citite între 35.500 şi 75.000, fluctuaţiile fiind date de desele mutări.

După 1990 se înregistrează aceleaşi fluctuaţii, dar cifrele sunt mult mai mari: între 4.200 de cititori cu 86.000 volume citite şi 9.000 cu 146.000 volume citite, cu un indice de atragere la lectură de 14%, satisfăcător la nivel naţional.

Colecţiile bibliotecii

Preocuparea permanentă de a constitui un fond valoros, numeric şi calitativ, pe o structură enciclopedică, s-a concretizat într-un patrimoniu uzual dar şi cultural-ştiinţific local, printr-o acţiune continuă de recuperare a unor publicaţii mai vechi, martore tăcute, dar preţioase ale evoluţiei vieţii spirituale româneşti.

Biblioteca Judeţeană Giurgiu a reuşit, în pofida distrugerilor fondurilor anterioare, să organizeze un sector documentar cu publicaţii rare, cantitativ redus, dar valoros prin conţinutul lui, structurat astfel:

– Un fond cu publicaţii vechi româneşti şi străine, tipărite până la 1830, cărţi cuprinse în patrimoniul cultural naţional (Luther – *Biblia de la Nürnberg*, 1571; Sevastos Chimenitul – *Eortologie*, 1801; *Apostol*, 1784; *Biblia de la Blaj*, 1795);

– Un fond cu publicaţii devenite rare, tipărite între 1830 – 1950, multe susceptibile de a intra în patrimoniul naţional (A. Vaillant – *La Roumanie*, Paris, 1854; *Lepturariul românesc*, Cernăuţi, 1864; ediţiile princeps B.P. Haşdeu – *Etymologicum Magnum Romaniae* şi G. Călinescu, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent* etc.

Fondurile de interes local („Localia") cu publicaţii şi documente care au aparţinut unor personalităţi giurgiuvene. Acum Biblioteca Judeţeană „I.A. Bassarabescu" Giurgiu dispune de două colecţii de acest gen: **Fondul „Anghel Bărbulescu"** (324 unităţi) şi **Fondul „Nicolae Cartojan"** (1.098 publicaţii). Ambele fonduri, axate pe activitatea celor două personalităţi, un muzician şi un istoric literar, reflectă (chiar şi din analiza puţinelor publicaţii care ne-au parvenit) o efervescenţă culturală extraordinară în perioada interbelică, rămasă necunoscută încă publicului larg, în bună măsură din cauza tabuurilor regimului totalitar. Din analiza publicaţiilor din aceste fonduri observăm că, dacă astăzi asistăm la o deschidere a Estului către Vest în sensul acceptării necondiţionate, neselective, unilaterale a tot ceea ce se produce acolo mai şocant, în perioada interbelică circulaţia valorilor culturale era mai echilibrată, mai decentă. Un rol important în descoperirea izvoarelor spiritualităţii româneşti, în cunoaşterea culturii scrise din spaţiul naţional şi în stabilirea unor relaţii cu lumea bizantinologilor, romaniştilor şi slaviştilor din perioada interbelică l-a jucat Nicolae Cartojan.

Importanţa documentară a acestui fond este dată de cele peste 800 de volume cu autografe ale unor mari personalităţi care au intrat în contact cu savantul giurgiuvean, evidenţiate în *Catalogul Colectiv selectiv* realizat de Biblioteca Judeţeană „I.A. Bassarabescu" Giurgiu în colaborare cu Muzeul Judeţean „Teoharie Antonescu". Printre aceştia amintim: Victor Papacostea, Ion Codru Drăguşanu, C. Noica, Alex. Lepădatu, Ion Coteanu, Dan Simonescu, Iorgu Iordan, Augustin Z.N. Pop, Carlo Taglianini, M. Gaster, Al. Rosetti, Dimitrie Gusti, Onisifor Ghibu, Grigore Antipa, Şerban Cioculescu ş.a.

Serviciile bibliotecii

Serviciul de completare, evidenţă şi prelucrare a fondului de publicaţii are ca obiect de activitate completarea colecţiilor deja constituite cu cele mai interesante apariţii editoriale curente şi retrospective, inventarierea lor şi sistematizarea informaţiilor conţinute conform standardelor naţionale şi internaţionale.

Comparând cifrele realizate la acest capitol cu cele din anii precedenţi, constatăm o scădere dramatică a alocaţiilor bugetare, pentru prima dată în ultimii 10 ani situându-ne sub 1.000 de cărţi achiziţionate într-un an (665 vol.). Completarea fondului cu 2.254 vol. a fost salvată de donaţiile Ministerului Culturii, ale persoanelor particulare şi ale altor instituţii. O altă consecinţă nefastă este descompletarea colecţiilor de reviste şi ziare (33 abonamente faţă de 70 din alţi ani) precum şi a fondului de materiale audiovizuale.

Comunicarea colecţiilor este sectorul în care profesionalismul, pasiunea, integritatea bibliotecarilor trebuie să estompeze toate carenţele legate de baza materială şi financiară a unei instituţii de acest gen.

Într-o societate a exploziei mediatice, pentru a fi viabile, bibliotecile, ca instituţii de informare şi documentare, sunt obligate să-şi redimensioneze activitatea în aşa fel încât să poată controla informaţia. Astfel, asocierea cărţii cu alte suporturi mediatice – CD, casete audio şi video, crearea unei baze de date care să poată permite stocarea şi circulaţia rapidă a informaţiilor – devine tot mai necesară. În ultimii 5

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

ani Biblioteca Județeană Giurgiu a făcut numeroase demersuri pentru demararea procesului de informatizare care, din păcate, nu s-au finalizat decât cu obținerea a 3 calculatoare și un singur angajat nevoit să administreze două programe profesionale (ISIS și LEX) și să redacteze zeci de materiale de lucru sau promoționale.

Sala de lectură – deține fondul de referință al bibliotecii, actualizat permanent și oferă peste 60.000 volume din cele mai variate domenii ale cunoașterii într-un spațiu de lectură cu 50 de locuri.

Împrumut pentru adulți – dispune de un fond de peste 70.000 de volume cu 1/5 exemplare per titlu, cu un spațiu de doar 20% acces liber la raft.

Împrumut pentru copii – deține un fond de peste 30.000 volume, cu un spațiu de 30% acces liber la raft.

Filiala din cartierul Tineretului – cu un fond de peste 30.000 de volume și cu un public-țintă de aproximativ 15.000 locuitori.

Serviciul de informare bibliografică și documentară – care oferă informații curente și retrospective privitoare la istoria, geografia, economia, viața social-politică și culturală a județului Giurgiu, referințe bibliografice despre personalități giurgiuvene (concretizate în lucrarea *Personalități giurgiuvene* realizată de Elena Rădulescu) precum și bibliografii la cerere.

Serviciul metodic – asigură asistența de specialitate pentru cele 46 de biblioteci comunale și 2 orășenești, conduse de bibliotecari angajați cu normă întreagă din iunie 1990, care au parcurs în anii precedenți cursurile de pregătire profesională prin Centrul de Perfecționare din cadrul Ministerului Culturii.

Acțiuni culturale

Un aspect important al activității bibliotecii în comunicarea colecțiilor precum și în promovarea marilor valori ale culturii universale, naționale și locale sunt acțiunile culturale, unele dintre ele, prin continuitate, devenind tradiționale și cu un mare impact asupra publicului giurgiuvean. Printre acestea consemnăm: 1) **Salonul Cărții**, organizat în luna decembrie, cu un dublu scop: marcarea celui mai important eveniment central al anului în curs și promovarea celor mai interesante achiziții ale anului; cu acest prilej se editează și *Catalogul colectiv al cărților intrate în bibliotecă*, ajuns la ediția a VI-a; 2) **Ziua cărții și a bibliotecarului** la 23 aprilie, ocazie cu care editām ziarul instituției noastre, *Libris* (din care au apărut până acum 3 numere); 3) Concursul **Tinere condeie**, ediția a VII-a, cu intenția de a atrage spre cultură și creație tinere talente școlare din clasa I până la a XII-a – care din acest an va fi pus sub semnul regretatului poet giurgiuvean Petre Ghelmez; 4) Concursuri interbiblioteci comunale pe diferite teme, altele în fiecare an (ex.: Cea mai bună bibliotecă; Monografii locale; Să ne cunoaștem valorile locale; I.L. Caragiale ș.a.); 5) **Luna cărții la sate**, ediția a III-a, care își propune revitalizarea interesului pentru lectură al comunităților sătești; 6) Expoziții, lansări și prezentări de carte cu diverși invitați (lunar sau trimestrial); 7) Colaborări cu mass-media locală pentru promovarea instituției dar și a valorilor de care dispune.

Celelalte manifestări, ocazionale, s-au concretizat de multe ori cu lucrări de referință necesare publicului giurgiuvean. Ex.: lucrarea *Eminescu în publicistică (1990 – 2000)* realizată de Camelia Filip la finele Anului Eminescu, *Personalități vlăscene ale bibliologiei românești*, monografii locale foarte importante ca: *Monografia Mănăstirii Comana*, *Monografia Comunei Roata*, *Monogratia satului Cartojeni*, *Monografia Ghimpați*. Altele au rămas încă în stadiul de proiect, așteptându-și finalizarea: *Scriitorii de la Vlașca. Dicționar de personalități literare* cu o amplă sinteză "Sudul în literatură – literatura Sudului", semnat Aureliu Goci, *Catalogul cărților editate în județul Giurgiu în perioada 1990 – 2002*, *Catalogul cărților cu autograf din biblioteca județeană*, realizat parțial, *I.A. Bassarabescu și orașul Giurgiu* de Emil Păunescu.

În momentul în care concepem acest material, o veste minunată ne-a parvenit de la Consiliul Județean Giurgiu care și-a propus ca în anul de grație 2003, biblioteca județeană să dețină un local propriu, în centrul civic al orașului, cu peste 600 m² și cu dotări moderne, astfel încât speranța că biblioteca va dăinui nu numai moral dar și fizic pe aceste meleaguri încărcate de istorie este mai vie ca oricând.

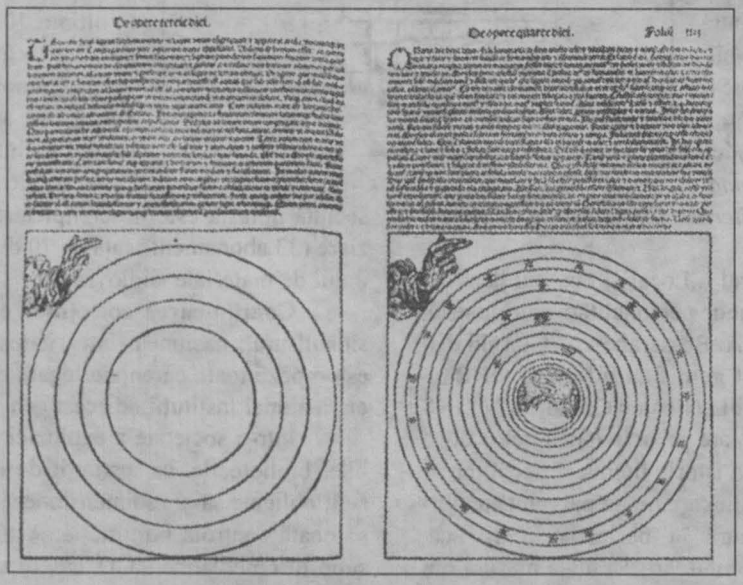

Etapele creației, ziua a treia și a patra,
gravuri în aramă din *Cronica de la Nürnberg*

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Meridian biblioteconomic

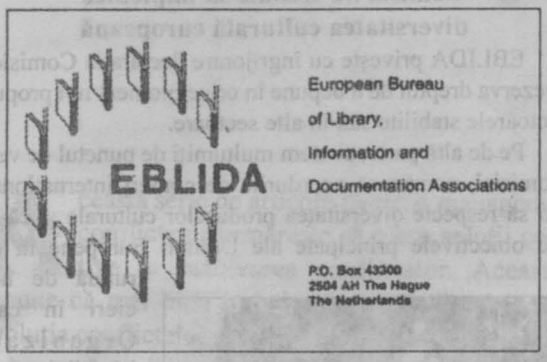

Declarația EBLIDA privind negocierile în sectorul serviciilor publice

EBLIDA, asociația europeană a bibliotecilor și arhivelor, este o organizație independentă, non-profit, a asociațiilor de biblioteci, centrelor de informare și documentare și a arhivelor din Europa. Domeniile în care acționează EBLIDA sunt cultura, copyright-ul, educația, societatea informațională și tehnologia informațională. EBLIDA reprezintă interesele membrilor săi în fața instituțiilor europene, Comisia Europeană, Parlamentul European și Consiliul Europei.

EBLIDA, alături de colegii din IFLA (Federația Internațională a Asociațiilor Bibliotecare), monitorizează și analizează procesul WTO – GATS (Organizația Mondială a Comerțului – Acordul General de Comerț în Servicii) de liberalizare a comerțului în servicii, care a început cu o nouă rundă de negocieri în anul 2000. Înțelegem că aceste negocieri au ajuns la o etapă importantă din moment ce guvernele membre înaintează partenerilor lor de comerț cereri de liberalizare și că vor avea loc întâlniri importante pentru continuarea negocierilor. Guvernele, reprezentând țări de la toate nivelele de dezvoltare, acordă o mare importanță acestor negocieri deoarece serviciile ocupă un rol din ce în ce mai mare în economia globală.

Bibliotecile și arhivele: elemente vitale în societatea cunoașterii

EBLIDA consideră că instituțiile de patrimoniu cultural finanțate public, cum ar fi bibliotecile, arhivele, muzeele și instituțiile educaționale constituie elemente vitale în dezvoltarea societății informaționale și a cunoașterii, în care toți cetățenii beneficiază de accesul la cultură, cunoaștere și informație.

Bibliotecile și arhivele colectează, organizează și oferă milioanelor de cercetători, studenți și publicului larg un volum mare de servicii și informații curente de înaltă calitate și asigură păstrarea patrimoniului nostru cultural. Bibliotecile au o funcție importantă în legătură cu cererile și cu resursele financiare ale unor instituții cum sunt universitățile, organizațiile de cercetare etc. Ele adună laolaltă resurse și colecții (colecțiile electronice sunt din ce în ce mai multe în prezent) pe care le actualizează și le fac disponibile. În plus, bibliotecile păstrează materialele pe care editorii nu le mai țin în stoc.

Prăpastia digitală este o amenințare majoră față de societate în următoarea perioadă. Bibliotecile și arhivele aplanează diferența dintre bogații și săracii în informație și ajută la combaterea excluderii sociale.

Obiectivul strategic al planului de acțiune *eEurope* al Comisiei Europene este ca Europa să devină economia bazată pe cunoaștere cea mai dinamică și mai competitivă din lume. Bibliotecile și arhivele joacă un rol-cheie în trei dintre cele cinci priorități stabilite de comisionarul Societății Informaționale, Erkki Liikanen, pentru anul 2005. Funcția-cheie a bibliotecilor nu este un loc de ofertă a unor servicii, ci un partener activ care oferă acces, îndrumare și pregătire profesională într-o locație – obiectivele eEurope devenind o realitate.

EBLIDA crede că bibliotecile joacă un rol fundamental în dezvoltarea strategiilor educației permanente pe măsură ce competența media devine o abilitate de bază iar adulții-cursanți independenți sunt din ce în ce mai mulți în toată Europa, contribuind la economia bazată pe cunoaștere.

Tezaurele conținutului digital european

Bibliotecile și arhivele devin tezaurele conținutului digital european, precum și creatori de conținut digital. Totuși, colecțiile fizice ale bibliotecilor vor rămâne o componentă necesară în lanțul informațional și o parte vitală a vieții noastre culturale. Un nou concept de bibliotecă se dezvoltă odată cu integrarea resurselor fizice și electronice în toate tipurile de biblioteci. În prezent, se dezvoltă noi tipuri de spații de întâlnire în care bibliotecarii sunt mediatori proactivi de cultură și informație. Dacă este susținut în mod eficient, de acest concept pot beneficia toți cetățenii iar bibliotecile pot juca un rol important în eforturile de revitalizare a conceptului de cetățenie activă.

În Europa există aproximativ 224.000 biblioteci cu aproximativ 139 milioane de utilizatori înscriși. În cursul anului 1998, vizitele la bibliotecă s-au estimat la 3,5 bilioane iar împrumuturile la 3,54 bilioane. Bibliotecile sunt situate în inima comunităților locale și în unele locații cu mare afluență, cum sunt bulevardele și centrele comunității. Anumitor grupuri-țintă, cum sunt minoritățile și persoanele cu deficiențe, li se oferă servicii speciale. Serviciile bibliotecii mobile se adresează zonelor rurale și grupurilor speciale, de exemplu persoanele în vârstă.

Serviciile oferite de biblioteci și arhive trebuie excluse de la negocieri

EBLIDA consideră că bibliotecile finanțate în mod

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

public şi arhivele cu o lungă tradiție istorică în societate se pot adapta şi prospera ca urmare a cerințelor de schimbare, a modelelor de afaceri din societate, de exemplu serviciile de referință non-stop „Ask a librarian" (Întreabă un bibliotecar) din Marea Britanie (UK People's Network).

Credem în mod ferm că lucrul acesta se poate întâmpla numai ca parte a unei politici bazate pe finanțare publică, unde păstrarea patrimoniului nostru cultural, interesul public în accesul la informație şi noțiunea unei biblioteci comunitare servind cerințele populației locale au prioritate în fața limitelor de profit. Credem că aceste funcții sunt compromise dacă se supun competiției generale de pe piața informațională, de exemplu oferta serviciilor Internet, împrumutul materialelor audio-vizuale (DVD-uri), editare academică pe Internet, împrumut interbibliotecar.

Există trei sectoare în cadrul planului GATS (Acordul General de Comerț în Servicii) care au impact asupra serviciilor bibliotecilor:

- Sectorul 2CJ: serviciile de telecomunicații – informații online şi regăsirea bazei de date;
- Sectorul 5: serviciile educaționale – învățământul primar, secundar, învățământul superior şi alte servicii educaționale;
- Sectorul 10C: serviciile de recreere, culturale şi sportive – biblioteci, arhive, muzee şi alte servicii culturale.

EBLIDA – 10 ani (1992 – 2002)
Palatul Păcii, Haga, mai 2002

Bibliotecile şi serviciile educaționale

Bibliotecile sunt o parte integrantă din procesul de educație. Privatizarea serviciilor educaționale afectează astfel în mod direct serviciile bibliotecilor în sectorul educației. Caracteristicile unei biblioteci finanțate public sunt integritatea, neutralitatea şi imparțialitatea ei; mărimea colecțiilor; accesul liber la informații şi la competența profesională a bibliotecarilor. Este interesant de ştiut cum vor funcționa serviciile bibliotecii de astăzi într-un mediu în care criteriile economice sunt considerentele principale. Natura furnizării informațiilor în cadrul acestor instituții s-ar putea schimba pentru totdeauna.

Un motiv de îngrijorare îl constituie şi declarația că Uniunea Europeană consideră că toate livrările electronice sunt servicii şi că principiile GATS ar trebui aplicate la reglementarea comerțului electronic şi prin implicarea serviciilor învățării electronice. Acolo unde livrarea electronică oferă o alternativă în accesarea informațiilor şi unde bibliotecile dezvoltă servicii electronice corespondente, lucrul acesta ar putea încetini creşterea utilizării Internetului ca un mijloc standard de accesare a informațiilor esențiale. Acest fapt împiedică dezvoltarea economiei cunoaşterii.

Comisia nu trebuie să împiedice diversitatea culturală europeană

EBLIDA priveşte cu îngrijorare declarația Comisiei de a-şi rezerva dreptul de a depune în orice moment noi propuneri în sectoarele stabilite sau în alte sectoare.

Pe de altă parte, suntem mulțumiți de punctul de vedere al Comisiei, anume că acordurile de comerț internațional ar trebui să respecte diversitatea produselor culturale şi că unul dintre obiectivele principale ale Uniunii Europene în noua rundă de negocieri în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului este apărarea pluralismului cultural european. În acelaşi fel în care Uniunea Europeană recunoaşte rolul special al sectorului audio-vizual ca un mijloc de exprimare a diversității, tot aşa şi bibliotecile sunt porți de păstrare şi de accesibilitate a patrimoniului nostru cultural. Credem că bibliotecile şi arhivele nu trebuie să fie implicate în procesul de concurență care rezultă din principiile GATS.

EBLIDA este informată că 13 țări au făcut deja angajamente privind sectorul „Servicii de recreere, culturale şi sportive – biblioteci, arhive, muzee şi alte servicii culturale".

EBLIDA va reaminti Comisiei Europene că bibliotecile sunt o parte integrantă a activităților din domeniul serviciilor educaționale, direct şi indirect – serviciile bibliotecilor şcolare şi universitare. Aceasta înseamnă că EBLIDA recomandă Comisiei să excludă serviciile educaționale din noile angajamente.

Recomandăm în mod ferm Comisiei Europene să respecte accesul la diversitatea culturală de care se bucură în prezent cetățenii europeni.

Excludeți serviciile bibliotecilor din sectorul de negocieri!

Haga, noiembrie 2002

(Din buletinul EBLIDA „Hot News",
noiembrie 2002)
Traducere de Ortansa ENĂŞESCU

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Managementul conflictelor

Wolfgang RATZEK

Această serie de articole pe tema managementului conflictelor urmăreşte să ofere soluţii constructive în rezolvarea conflictelor. Aceasta presupune că mai întâi trebuie să ne gândim la geneza şi evoluţia conflictelor. Materialul prezentat în această serie se bazează pe discuţiile actuale cu bibliotecari din ţară şi străinătate şi pe cercetările autorului. În prima parte se încearcă un răspuns la întrebarea ce este un conflict şi de ce, de regulă, percepem în mod neplăcut conflictele. În alte articole ne ocupăm în principal de diferite tipuri de conflicte, de analiza conflictelor şi de unele strategii de control al conflictelor.

Introducere

Vă plac „conflictele"? Probabil răspunsul dvs. va fi NU! De ce? Totuşi, circulă cuvinte-cheie cum ar fi „cultura controversei", „crizele – şanse de înnoire", „managementul schimbării". Aproape că s-ar putea crea impresia că zilnic au loc „conflicte". Poate că aşa şi este! În cancelariile germane, de exemplu, pare să fie aşa. După cum reiese din săptămânalul „Die Zeit" [1], conform declaraţiei unei funcţionare a biroului de evidenţă a populaţiei din Berlin, expresiile „capră proastă", „vacă nazistă" se numără printre insultele inofensive. Ofense care cer o reacţie. Totuşi, cum trebuie să fie această reacţie: „înghiţire" sau „contrare" – cedare sau complacere?

Ce se petrece la oficiile de muncă sau la oficiile sociale? Există multe indicii că acolo se ajunge la devieri verbale. Forţa fizică exercitată împotriva personalului de la oficiile de muncă şi oficiile sociale reprezintă următoarea treaptă de escaladare. Aşa cum raporta magazinul TV „Die Berliner Abendschau" la data de 3.01.2001, oficiul de asistenţă socială din Berlin, sectorul Neukölln, a instalat [2] în camerele de aşteptare şi în holuri un aparat de supraveghere video, din cauza numeroaselor abuzuri de forţă ale clienţilor asupra personalului angajat. După instalarea sistemului de supraveghere video s-a manifestat o destindere drastică. Totuşi, această măsură generează un domeniu nou de conflict: lucrătorii se simt controlaţi. [3]

Bibliotecile sunt o excepţie?

Dacă este aşa, anume că instituţiile care lucrează cu publicul sunt expuse, din ce în ce mai mult, la tot felul de atacuri, trebuie să se pună şi întrebarea despre situaţia din biblioteci: sunt bibliotecile, ştiinţifice sau publice, un spaţiu liber de conflicte? La prima vedere, aşa se pare.

În ultima ediţie a cărţii lui Hacker, *Bibliothekarisches Grundwissen* (Cunoştinţe bibliotecare de bază), autorul tratează tema „Relaţiile cu utilizatorii" [4] *en passant*. În ceea ce priveşte discuţia despre competenţa socială, capacitatea de negociere şi orientarea spre clienţi, autorului nu îi ajung două pagini pentru a prezenta pe scurt problematica. Hacker pleacă probabil de la ideea că într-o bibliotecă se întâlnesc numai oameni cultivaţi. Trebuie amintit faptul că deja câteva biblioteci fac antrenamente de descaladare, astfel că spaţiul fără conflict „biblioteca" poate fi pus sub semnul întrebării. [5]

Se presupune că există în biblioteci şi conflicte interne. Aşa cum reiese dintr-un scurt raport apărut în săptămânalul „Die Zeit" [6], climatul din Biblioteca Herzog-August din Wolfenbüttel nu pare să fie cel mai bun. Acesta este un alt indiciu de cât de importante sunt relaţiile de comunicare dintre clienţi şi bibliotecari, pe de o parte, şi dintre bibliotecari, pe de altă parte.

Ce este un conflict?

Ce este un „conflict"? Cum apar conflictele? Citând din literatura (popular) ştiinţifică, am putea spune că un conflict ia naştere mai ales atunci [7] când două sau mai multe părţi [8] încearcă, într-un proces de comunicare, să-şi impună intenţiile şi recunosc prin aceasta rivalitatea lor. Cu alte cuvinte: într-o situaţie conflictuală se ciocnesc cel puţin două afirmaţii sau moduri de acţiune contradictorii, fiecare parte susţinând că are dreptate. [9] Şi aceasta nu este totul. Cel puţin una din părţi trebuie să-şi reprezinte poziţia cu putere [10], astfel că cealaltă parte are sentimentul că nu poate accepta în nici un caz poziţia părţii adverse, indiferent din ce motive. [11]

Bärbel Böhler[12] aduce aici un aspect important, subliniind următoarele: „Ceea ce unul prezintă ca o situaţie de conflict, poate fi perceput de celălalt ca situaţie neproblematică. Astfel, colegii mai tineri se descurcă mai bine într-o astfel de situaţie". Aceasta confirmă faptul că fiecare dintre noi, pe baza propriei experienţe de viaţă, îşi formează o „strategie" proprie sau, mai bine spus, îşi cultivă sensibilităţile proprii pentru relaţiile interumane şi le aduce, într-o anumită măsură, ca parametru pentru acţiunea socială.

Simptome ale conflictelor

Observatorii externi ai situaţiilor conflictuale pot indica relativ uşor simptomele. Comentariile „... am prevăzut lucrul acesta" sau „... trebuia să se sfârşească aşa" ne sunt familiare. Ce înseamnă aceasta în mod concret?

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

În dezvoltarea conflictului, nici una din părțile aflate în dispută nu arată o disponibilitate de a ceda. Din popor se cunoaște proverbul: „Cel mai inteligent cedează!" O atitudine care presupune dezavantaje într-o societate gen „câștigător – păgubit". Căci „obraznicul merge mai departe", se spunea odată într-o reclamă pentru cafea. În cântecul „We are the champions" al formației britanice de rock Queen se spunea printre altele: „Suntem campioni – nu este timp pentru cei care pierd". La fel și în cântecul formației ABBA, „The Winner takes it all".

Asociațiile de interese, cooperările media și multe alte organizații ajută astăzi la impunerea unor cerințe mai mult sau mai puțin justificate.

Note:

1. Burgard, 2000, p. 61.

2. Problema este că supravegherea video este instalată în birourile unde se desfășoară consilierile. O mare parte a lucrătorilor refuză, pentru că nu doresc să fie permanent supravegheați ca la „Big Brother".

3. Consiliul de personal s-a adresat tribunalului administrativ, solicitând să nu se ceară imagini pentru evaluarea moralei de muncă a lucrătorilor. În data de 19.02.2001 tribunalul administrativ a hotărât că supravegherea video să fie permisă cu acordul biroului de personal. Până la o decizie între angajator și biroul de personal, camerele video pot fi folosite în continuare.

4. Hacker, 2000, pp. 311 – 313.

5. Ratzek, 2001a.

6. Michaelis, 2001, p. 41.

7. Pentru că vrem să tematizăm o problematică și nu să facem o analiză profundă, ne limităm la relațiile interumane cu doi sau mai mulți participanți.

8. Pot fi persoane sau grupuri.

9. În acest context, există probleme aparente, ca de exemplu dacă paharul este pe jumătate gol sau pe jumătate plin.

10. În politică, aceasta s-ar putea întâmpla prin sancțiuni sub forma unui embargo economic sau a înghețării creditelor. Acolo unde se întâlnesc partide fanatizate, aceasta se întâmplă prin teroare sau lupte de stradă în timp ce politica, la nivelul tratativelor, menține sau ascute cerințele, dar nu este totuși dispusă să se abată de la cerințele maxime.

11. „O să-i arăt eu lui!" „Am terminat cu el", sunt expresii pe care le-am auzit și poate le-am folosit. Ele semnalizează o dispoziție internă spre confruntare.

12. Conducătoarea Serviciului central de informații UB Stuttgart.

(Din publicația „Bibliothek. Forschung und Praxis", nr. 2/2002, pp. 165 – 166, K.G. Saur München)

Traducere de Ortansa ENĂȘESCU

Un nou serviciu oferit bucureștenilor

Biblioteca Metropolitană București a început derularea programului **Informații de interes public comunitar și general**.

Obiectivele principale vizează oferirea de informații, cât mai complete, tuturor membrilor comunității bucureștene și crearea unui climat social-civic-cultural favorabil comunicării, informării și rezolvării problemelor cotidiene, care să contribuie la eliminarea factorilor generatori de stres în găsirea informațiilor necesare.

Până în prezent, modulele „Totul despre: sectorul..."; „București"; „România"; „Statele lumii" au fost constituite la filialele „Marin Preda", „Liviu Rebreanu", „B.P. Hasdeu", „Cezar Petrescu", „C. Negruzzi", „I. Neculce", „Petru Maior", „Lucian Blaga" și „Mihai Eminescu". Modulele vor fi dezvoltate și actualizate în toate cele 43 de filiale ale Bibliotecii Metropolitane București.

Datorită principalilor furnizori de informații de interes public comunitar și a achizițiilor proprii, aici se găsesc surse de informații generale precum „Pagini Aurii – București", la sediul instituției fiind toate județele țării, „Pagini Naționale", „Ghidul serviciilor – București", documentare privind Uniunea Europeană, ale autorităților publice locale, ghiduri, hărți, cărți de telefon, monografii, tratate, albume, enciclopedii, dicționare, pliante, oferte etc. Orice informație utilă bucureștenilor este binevenită (telefon Serviciul Relații publice – 212.83.00/20).

Pentru anul 2003, Biblioteca Metropolitană București își propune introducerea unei rețele INTRANET la care vor fi conectate 32 de filiale.

Astfel, membrii comunității bucureștene vor avea posibilitatea găsirii, printr-un serviciu public centralizat, a oricărui tip de informație într-un timp scurt.

Filă din *Teuerdank*, Nürnberg

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Evaluarea serviciilor de bibliotecă: Facem ceea ce trebuie așa cum trebuie?

Hermina G.B. ANGHELESCU, Ph.D.

Library and Information Science Program
Wayne State University
106 Kresge Library
Detroit, Michigan 48202, USA
e-mail: ag7662@wayne.edu

În urmă cu două decenii, bibliotecile din întreaga lume au început să folosească diverse modalități pentru a determina atât eficiența și calitatea serviciilor, programelor și colecțiilor lor cât și a personalului și a nevoilor de informare ale utilizatorilor. În acest scop bibliotecile au folosit metode diverse, precum: sondaje distribuite pe scară largă către utilizatori, sondaje care au avut ca țintă o anumită categorie de utilizatori, interviuri cu diverse categorii de utilizatori, observare de la distanță a performanțelor diverselor compartimente ale instituției. În Statele Unite ale Americii, în urma colectării unei cantități impresionante de date în urma sondajelor de evaluare s-a creat o adevarată cultură care este foarte favorabilă evaluării performanțelor unei instituții (Lakos, 1998) și care a asigurat tranziția bibliotecilor americane către servicii concentrate pe deservirea utilizatorului – servicii care au devenit simbolul activității de bibliotecă pe continentul nord american (Wilson, 1995). În ciuda faptului că aceste instrumente de evaluare s-au dovedit foarte utile, ele sunt costisitoare și necesită timp îndelungat pentru colectarea și analizarea datelor.

De ce facem evaluări?

Bibliotecile au adoptat o serie de modele și proceduri specifice domeniului de afaceri. Evaluarea continuă a calității serviciilor și oferirea de servicii ce au ca scop satisfacerea deplină a consumatorului sunt numai două exemple concludente. Bibliotecile distribuie chestionare în vederea adunării de date care le dau posibilitatea să determine în ce măsură serviciile pe care le oferă vin în întâmpinarea nevoilor și întrunesc așteptările publicului pe care ele îl deservesc. Bibliotecile folosesc aceste informații cantitative și calitative în vederea depistării anumitor insuficiențe, în vederea adoptării unor strategii ce vor duce la reducerea și eventual eliminarea aspectelor negative, în vederea determinării aspectelor pozitive din activitatea lor și, evident, în vederea identificării activităților încununate de succes. Rezultatele măsurării calității serviciilor generează date pe care administratorii le folosesc în procesul de planificare la nivelul instituției, în luarea de decizii în scopul îmbunătățirii continue a serviciilor existente. Bibliotecile elaborează chestionare pe care le distribuie utilizatorilor în vederea obținerii de informații referitoare la viziunea acestora asupra serviciilor oferite, a colecțiilor și a performanței personalului din bibliotecă. Răspunsurile și comentariile primite de la utilizatori îi ajută pe administratori să determine etapele ulterioare de dezvoltare a instituției. De asemenea, rezultatele evaluării îi ajută pe administratori în alte aspecte ale actului managerial, cum ar fi alocarea resurselor financiare și umane, cât și în controlul calității și în procesul de planificare.

Este foarte important ca bibliotecarii să fie conștienți de felul în care publicul percepe serviciile pe care ei le oferă cât și nivelul de satisfacție al publicului legat de calitatea serviciilor de bibliotecă ce li se oferă. Calitatea serviciilor de bibliotecă poate fi măsurată din trei perspective: calitate percepută; calitate dorită și servicii de calitate minimă. În momentul în care evaluarea determină că serviciile sunt de calitate minimă, acesta este un indiciu că este loc pentru mai bine, că sunt aspecte care trebuie îmbunătățite. Se impune identificarea imediată a cauzelor care au dus la prestarea de servicii de calitate redusă. Odată identificate cauzele, trebuie luate măsuri de elaborare de strategii pentru remedierea situației și îmbunătățirea serviciilor. Evaluarea poate scoate la iveală puncte slabe și aspecte negative care nu trebuie trecute cu vederea. În egală măsură evaluarea poate determina aspecte pozitive, servicii la care instituția excelează și cu care se poate mândri. În timp ce bibliotecile sunt deplin angajate în a oferi servicii de înaltă calitate, ele nu pierd nici o clipă din vedere costurile pe care le implică oferirea de servicii de calitate. Obiectivul suprem al evaluării este determinarea măsurii în care se face folosirea eficientă a resurselor financiare și umane din cadrul instituției. Obținerea de rezultate bune trebuie să fie pe măsura investiției făcute. În cazul în care rezultatele sunt satisfăcătoare, investiția se dovedește deplin justificată.

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Ce evaluăm?

De multă vreme, cercetătorii în biblioteconomie şi administratorii de bibliotecă examinează nevoile de informare ale utilizatorilor, dorinţele acestora, cât şi percepţiile acestora legate de valoarea serviciilor primite din partea bibliotecii. În egală măsură aceştia au analizat un concept deosebit de greu de tradus în date numerice – calitatea – din perspectiva mărimii şi varietăţii colecţiilor, numărului de titluri şi volume deţinute de biblioteci, diversitatea domeniilor reprezentate în colecţiile bibliotecii. De asemenea, studiile făcute au analizat eficienţa serviciilor oferite de biblioteci, măsura în care aceste instituţii îşi duc la îndeplinire misiunea, scopurile şi obiectivele pe care şi le-au propus (Nitecki, 2000). Introducerea noilor tehnologii informaţionale în activitatea bibliotecilor a impus noi termeni de comparare şi evaluare, modificând formulele folosite în evaluare. Cantitatea şi calitatea resurselor în format electronic accesibile de la distanţă, eficienţa şi uşurinţa de a accesa şi naviga prin pagina de web a bibliotecii, interactivitatea dintre utilizator şi computer, calitatea estetică şi intelectuală a înregistrărilor bibliografice din catalogul online al bibliotecii sunt numai câteva exemple de parametri nou adăugaţi la ecuaţia evaluării, parametri ce trebuie luaţi în vedere în momentul în care se determină punctele unui sondaj de opinie. Configurarea spaţiului în biblioteci, impietată de un număr crescând de terminale pentru accesul publicului, înfiinţarea de cafenele sau ceainării în incinta bibliotecilor publice sau de colegiu sunt de asemenea elemente noi ce trebuie să figureze pe lista cu întrebări din chestionarele de evaluare.

Bibliotecile fac evaluări în vederea determinării manierei în care programele noi coexistă cu cele vechi, în vederea determinării măsurii în care aceste programe satisfac necesităţile informaţionale ale unui public care devine din ce în ce mai rafinat şi sofisticat în ce priveşte folosirea computerului şi a resurselor informaţionale în format electronic accesibile prin Internet şi World Wide Web. Pentru a obţine feedback de la utilizatori în legatură cu eficienţa şi calitatea serviciilor oferite, bibliotecile fac eforturi să determine ce nevoi de informare au utilizatorii, care este gradul lor de satisfacţie legat de programele de educare şi instruire oferite de bibliotecă pentru familiarizarea cu folosirea noilor tehnologii şi a accesării resurselor de informare în format electronic.

Un alt element pentru evaluare este personalul din bibliotecă. Evaluarea acestuia se face pe baza unor criterii bine determinate în vederea promovării. Pentru a determina cât de eficiente sunt serviciile operaţionale, bibliotecile îşi evaluează şi calitatea serviciilor „din spatele scenei", nu numai a acelor servicii care vin în contact direct cu publicul. Performanţa serviciilor tehnice, a împrumutului interbibliotecar, a circulaţiei, a serviciilor de catalogare şi clasificare. Rapiditatea cu care cărţile sunt puse înapoi la raft, promptitudinea şi durata cu care se rezolvă reclamaţiile din partea cititorilor, timpul de aşteptare petrecut în diverse puncte în bibliotecă înainte de a rezolva o problemă (circulaţie, biroul de referinţă) sunt indicatori ce sugerează nivelul de satisfacţie al publicului faţă de serviciile oferite de biblioteci. În funcţie de rezultatele şi comentariile obţinute în urma sondajelor, administratorii determină cât personal este necesar în diverse compartimente ale bibliotecii la anumite ore, restructurează şi reorganizează fluxul activităţii în diverse servicii, redistribuirea forţei de muncă, rotarea cadrelor pentru a reduce ineficienţa şi apatia la locul de muncă. Evaluarea este un instrument managerial pe care se bazează deciziile de stabilire a bugetului şi alocările de fonduri, cu precădere atunci când bibliotecile sunt confruntate cu reduceri bugetare şi reduceri de personal.

Cum facem evaluarea?

Sondajele de opinie au devenit un instrument foarte des folosit în bibliotecile universitare şi publice în Statele Unite în ultimii douăzeci de ani, când aceste sondaje au dat posibilitatea managerilor să determine calitatea serviciilor oferite de biblioteci cât şi nivelul de satisfacţie al utilizatorilor acestor servicii. Asociaţia Bibliotecilor de Cercetare (Association of Research Libraries – ARL, http://www.arl.org) a elaborat patru seturi de proceduri şi normative ce se folosesc în activitatea de evaluare a bibliotecilor (ARL, 1981, 1984, 1988, 1994). Sondajele de opinie pot fi alcătuite şi distribuite în diverse maniere. Sondajele administrate de instituţia însăşi sunt folosite pentru a obţine răspunsuri de la un număr cât mai mare de participanţi presupunând un contact minim cu aceştia şi un cost foarte redus. Chestionarele sunt trimise utilizatorilor sau aceştia le iau direct de la bibliotecă. Utilizatorii le completează şi le returnează la bibliotecă. O echipă de bibliotecari tabulează datele cantitative şi calitative, după care le analizează. Chestionarele pot include întrebări de natură generală sau întrebări foarte specifice axate pe anumite aspecte sau servicii (Hiller, 2000). O altă modalitate de a efectua un sondaj de opinie este contractarea cu o agenţie specializată în prestarea de astfel de servicii. Agenţia elaborează chestionarul de comun acord cu biblioteca, îl distribuie, colectează şi interpretează datele, după care prezintă bibliotecii raportul final.

În mod tradiţional aceste chestionare au fost completate pe hârtie. În prezent, noile tehnologii au permis bibliotecilor să distribuie chestionarele în format electronic prin intermediul World Wide Web. Utilizatorii completează electronic răspunsurile şi trimit chestionarul completat prin intermediul computerului.

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Un software de evaluare de servicii de bibliotecă folosit în SUA este LibQUAL+ (http://www.arl.org/ newsltr/ 215/octsymp.html; http://www.arl.org/ libqual/ geninfo/sample/), numit anterior Servqual. În anul 2000, douăsprezece biblioteci universitare din SUA au participat la un studiu pilot sponsorizat de ARL. Chestionarul a fost elaborat şi administrat de o echipă de la Universitatea Texas A&M. Steve Hiller a publicat analiza datelor obţinute de la una dintre bibliotecile participante, Biblioteca Universităţii Washington (Hiller, 2001). Studiul sponsorizat de ARL se află în cel de-al treilea an şi instituţiile participante folosesc răspunsurile pentru îmbunătăţirea diverselor aspecte ale activităţii lor.

Utilizatorii care au participat la sondajul LibQUAL+ au răspuns la întrebări de natură generală, referitoare la: materialele folosite pentru cercetare, predare şi studiu; motivul pentru frecventarea bibliotecii; calitatea conecţiilor prin computer pentru a accesa bazele de date de la distanţă; folosirea resurselor electronice; nevoia de şi eficienţa sesiunilor de instruire oferite de bibliotecă pentru folosirea diverselor resurse în format electronic; calitatea instruirii online; folosirea bibliotecii; varietatea serviciilor; şi nivelul de satisfacţie. Alte întrebări au fost mai specifice, axându-se pe anumite servicii cum ar fi: împrumutul interbibliotecar, publicaţiile electronice rezervate pentru anumite cursuri, instruire bibliografică oferită de bibliotecari etc. S-au elaborat trei categorii de chestionare conţinând întrebări specifice pentru anumite categorii de utilizatori: cadre didactice, studenţi pentru bacalaureat şi studenţi pentru masterat şi doctorat. Aceste chestionare pentru cele trei categorii susmenţionate pot fi consultate la următoarele site-uri:

http://www.lib.washington/edu/surveys/survey/2001WebPages/faculty2001.htm,

http://www.lib.washington/edu/surveys/survey/2001WebPages/grad2001.htm,

http://www.lib.washington/edu/surveys/survey/2001WebPages/ugrad2001.htm.

Acestea au fost chestionare distribuite pe scară largă şi sute de participanţi şi-au exprimat opiniile referitoare la calitatea serviciilor oferite de biblioteci, la disponibilitatea materialelor în format tradiţional (tipărit) şi electronic. Participanţii au ierarhizat calitatea serviciilor şi a colecţiilor în funcţie de maniera în care acestea le-au satisfăcut nevoile legate de predare, studiu şi cercetare.

Rezultate

Administratorii de biblioteci folosesc datele rezultate în urma prelucrării acestor chestionare pentru a reconfigura serviciile oferite de bibliotecă, pentru a desfiinţa servicii care nu au funcţionat la parametrii preconizaţi, pentru dezvoltarea de programe noi, pentru redirecţionarea resurselor umane şi a expertizei profesionale către sectoarele în care este nevoie de astfel de resurse, pentru a sprijini fenomenul de schimbare unde acesta este necesar. În egală măsură, rezultatele evaluării reprezintă date concrete pe care administratorii se bazează în momentul în care solicită de la forul superior suplimentări de buget pentru personal, echipament şi achiziţii (Phipps, 2001).

ARL foloseşte datele rezultate în urma evaluării în vederea stabilirii de norme şi standarde de dezvoltare pentru îmbunătăţirea serviciilor din bibliotecile universitare din SUA, pentru a veni în sprijinul bibliotecilor confruntate cu dificultăţi, pentru a ajuta bibliotecile să determine ce merge bine şi ce nu merge bine în activitatea lor, pentru a determina la nivel naţional nivelul aşteptărilor din partea utilizatorilor serviciilor de bibliotecă. Colectarea acestui tip de date dă posibilitatea personalului unei biblioteci să depisteze nevoia de schimbare şi să menţină ştacheta ridicată pentru servicii de calitate. Feedback-ul şi comentariile din partea publicului utilizator îi ajută pe bibliotecari să fie şi ei bine pregătiţi pentru a întâmpina necesităţile de informare ale populaţiei deservite. În acelaşi timp, informaţiile rezultate în urma evaluării devin parte componentă în procesul de planificare şi de luare de decizii, ajutându-i pe bibliotecari să anticipeze aşteptările venite din partea unui public din ce în ce mai sofisticat şi mai exigent.

Provocări pentru bibliotecile din Europa de est

Bibliotecile din ţările din blocul est european au avut o soartă comună timp de aproape jumătate de veac, începând cu perioada imediat următoare celui de-al doilea război mondial şi până la prăbuşirea zidului Berlinului. Această istorie comună dominată de principii directoare impuse de la Moscova şi implementate la nivel local de guverne obediente a dus la transformarea bibliotecilor în instrumente care au servit planului de îndoctrinare a maselor cu dogmele marxism-leninismului. Căderea comunismului a găsit bibliotecile din Europa de est cu colecţii învechite, cu clădiri dezafectate şi cu personal nepregătit profesional, sau în cazul în care avea o pregătire de specialitate, acea pregătire era conform normelor biblioteconomiei sovietice. Bibliotecarii din Europa de est au acţionat drept custozi de carte – în adevăratul sens al cuvântului – şi nu drept intermediari către înţelepciunea cărţilor. Serviciile concentrate pe deservirea în mod optim a utilizatorului – practicate pe scară largă în ţările din Europa apuseană şi pe continentul nord american – au lipsit cu desăvârşire. Din păcate, atitudinea de dorinţă de venire în întâmpinarea necesităţilor de informare ale utilizatorilor bibliotecii şi mentalitatea de a satisface nevoile de informare ale publicului continuă să fie con-

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

cepte străine multor bibliotecari din Europa de est care încă se percep ca o barieră între public şi colecţii.

Este timpul ca bibliotecarii din toate tipurile de biblioteci din acest colţ al lumii să schimbe vechile practici, să se dezbare de vechile mentalităţi şi să înceapă să se deschidă către modernizarea serviciilor de bibliotecă, să îmbrăţişeze noi atitudini şi comportamente pentru a putea adopta noi strategii de operare cu publicul. În contextul în care ţările din Europa de est devin candidate viabile pentru admiterea în Uniunea Europeană până la sfârşitul primului deceniu al acestui mileniu, bibliotecarii, bibliotecile şi serviciile pe care acestea le oferă vor reprezenta criterii de evaluare de către Uniunea Europeană în vederea aprobării integrării în această alianţă. În aceste condiţii, asigurarea de servicii de calitate în bibliotecile din ţările est europene devine un imperativ la care fiecare angajat al unei biblioteci trebuie să se gândească în fiecare zi în drum spre lucru. Conferinţa Bibliotecarilor din Ţările Balcanice reprezintă un moment de introspecţie sinceră şi de auto-evaluare. În egală măsură, această conferinţă reprezintă un for de discuţii amicale care ar trebui să ducă la elaborarea unor strategii comune şi la conturarea unor planuri de colaborare pentru beneficiul comun al utilizatorilor de servicii de bibliotecă atât de mult neglijaţi în perioada regimului trecut şi atât de avizi de noutăţi. Bibliotecile, colecţiile lor şi bibliotecarii există ca să servească publicul. Este responsabilitatea noastră – ca profesionişti ce asigurăm accesul la informaţie – să construim un pod solid între resursele din bibliotecile noastre şi publicul pe care îl deservim. Nu trebuie să uităm că în noul context informaţional, acest public devine din ce în ce mai invizibil, nu mai este acel public tradiţional care se deplasa la bibliotecă să împrumute o carte sau să consulte o enciclopedie. Acest public este utilizatorul care este acasă în faţa computerului şi care accesează informaţia de la distanţă la orice oră din zi şi în noapte. Biblioteca viitorului trebuie să vină în întâmpinarea nevoilor de informare ale acestui public nou.

Referinţe

Association of Research Libraries. *User surveys in ARL libraries*. Washington, D.C., 1981, 1984, 1988, 1994.

Hiller, S. (2001). *Assessing user needs, satisfaction, and library performance at University of Washington Libraries*, „Library Trends" 49(4): 605-625.

Phipps, S. (2001). *Beyond measuring service quality: Learning from the voices of the customers, the staff, the processes, and the organization*, „Library Trends" 49(4): 635-661.

Lakos, A. (1998). *Building a culture of assessment in academic libraries: Obstacles and possibilities* (Living the Future II Conference, Tucson, Arizona, 22 April 1998) accesat 23 octombrie 2002 la http://www.lib.uwaterloo.ca/lakos/Present/Arizona98/Ariztex98.html.

Nitecki, Danuta A., and Peter Hernon (2000). *Measuring Service Quality at Yale University's Libraries*. „Journal of Academic Librarianship" 26(4): 259-273.

Wilson, L. (1995). *Building the user-centered library*, RQ 34(3): 297-302.

(Comunicare susţinută la
Conferinţa Balcanică a Bibliotecilor,
Sinaia, 31 octombrie – 1 noiembrie 2002)

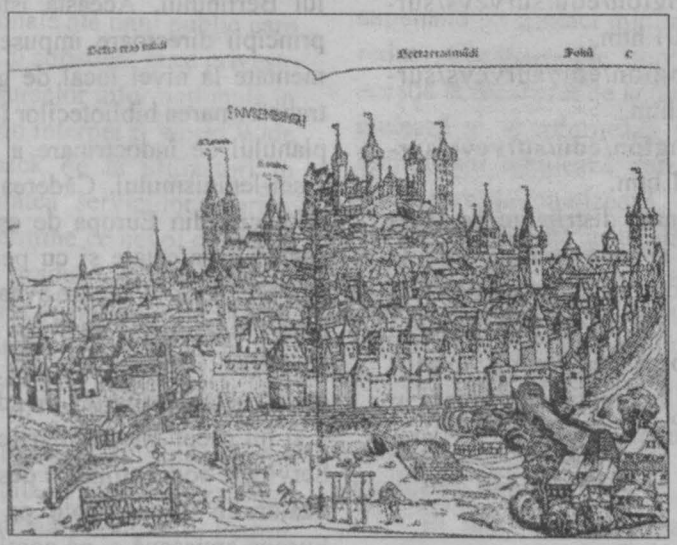

Nürnberg*, gravură în aramă din *Cronica de la Nürnberg
Din Ana Andreescu, *Cartea de colecţie*, Editura Meridiane, 2000
Reproduceri în pp. 12, 20, 24, 28

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Biblioteca Națională „Regele Fahd" a Arabiei Saudite

[IV]

D: Depozit Legal şi Evidenţa Colecţiilor

D1: Copyright

Departamentul Depozitului Legal şi de Evidenţă a Colecţiilor a fost creat în 1992 şi are în componenţa sa Serviciul de Evidenţă, Serviciul pentru Sistemul Internaţional de Numerotare Standard şi Serviciul Depozitului Legal. Activitatea acestuia este strâns legată de îndeplinirea misiunii de a aduna producţia intelectuală naţională, având, astfel, o influenţă evidentă asupra realizării Bibliografiei Naţionale Saudite.

Legea Drepturilor de Autor a intrat în vigoare în anul 1989 iar Ministerul Informaţiilor veghează la punerea ei în aplicare. Cu toate acestea, înregistrarea colecţiilor a început în 1992, când au fost adoptate reglementările privind depozitul legal iar Biblioteca Naţională „Regele Fahd" a primit dreptul de depozit legal. Legea Depozitului Legal a marcat un moment important în viaţa intelectuală a ţării – pentru autori, editori, tipografi, ca şi pentru toţi cei implicaţi în sfera educaţiei şi culturii.

Editorii trebuie să furnizeze acestui departament detalii bibliografice complete în legătură cu publicaţiile lor, înaintea publicării acestora. Datele referitoare la numărul de înregistrare al drepturilor de reproducere (copyright), numărul de depozit legal şi catalogarea înainte de publicare (CIP) sunt oferite de către acest departament în vederea tipăririi lor în fiecare carte.

D2: Sistemele ISBN şi ISSN

După ce a fost desemnată să acţioneze ca oficiu de înregistrare şi ca depozit legal, în mod logic era de aşteptat ca Biblioteca Naţională „Regele Fahd" să devină agenţia naţională pentru alocarea numerelor standard internaţionale pentru cărţi şi seriale.

Implementarea acestui sistem s-a considerat a fi o componentă importantă a controlului bibliografic comprehensiv la nivel naţional şi internaţional. În acest sens, primele măsuri au fost luate în 1991, prin crearea unui departament pentru implementarea sistemului menţionat în Arabia Saudită. În anul 1992 s-a semnat un acord între bibliotecă şi ISDN şi, astfel, în Bibliotecă a fost creat Departamentul Sistemului de Numerotare Standard Internaţional (ISBN şi ISSN – Numărul Internaţional Standard al Cărţii şi Numărul Internaţional Standard al Serialului) pentru regatul saudit. În 1993, s-a tipărit un manual cu scopul de a-i ajuta pe autori şi pe editori să răspândească şi să promoveze acest sistem în toată ţara, explicându-se importanţa şi modul de aplicare ale ISBN şi ISSN.

Departamentul adună informaţii detaliate de la editori în scopul alocării ISBN pentru publicaţiile acestora. Pe baza numărului probabil de cărţi ce urmează a fi publicate de fiecare editor, aceştia primesc până la o mie de ISBN-uri. Înainte de publicarea efectivă a cărţii, editorul furnizează departamentului detalii bibliografice complete în legătură cu cartea. Se verifică ISBN-ul iar departamentul pune la dispoziţie datele CIP spre a fi inserate în carte.

Până în prezent, Departamentul pentru Sistemul de Numerotare Standard a înregistrat 412 editori, în vederea alocării de ISBN-uri, mulţi alţii urmând a fi în continuare înregistraţi. Până la sfârşitul anului 1996 departamentul reuşise să emită 9.600 ISBN-uri şi 616 ISSN-uri.

D3: Depozitul legal

În anul 1992, Biblioteca Naţională „Regele Fahd" a primit dreptul de depozit legal iar Departamentul depozitului legal, atunci înfiinţat, urma să primească exemplarele de depozit, conform legii. Statutul depozitului legal, precizat prin Decretul Regal nr. M/26 din 1992, face referire la toate tipurile de materiale tipărite precum şi la orice alt format. Editorii saudiţi trebuie să depună la Biblioteca Naţională „Regele Fahd", gratuit, două exemplare din fiecare publicaţie şi din orice alte instrumente de diseminare a informaţiei. Acest fapt a creat o nouă oportunitate de achiziţionare mai eficientă a materialelor de interes local şi, prin aceasta, realizarea unei bibliografii naţionale atotcuprinzătoare a devenit cu adevărat posibilă.

În 1993, departamentul a emis un ghid conţinând textul regulamentului şi în care se explica rolul acestuia în exercitarea controlului bibliografic precum şi natura materialelor ce urmau a fi depozitate conform prevederilor regulamentului. În 1992, au fost depozitate 1.543 unităţi biblioteconomice iar în 1995 s-au primit 7.000 unităţi biblioteconomice.

Materiale primite conform Legii Depozitului Legal:

Cărţi 27.322; Teze 15.105; Hărţi şi Planşe 6.838; Periodice (titluri) 460; Broşuri 9.627; Timbre 12.467; Microfişe 10.137; Microfilme 753. Total 82.709.

E: Servicii pentru utilizatori

Serviciile de bibliotecă sunt oferite de către Departamentul General al serviciilor pentru utilizatori. Pentru o coordonare şi servicii cât mai bune, activitatea

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

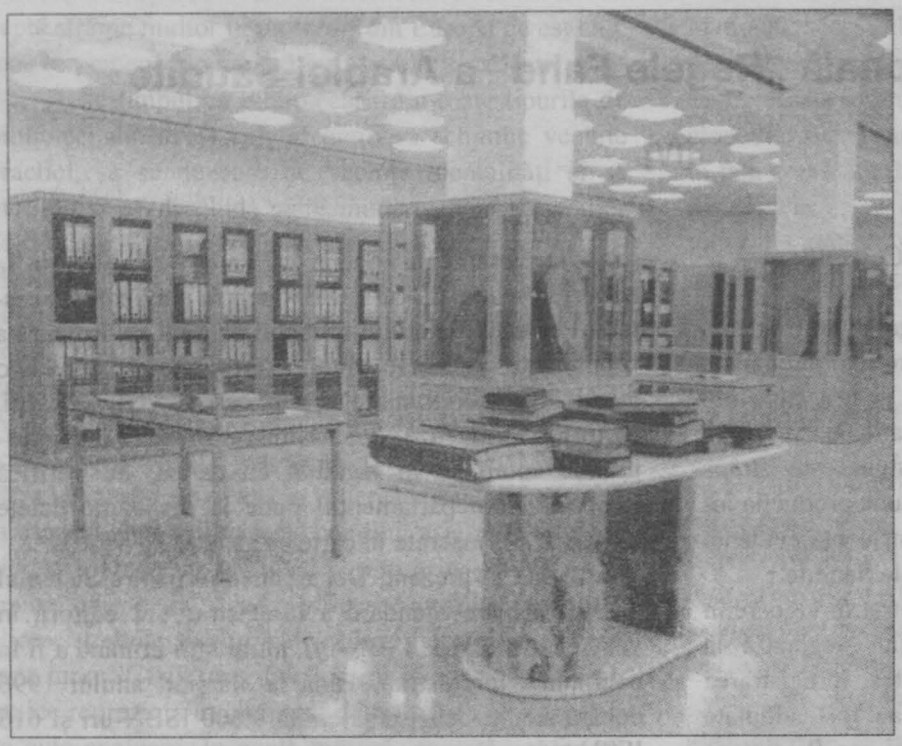

acestui departament a fost divizată în Serviciul Colecțiilor, Serviciul Bazelor de Date ale Informațiilor, Serviciul Circulației Fondurilor, Serviciul de Referință și Serviciul de Referință, Studii și Cercetare. Pentru a veni în ajutorul cititorilor, Departamentul General al Serviciilor a emis o Listă de Accesare a noilor intrări și un Buletin cu extrase ale materialelor importante. În funcție de formatul și de tipul materialelor, colecțiile bibliotecii au fost organizate în diverse săli. Cărțile arabe și non-arabe au fost ordonate conform clasificării Dewey. În afară de colecțiile cu caracter general, materialele au fost organizate în colecții de referință, Centrul de Informare al regatului, Sala cărților turce și usmani, Sala cărților rare, Secția manuscrise și Secțiunea monede și materiale audio-vizuale.

Atribuțiile Serviciului Colecțiilor sunt de a face materialele accesibile utilizatorilor precum și managementul și conservarea colecțiilor. Legarea și recondiționarea cărților, furnizarea cărților și manuscriselor sunt, de asemenea, în sarcina acestui serviciu.

Oamenii de știință, cercetătorii și persoanele care lucrează în agenții guvernamentale precum și cele care își desăvârșesc pregătirea post-universitară și care desfășoară activitate de cercetare se înregistrează la Serviciul de Circulație a Fondului. Persoanele de genul feminin implicate în activitatea post-universitară se pot înregistra chiar dacă nu desfășoară muncă de cercetare. Utilizatorul primește un permis în baza căruia are acces la resursele bibliotecii.

Pentru siguranța și păstrarea în bune condiții a materialelor, acestea nu sunt împrumutate în afara incintei bibliotecii, însă se pot executa fotocopii, gratuit, cu respectarea prevederilor referitoare la copyright. Cei care doresc să studieze în bibliotecă au la dispoziție spații amenajate în săli speciale.

O altă atribuție a acestui serviciu este schimbul interbibliotecar. Acesta se face cu documentele existente în bibliotecă sau în alte biblioteci din țară între care se practică împrumutul interbibliotecar.

Serviciile de Referință, de Studii și Cercetare și cel al Bazelor de Date oferă servicii atât la distanță cât și prin frecventarea personală a bibliotecii. Cititorii care sunt interesați de domeniul literaturii și al cercetărilor pot consulta bazele de date ale Centrului de Studii și Cercetări Islamice „Regele Faisal" și ale Centrului pentru Știință și Tehnologie „Regele Abdul Aziz".

Servicii oferite utilizatorilor în 1997:

Servicii de referință 6.008; Colecții generale 7.493; Colecții speciale 381; Periodice 584; Fotocopii (pagini) 227.919; Fotocopii după microfilme (pagini) 23.370.

Serviciul Bazelor de Date ale Informațiilor dispune de o colecție voluminoasă de CD-ROM-uri ce poate fi accesată de la distanță. Indexul periodicelor cu text și imagini integrale, enciclopedii, dicționare, anuare, cărți de telefon, bibliografii, cataloage și surse de informare geografică au fost achiziționate în format CD-ROM. Cu ajutorul serverelor CD-ROM a fost instalată o rețea LAN (local area network).

De la începutul existenței sale, Serviciul de Referință a oferit servicii unui număr de 20.000 persoane afiliate la 300 de instituții diferite din 60 de orașe ale regatului. 75% din utilizatori provin din diverse zone ale țării, 2/3 sunt bărbați, studenți, majoritatea desfășurând activitate de cercetare pentru masterat și doctorat. Serviciile solicitate s-au referit, în general, la științele sociale, urmate de religie și științe aplicate.

Servicii specializate sunt oferite de Centrul de Informare al Regatului Saudit care adăpostește materiale foarte rare și importante despre regat, în toate limbile, incluzând cărți, broșuri, documente, hărți și atlase, timbre, diapozitive, fotografii, periodice, monede, picturi etc.

Resursele Centrului de Informare al Regatului:

Cărți 5.312; Diapozitive 1.867; Broșuri 718; Hărți 211; Documente 451; Atlase 6; Fotografii 9.773; Monede 119; Videocasete 6. Total 18.584.

Secțiile de Carte Rară, Manuscrise și Numisma-

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

tică precum şi departamentul materialelor audio-vizuale şi Sala cărţilor turce şi usmani oferă, de asemeni, servicii specializate pentru cercetătorii respectivelor domenii.

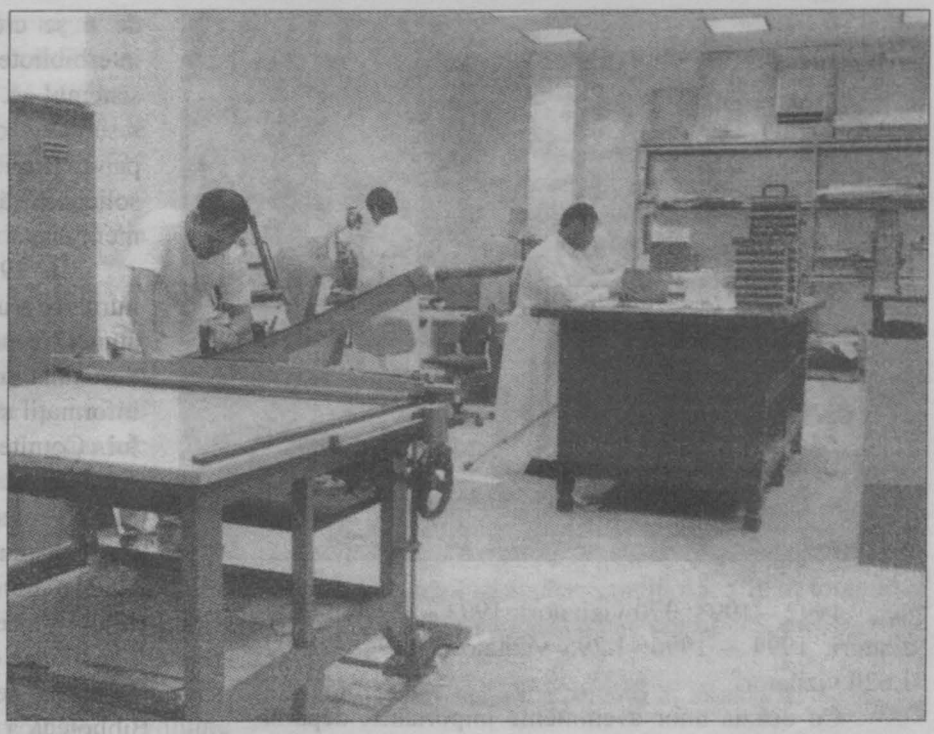

F: Servicii auxiliare

F1: Microfilmare şi Fotocopiere

Departamentul Microfilmare este dotat cu echipamente de ultimă oră pentru a putea microfilma tot felul de materiale, atât în incinta bibliotecii cât şi în locaţii exterioare. Departamentul are la dispoziţie camere de microfilmare, promptere/printere, dotări pentru camera obscură. Se pot produce microfilme şi în afara spaţiului bibliotecii, cu ajutorul unei camere portabile. Sunt microfilmate toate ziarele saudite precum şi manuscrise, cărţi şi documente rare. Arhivele financiară şi administrativă ale bibliotecii se păstrează pe microfişe. Departamentul este răspunzător de pregătirea fotocopiilor cărţilor şi altor materiale destinate utilizatorilor. În cadrul acestui departament există şi o legătorie dotată corespunzător în scopul recondiţionării şi legării materialelor. Este într-un stadiu avansat planul privind înfiinţarea unui laborator de restaurare şi conservare, existând deja oferte de la diferite companii. A fost pusă în funcţiune o maşină de fumizare folosită în cazul cărţilor vechi, al documentelor şi manuscriselor.

F2: Centrul de Calculatoare

Centrul de Calculatoare a fost înzestrat cu un minicomputer HP 3000/932 având capacitatea de a găzdui între 100 – 150 terminale. Sarcina principală a Centrului este de a organiza bazele de date ale bibliotecii. Softul MINIS este utilizat în managementul informaţiilor bibliografice. Departamentele au fost dotate cu PC-uri pentru diverse activităţi de rutină. Cu ajutorul serverelor CD-ROM, în departamentul serviciilor de referinţă s-a creat o reţea locală (LAN) pe baza computerelor. Serviciile de referinţă au fost conectate şi la baze de date exterioare, utilizatorii din afara bibliotecii având posibilitatea de a accesa de la distanţă bazele de date ale bibliotecii. Centrul de Calculatoare asigură asistenţa tehnică pentru toate serviciile şi dotările electronice existente în bibliotecă.

Una din atribuţiunile importante ale Centrului de Calculatoare constă în instruirea personalului din biblioteci în vederea utilizării la nivel corespunzător a calculatoarelor. Există cursuri de pregătire şi pentru personalul Departamentului Administrativ şi Financiar, în cadrul programului de management al informaţiilor.

F3: Programul editorial

Încă de la început, biblioteca a iniţiat un program de publicare de cărţi din domenii cum sunt biblioteconomia, ştiinţa informării, automatizarea, lumea cărţilor, bibliografie şi alte discipline înrudite, cu scopul de a umple golul existent în lumea arabă în ceea ce priveşte literatura de specialitate referitoare la biblioteci şi ştiinţa informării. Programul include atât contribuţii originale cât şi traduceri ale unor lucrări importante din aceste domenii.

S-au publicat trei serii, fiecare cu trăsături distincte, dar având şi caracteristici comune. Până în prezent au fost publicate peste o sută de cărţi care au fost foarte bine primite de bibliotecari şi de oameni de ştiinţă.

Se mai publică şi un buletin care prezintă realizările bibliotecii şi care face cunoscute serviciile oferite. De asemenea, mai apare şi un jurnal semestrial, „Journal of King Fahd National Library", în care sunt publicate studii originale despre biblioteci, ştiinţa informării şi arhive şi al cărui prim număr a fost publicat în 1995.

G: Relaţii Publice

Departamentul de Relaţii Publice este răspunzător de menţinerea unor bune relaţii publice şi legături cu alte instituţii. Alte atribuţii sunt: furnizarea în mass-media a unor informaţii privind activitatea bibliotecii, serviciile oferite de aceasta şi achiziţiile importante realizate; acest departament se ocupă şi de primirea oaspeţilor precum şi de programarea şi organizarea de vizite individuale sau în grup în sediul bibliotecii. Vizitatorii provin de la instituţii de învăţământ, academii, institute de perfecţionare şi de la guvern.

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

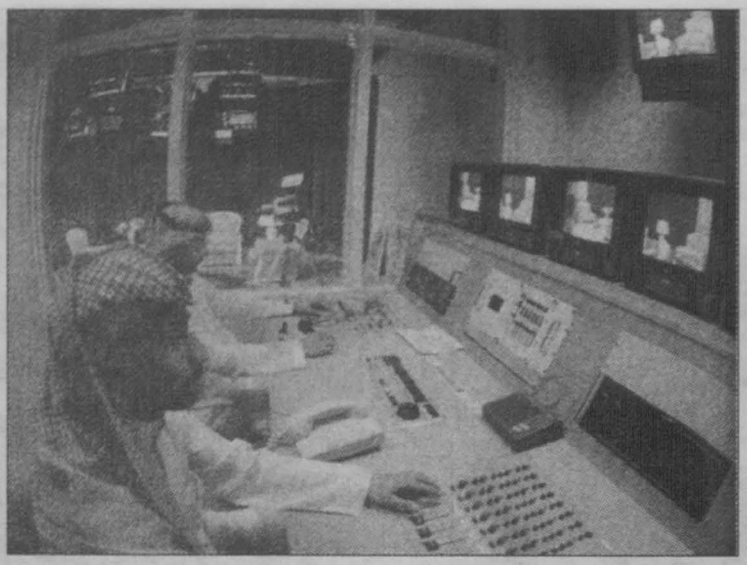

1992 – 1993: 370 vizitatori; 1993 – 1994: 372 vizitatori; 1994 – 1996: 1.295 vizitatori; 1996 – 1997: 1.620 vizitatori.

Cu ocazia unor evenimente importante, departamentul organizează în bibliotecă expoziții de carte, conferințe și comunicări. Participarea bibliotecii la târguri și expoziții de carte, în țară sau în străinătate, este dirijată tot de către departamentul de relații publice. Biblioteca „Regele Fahd" a participat întotdeauna la târgurile de carte din Arabia Saudită ca și la unele târguri organizate în țări străine.

G1: Cooperare

Încă de la înființare, biblioteca a încercat să își îndeplinească rolul de lider în domeniu, împărtășind celorlalte biblioteci și centre de informare din regat propria experiență, oferindu-le servicii și consiliere. S-au inițiat multe proiecte al căror scop era de a-i apropia pe oameni, pe baza unei platforme comune. Bibliotecile care se confruntau cu dificultăți au beneficiat de expertizări și de resurse tehnice sub forma unor servicii de consultanță, dar și de ajutoare concrete, nemijlocite. În anul 1993, Biblioteca Consiliului Shoura din Riyadh a primit ajutor tehnic pentru organizarea și catalogarea colecțiilor sale. Alte câteva biblioteci publice din regat au primit consultanță și asistență tehnică. Asigurarea pregătirii profesionale pentru personalul din biblioteci a constituit un element important în cadrul asistenței menționate. S-au organizat periodic cursuri cu durata de la o săptămână și până la trei luni pentru personalul bibliotecilor situate în zone îndepărtate.

Bibliotecile au fost încurajate să propună și să inițieze diverse programe, în cooperare, pentru a oferi utilizatorilor servicii mai bune. Au fost încurajate schimburile de informații și extinderea reciprocă a serviciilor. Un aspect important al acestor activități de cooperare l-a constituit raționalizarea resurselor prin elaborarea unor programe de achiziție convenite în comun.

Au avut loc întâlniri la nivel de experți cu scopul de a se crea un serviciu uniform de schimb interbibliotecar. S-a hotărât ca, pentru început, sistemul să fie implementat la Riyadh, în limita resurselor de care dispun bibliotecile participante. Biblioteca Națională „Regele Fahd" a fost solicitată să evalueze implementarea sistemului menționat.

În 1994, în bibliotecă a avut loc prima întrunire a utilizatorilor de CD-ROM. S-a format atunci Grupul Utilizatorilor de CD-ROM și a fost desemnat un comitet care să inițieze schimbul de informații și de experiență între membrii grupului. Comitetul a fost împuternicit să dezvolte cooperarea și coordonarea între bibliotecile ce posedă colecții de CD-ROM-uri și să pregătească o situație cu CD-ROM-urile existente și o listă cu bazele de date conținute de CD-ROM-uri. Comitetului i s-a cerut, de asemeni, să studieze aspectele privind legalitatea obținerii bazelor de date CD-ROM și să standardizeze definițiile termenilor.

Biblioteca a primit statutul de membru al multor asociații naționale și internaționale și al unor organisme din sistemul educațional între care există interese comune. Ea este membră LA, ALA, ASIS, ASLIB, ICA, SAA, IFLA și multe altele. IFLA, fiind asociația „umbrelă" a altor asociații și instituții, a fost abordată cu propunerea ca Biblioteca Națională „Regele Fahd" să poată servi ca oficiu de cliring pentru informațiile referitoare la Arabia Saudită și destinate asociației IFLA. Propunerea a fost acceptată de IFLA și, începând din 1995, biblioteca servește ca birou de cliring al asociației.

Oferta de servicii a fost făcută cunoscută prin intermediul Buletinului informativ al bibliotecii ca și prin alte publicații de specialitate. În departamentul serviciilor de referință s-a înființat un mic birou pentru relații cu IFLA.

G2: Donații și Schimburi interbibliotecare

Schimbul de publicații a fost gândit ca și o sursă valoroasă de la care se pot obține materiale pentru publicații. Pentru înfăptuirea acestui program a fost organizată o secție separată în cadrul Departamentului Dezvoltarea Colecțiilor. Pentru acest program s-au cumpărat multe cópii ale unor cărți saudite și au fost utilizate duplicate primite de la diferite surse, precum și publicațiile aflate în posesia bibliotecii. S-au stabilit relații de schimb cu multe biblioteci din diferite țări ale lumii.

În continuare se are în vedere extinderea acestui program astfel încât să includă și publicațiile guvernului saudit pe care le folosim pentru a obține, la schimb, publicații ale guvernelor altor țări. Se folosesc, de asemeni, duplicate ale periodicelor.

Publicațiile bibliotecii sunt oferite, ca donații, unor biblioteci și unor persoane din diferite țări. În acest scop sunt folosite și cărțile disponibile pentru schimbul interbibliotecar. Duplicatele publicațiilor, în special, au

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

fost dăruite unor biblioteci publice din regat sub forma unor mari colecții. În 1995, în cadrul acestui program, Biblioteca Publică din Al-Madinah Al Munawwarah a primit o donație de 5.000 de cărți pentru copii. În 1997 un număr de 15.527 volume au fost oferite în dar unor agenții guvernamentale și private,-și unor oameni de știință din regat și din străinătate.

G3: Dotări pentru dezinfectare și recondiționarea unor materiale rare

În bibliotecă au fost instalate o unitate modernă de fumizare precum și echipamentele necesare legătoriei și atelierului de recondiționare a cărților. Aceste servicii sunt la dispoziția persoanelor care ar putea deține documente importante ce necesită a fi recondiționate, în scopul conservării lor.

Întreținerea colecțiilor:

Volume legate: 28.014 volume; Volume recondiționate: 9.945 volume; Microfilme realizate: 27.400 bobine; Microfișe realizate: 24.476 fișe; Fumizarea materialelor: 110.894 volume.

H: Planificare și Dezvoltare

Departamentul Planificării și Dezvoltării răspunde de pregătirea planurilor pe termen lung și scurt privind dezvoltarea bibliotecii în lumina obiectivelor bibliotecii, a recomandărilor Consiliului de Administrație și a politicii naționale în domeniul informării.

Planurile sunt redactate după efectuarea unor studii și consultări adecvate, apoi sunt prezentate Consiliului de Administrație și, după aprobarea lor, sunt incluse în propunerile pentru buget înaintate guvernului.

În orice bibliotecă națională este nevoie de un personal competent și cu înaltă calificare profesională. Biblioteca Națională „Regele Fahd" a lansat un program ambițios de pregătire a personalului și de comunicare a experienței dobândite în rândul altor biblioteci din regat prin organizarea de programe de instruire și servicii de consultanță.

Personal / Calificare:

Învățământ superior: saudiți 10; alții 8; total 18.

Învățământ universitar: saudiți 76; alții 29; total 105.

Studii medii (cu diplomă): saudiți 43; alții 3; total 46.

Total (A): saudiți 129; alții 40; total 169.

Specializări:

Biblioteconomie și Știința Informării: saudiți 109; alții 26; total 135.

Alte specializări: saudiți 18; alții 12; total 30.

Total: saudiți 127; alții 38; total 165.

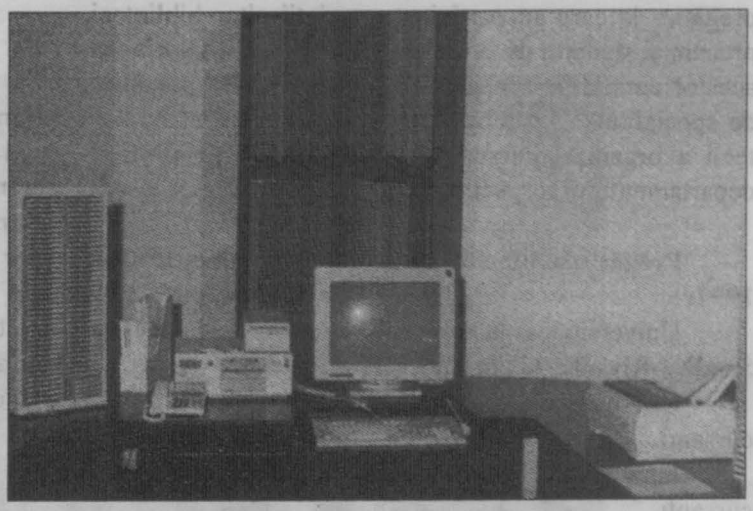

Învățământ secundar: saudiți 45; alții 5; total 50.

Învățământ sub-secundar: saudiți 75; alții 3; total 78.

Total (B): saudiți 120; alții 8; total 128.

Total general (A + B): saudiți 249; alții 48; total 297.

Planificarea stagiilor de pregătire a personalului este o răspundere importantă ce revine acestui departament. Se fac studii pentru a se afla care sunt abilitățile necesare îndeplinirii obligațiilor de serviciu în cadrul diverselor departamente și ce fel de cursuri de pregătire se impun pentru obținerea calificării necesare postului respectiv. Cursurile se desfășoară în incinta bibliotecii, dar membrii personalului pot participa și la cursuri în străinătate. Durata cursurilor variază de la o săptămână până la un program complet de masterat într-o universitate din altă țară.

Departamentul mai răspunde și de selecția și nominalizarea personalului pentru cursurile de pregătire și, de asemenea, menține legătura și se coordonează cu instituțiile unde au fost trimiși angajații bibliotecii. Au existat aproximativ 400 de oportunități de care au beneficiat angajații bibliotecii noastre pentru a se pregăti și a-și îmbogăți experiența. Din acestea, 20 au fost burse acordate studenților iar alte 20 au reprezentat stagii de pregătire în Statele Unite cu durata cuprinsă între șapte luni și un an. Restul oportunităților l-au constituit cursurile de instruire pe termen scurt organizate în bibliotecă și în alte instituții locale.

Personalul care a urmat cursuri pe termen scurt:

1992 – 1993: în regat 100; în afara regatului 15.
1993 – 1994: în regat 74; în afara regatului 5.
1994 – 1995: în regat 57; în afara regatului 11.
1995 – 1996: în regat 42; în afara regatului 11.

În biblioteca noastră s-au organizat și cursuri de

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

pregătire la care au participat angajații altor biblioteci precum și studenți de la universități din țară. Majoritatea acestor cursuri se adresează personalului fără pregătire de specialitate. Aproape fiecare departament al bibliotecii a organizat cursuri de scurtă durată pe profilul departamentului respectiv.

Pregătirea oferită de bibliotecă între 1993 – 1997:

Universitatea Islamică „Imam Muhammad Bin Saud" – Riyadh: 98 cursanți.

Universitatea „Regele Saud" – Riyadh: 73 cursanți.

Institutul de Administrație Publică – Riyadh: 21 cursanți.

Biblioteca „Regele Abdul Aziz" – Madina Munawwarah: 2 cursanți.

Înalta Autoritate pentru Dezvoltare din Riyadh: 2 cursanți.

Biblioteca Consiliului Consultativ – Riyadh: 3 cursanți.

Total: 199.

Participarea oficială a membrilor personalului bibliotecii la diverse conferințe, simpozioane, expoziții, ateliere etc. interne și internaționale este coordonată tot de către acest departament. Departamentul Planificării și Dezvoltării are și sarcina de a colecta periodic statisticile de bibliotecă și de a întocmi raportul anual al bibliotecii.

PLANURI DE VIITOR

Biblioteca a pregătit câteva planuri importante pentru dezvoltarea ei viitoare, cu scopul de a răspunde cerințelor existente în țară și de a-și îndeplini rolul pe care societatea saudită îl așteaptă de la această instituție. Iată câteva din aceste planuri:

1. Dezvoltarea Colecțiilor

Încă de la înființarea ei, biblioteca a achiziționat în regim de urgență diferite tipuri de materiale necesare obiectivelor sale. Se are în vedere extinderea programului de dezvoltare a colecțiilor. Se vor folosi toate mijloacele pentru achiziționarea de resurse pe orice tip de suport.

Pe lângă materialele primite în baza depozitului legal, există un program activ de achiziții prin creșterea volumului de materiale cumpărate – și care nu au fost achiziționate de alte biblioteci – materiale pe orice tip de suport și din orice domeniu. Materiale conținând subiecte de larg interes și de ultimă oră vor fi achiziționate în număr tot mai mare. Programul referitor la schimbul de publicații se va extinde spre a cuprinde publicații guvernamentale și alte materiale (inclusiv broșuri ș.a.) greu de obținut. Biblioteca va solicita activ donații și se vor depune eforturi susținute pentru achiziționarea de colecții particulare.

2. Programul Național privind Schimbul de publicații

A fost definitivat programul național privind schimbul de publicații între bibliotecile saudite. Obiectivul urmărit este de a dezvolta resursele bibliotecilor al căror fond de publicații este deficitar și de a raționaliza resursele naționale. Se vor folosi duplicate ale materialelor disponibile în diferite biblioteci. În acest program sunt incluse și publicațiile guvernamentale. În sfârșit, acest program își va extinde serviciile și spre biblioteci din alte țări, vizate fiind publicații și documente guvernamentale greu de obținut.

3. Expoziții permanente cu publicații saudite

În bibliotecă există o expoziție permanentă cu publicații saudite actuale. Obiectivele acestei expoziții sunt de a le prezenta vizitatorilor producția intelectuală saudită și de a-i familiariza cu aspectele educaționale și culturale din regat. Expoziția mai are și menirea de a prezenta publicului, într-o singură locație, publicațiile saudite de ultimă oră. La această expoziție participă peste trei sute de editori din întreg regatul. Toți editorii saudiți pot participa – fără nici o condiționare prealabilă – la această expoziție. Cărțile sunt expuse sub numele și adresa fiecărui editor în parte. Sunt prezentate doar publicații apărute după anul 1994. Fiecare editor trebuie să își reînnoiască anual standul propriu.

4. Catalogul Unic Național

Se află în studiu aspectele tehnice ale proiectului privitor la compilarea Catalogului Unic Național. Catalogul va acoperi toate tipurile de materiale și va fi de ajutor în cazul împrumutului interbibliotecar și la raționalizarea resurselor. S-a luat hotărârea ca acest Catalog Unic Național să fie realizat pe CD-ROM.

5. Publicarea instrumentelor de bibliotecă

Una dintre cele mai importante responsabilități ale Bibliotecii Naționale „Regele Fahd" este de a permite profesioniștilor din bibliotecile saudite și din alte țări să organizeze și să prelucreze cu ușurință materialele de bibliotecă. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, s-a elaborat un plan de compilare a diverselor surse existente. Au fost aprobate următoarele patru proiecte, cu implementare imediată:

I. Lista cu numele autorităților. Va fi întocmită lista cu numele majorității autorităților saudite – atât individuale cât și colective. Această listă se va baza pe informațiile obținute din surse de referință autorizate, prin contacte personale și în urma unor verificări stricte. Se vor oferi referințe precum și sursele de informare.

II. Ghidul bibliotecilor. Se va elabora un ghid comprehensiv și complet al tuturor categoriilor de biblioteci saudite. Acesta va furniza informații standard despre fiecare bibliotecă. Informațiile despre biblioteci vor fi colectate pe bază de chestionare și prin contacte personale.

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

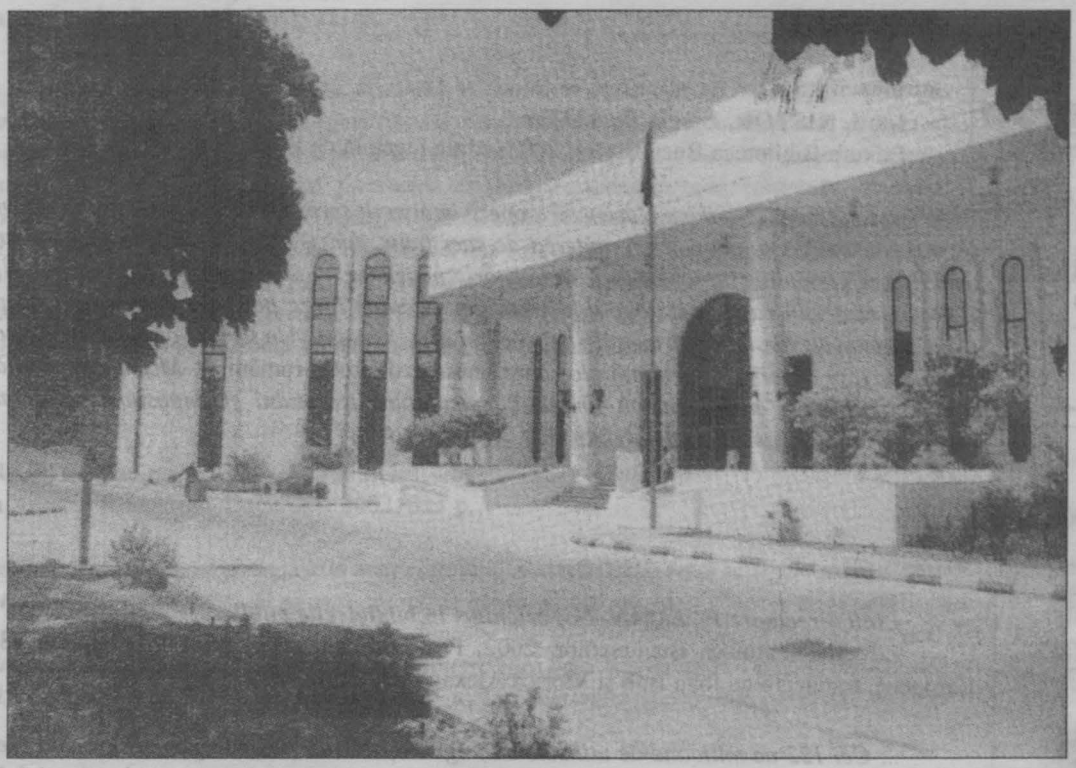

III. Registrul profesioniştilor din biblioteci. Se va întocmi un registru al personalului ce activează în toate categoriile de biblioteci saudite. Acesta va oferi detalii complete în legătură cu diversele categorii de personal, inclusiv specialişti, semiprofesionişti, profesori de biblioteconomie şi ştiinţa informării ş.a. Pentru a strânge datele necesare, se va elabora un chestionar detaliat.

IV. Registrul periodicelor. În prezent, se află în lucru registrul tuturor tipurilor de seriale publicate în regat, cu excepţia monografiilor. Această lucrare va oferi informaţii bibliografice standard despre seriale, inclusiv cele referitoare la publicare, indexare şi alte aspecte speciale. Pentru a colecta informaţiile necesare, se va proceda la întocmirea unui chestionar şi la verificări nemijlocite.

6. Alternative de automatizare a bibliotecilor

Creşterea în ritm rapid a resurselor bibliotecii şi dezvoltarea diverselor servicii a impus găsirea unor alternative la dotările existente. S-a format un comitet care pregăteşte studii comparative ale sistemelor disponibile şi care să fie adecvate bibliotecii noastre. În prezent, se face evaluarea sistemelor existente pe piaţă, în ideea adoptării acestora. Biblioteca a dezvoltat reţeaua locală (LAN) pe bază de PC-uri, care este operaţională şi care poate fi accesată şi din afara bibliotecii. Biblioteca poate opta şi pentru LAN pe bază de PC, în sistem deschis, capabil de extindere, pentru a se depăşi deficienţele sistemului existent.

7. Laboratorul de restaurare şi conservare

Actualei legătorii i s-a adăugat un laborator de restaurare şi conservare, complet utilat. Acesta se va ocupa de recondiţionarea, restaurarea şi conservarea manuscriselor, cărţilor, documentelor şi altor materiale. Personalul care va desfăşura activitatea de restaurare este pregătit la Centrul de Cercetări şi Studii Islamice „Regele Faisal". Laboratorul dispune şi de dotări pentru fumizare.

(Din ghidul *King Fahd National Library*, Riyadh, 1999, pp. 61 – 84)

Traducere de Aura CONSTANDACHE

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Catalog

Ion I. NISTOR, ***Istoria Românilor***
Editura Biblioteca Bucureştilor, 2002, ediţie îngrijită de Florin Rotaru, vol. I, 662 p.

... Ion Nistor şi-a dorit o asemenea operă, mai mult spre a-i fi corolarul întregii activităţi ştiinţifice. Gestul său trădează, deopotrivă, puterea de sacrificiu, dar şi doza de orgoliu pământean. Înaintea sa, temeritatea gândului şi a faptei de a scrie istoria neamului au avut numai A.D. Xenopol, Nicolae Iorga şi C.C. Giurescu. În rarele sale clipe de nostalgie, Nicolae Iorga povestea studenţilor începători emoţiile trăite când avea vârsta lor, la cursul profesorului A.D. Xenopol. Un farmec ca-n basme îi fixa privirea, fără a mai auzi un cuvânt, asupra mâinilor care scriseseră Istoria românilor. *Mişcarea lor înfăţişa iniţiaţilor finitul şi infinitul, maliţiozitatea timpului, maculatura trecutului şi impostura cotidianului, mărturia conştiinţei unui neam şi treptele viitorului...* (Florin Rotaru)

Linii directoare PULMAN. Noi orientări în bibliotecile publice
Editura Biblioteca Bucureştilor, 2002, Proiect finanţat în cadrul Programului IST al Comisiei Europene, traducere de Ioan Bob şi Viorica Alexandru, 203 p.

... Cei 122 de milioane de utilizatori înregistraţi din 29 ţări europene (LibEcon) atestă importanţa şi impactul bibliotecilor publice în societate. Pentru a-şi valorifica întregul potenţial în era digitală, bibliotecile publice trebuie să fie pregătite pentru a oferi servicii digitale noi şi inovatoare, capabile să faciliteze cetăţenilor atât atingerea scopurilor personale într-o lume în permanentă schimbare cât şi aportul lor la crearea unei societăţi omogene şi a unei economii prospere bazată pe cunoaştere în Europa.

Adrian-Silvan IONESCU, ***Penel şi sabie. Artişti documentarişti şi corespondenţi de front în Războiul de Independenţă (1877 – 1878)***
Editura Biblioteca Bucureştilor, 2002, prefaţă de acad. Paul Cernovodeanu, 138 il., 320 p.

Artişti cu multiple posibilităţi de expresie plastică, versaţi în toate genurile artei de şevalet, pe care le tratau cu egală plăcere şi har – de la peisaj la natură statică şi de la portret la scenele de gen şi de bătălie – reporterii de front au creat opere de mare forţă evocatoare, cu valoare de document istoric de certă perenitate, depozitare ale unor nepieritoare amintiri legate de o lume apusă şi de un conflict armat ce a adus schimbări radicale în structurile economice, sociale şi politice ale României: Independenţa şi Regatul. Numele acestor dedicaţi slujitori ai penelului vor fi irecuzabil legate de acela al artei documentariste, aflându-şi binemeritatul loc în panteonul naţional şi universal. (Adrian-Silvan Ionescu)

Albert S. LINDEMANN, ***Evreul acuzat. Trei procese antisemite Dreyfus, Beilis, Frank 1894 – 1915***
Editura Hasefer, traducere din limba engleză de Irina Horea, Bucureşti, 2002, 331 p.

Trei evrei, Alfred Dreyfus, Mendel Beilis şi Leo Frank au fost acuzaţi de crime abominabile, înaintea primului război mondial: Dreyfus de trădare, Beilis de omor ritual, Frank de crimă cu conotaţii sexuale. După lungi procese, toţi trei au fost găsiţi nevinovaţi. *Trecând în revistă cele trei cazuri celebre, această carte explorează cu obiectivitate natura antisemitismului modern şi implicaţiile sale.* (Hasefer)

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Mihai SÂRBULESCU, *Despre ucenicie*
Editura Anastasia, Bucureşti, 2002, 211 p.

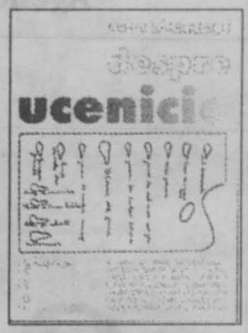

Despre ucenicie *reprezintă o premieră absolută în contextul scrierilor aplicate contemporane. Un grup de artişti importanţi, de excepţie, devin brusc volubili, gata să-şi împărtăşească, alături de concluziile finale ale practicii îndelungate a profesiunii lor de pictor, amintiri surprinzătoare şi inedite despre mari maeştri şi despre mari perioade formative ale învăţării artei. Bernea, Gherasim, Flondor, Paştina, Mitro şi încă mulţi alţii dezvăluie în pagini memorabile secrete importante ale constituirii viziunii artistice, ale vieţii curente a unui artist, ale întâlnirilor sale semnificative care i-au marcat ucenicia. Toate mărturiile pledează abundent pentru o ucenicie asumată şi perpetuă, pentru cultul luminos, neidolatru al maeştrilor. Ucenicia se instituie în cele din urmă ca model paradoxal al carierei împlinite. Ai ajuns la capăt când n-ai pus încă început uceniciei!...* (Anastasia)

Ion BRAD, *Elogiul nechibzuinţei.* Din ciclul *Ambasador la Atena* – 3
Editura Viitorul Românesc, Bucureşti, 2002, 323 p.

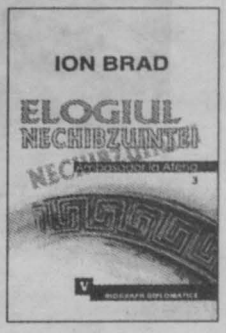

... Acum, la bătrâneţe, pentru respiraţia mea cotidiană şi întoarcerile mele la sinele tot mai obosit, ca să nu-l las totuşi să se sclerozeze, să nu mai creadă în nimic, în nici un fel de "operă creatoare", cum zice filosoful, am început, iată, să-l trimit în arhive, diplomatice sau nu, să-l oblig să încerce un gen de "memorii". Uneori mă refuză. Atunci încerc să-l ademenesc spre poezie, spre îndeletnicirea mea primă şi cea mai dragă, să-l conving să reînveţe a trăi lumea cu acelaşi sentiment primordial, proaspăt, ispititor... (Ion Brad)

Paul Eugen BANCIU, *Marii fericiţi (Prorocul)*
Editura DU Style, Bucureşti, 2000, 352 p.

... Perspectiva destinului canarului: să moară în colivia lui, să treacă în cea a duhului, unde să-şi proiecteze fiinţa în cer alături de un curcubeu sonor de care să se teamă şi să-şi dorească mereu să revină în prima colivie a sufletului, lângă apa, hrana şi crenguţa imitate, mai aproape de trup, unde se simte în siguranţă, unde singurătatea este mult mai suportabilă decât sub teroarea imaginată de el a fi a cerului...

George L. NIMIGEANU, *Tămăduirea de sine*
Editura Ardealul, Târgu Mureş, 2002, 103 p.

... Limpedea vărsare a graiului în mările / nevăzute ale timpului nu-i un privilegiu / ci o atenţionare asupra nimicului care / pândeşte între două sunete-litere / ale aceluiaşi cuvânt / lucrurile mâinilor-gândului-cuvântului / numindu-le cu numele tău ca şi cum / numele tău ar fi al unui străin... (Despre adevăr)

NOTĂ: Cărţi achiziţionate de Serviciul Dezvoltarea Colecţiilor al Bibliotecii Metropolitane Bucureşti

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Agenda culturală

Dora d'Istria – 175

Joi, 20 februarie a.c., Biblioteca „I.L. Caragiale" – Serviciul de Memorie Comunitară al Bibliotecii Metropolitane Bucureşti a organizat, în colaborare cu Fundaţia „Armonia" a Familiilor Etnic Mixte din România, o manifestare dedicată celor 175 de ani de la naşterea scriitoarei Elena Ghica (Dora d'Istria) 1828 – 1888.

Prof. Cristia Maksutovici, din partea Fundaţiei „Armonia", a susţinut comunicarea *Vocaţia europeană a scriitoarei Dora d'Istria*, subliniind aspecte ale vieţii şi operei acestei personalităţi a veacului al XIX-lea.

Despre dimensiunea multiculturală a profilului Dorei d'Istria, „... produs al cosmopolitismului liberal şi romantic de la 1840...", după cum o caracteriza Nicolae Iorga, a vorbit dr. Elida Petoshati, consilier cultural al Ambasadei Albaniei la Bucureşti. Domnia sa a prezentat, cu acest prilej, volumul *Elena Ghica şi albanezii din România* de Cristia Maksutovici, apărut în anul 2001 în Macedonia.

"Lumină Lină – Gracious Light"

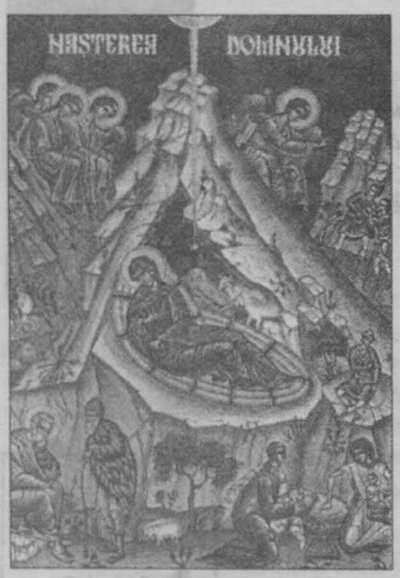

Icoană din "Lumină Lină"

Primim din spaţiul american, nr. 4 (An VII) octombrie – decembrie 2002 al revistei de generoase gesturi culturale şi statornice iluminări creştine „Lumină Lină", publicaţie în paginile căreia spiritualitatea şi cultura românească vine din spaţii revelatorii şi se răspândeşte în orizonturile încărcate de rumorile şi tumulturile lumii contemporane.

Zilele Naşterii Domnului sunt întâmpinate de Î.P.S. Dr. Nicolae Condrea, Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în America şi Canada („Bucuria este deplină" – *Să ne ajute Dumnezeu să gustăm din această bucurie cerească neuitând că ea este darul lui Dumnezeu care răspunde pregătirii noastre* –) şi de Pr. Prof. Dr. Theodor Damian („Naşterea Domnului, temeiul cunoştinţei celei adevărate" – *... „credo ergo sum" il depăşeşte pe „cogito ergo sum"; cred, mă închin, mă leg de Dumnezeu, şi aşa punţile cunoaşterii luminoase se deschid* –).

Un studiu bine documentat, „Credinţă şi statornicie ortodoxă în trecutul românesc" de Pr. Prof. Dr. Gheorghe Drăgulin, aduce mărturii „referitoare la câteva aspecte ale vieţii umane" care „arată una din explicaţiile suportării greutăţilor istoriei cu care s-au confruntat strămoşii noştri".

Aspecte ale dialogului dintre bisericile ortodoxă şi romano-catolică, contradicţiile ce se ivesc şi orizonturile întrevăzute de Papa Ioan Paul al II-lea sunt cuprinse în consideraţiile Prof. Dr. Nicolae Iuga din articolul „De ce rămânem creştini?"

„Cum a supravieţuit Biserica regimului comunist", „un pas pe calea reconstituirii adevărului", pe marginea cărţii *Preoţi ortodocşi în închisorile comuniste* – sunt aspecte şi cifre cutremurătoare cuprinse în comentariul „Ipostaze ale Bisericii" de Cătălin Pălimaru.

Studiile („Procesul urbanizării în proza lui Caragiale" de Ileana Bunget, „â, î" de Gabriel Gheorghe) şi evocările („Gânduri şi atitudini despre Mircea Eliade. Din trecutul apropiat" de George Alexe, „Importanţa scrierilor Părintelui Nicolae Steinhardt de la Rohia" de Alexandru Nemoianu, „Lövendal: o familie nobilă prin sânge şi spirit, românească prin liberă opţiune" de Lucia Olaru Nenati), pe lângă paginile de proză şi poezie, de informaţie şi comentarii, conturează, în înălţimi de gânduri şi de argumente, personalitatea revistei. (*I. H.*)

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Calendar

februarie 2003

♦ 1 februarie 1838. 165 de ani de la naşterea lui **Nicolae Gane**, prozator, avocat, om politic, fost preşedinte al Academiei Române (1 feb. 1838 – 16 apr. 1916)

♦ 2 februarie 1868. 135 de ani de la naşterea lui **Constantin Rădulescu-Motru**, filosof, psiholog, profesor universitar, publicist şi academician, preşedinte al Academiei Române în anii 1938 – 1941 (2 feb. 1868 – 6 mart. 1957)

♦ 2 februarie 1928. 75 de ani de la apariţia, la Bucureşti, până în 1945, a revistei **"Bilete de papagal"**, sub direcţia lui Tudor Arghezi

♦ 3 februarie 1828. 175 de ani de la naşterea **Dorei D'Istria (Elena Ghica)**, scriitoare (3 feb. 1828 – 17 nov. 1888)

♦ 3 februarie 1893. 110 ani de la naşterea lui **Emil Dorian**, poet, publicist, traducător şi medic (3 feb. 1893 – 1957)

♦ 4 februarie 1883. 120 de ani de la naşterea lui **Ion C. Vissarion**, scriitor (4 feb. 1883 – 5 nov. 1951)

♦ 5 februarie 1928. 75 de ani de la naşterea lui **Hristu Cândroveanu**, scriitor şi publicist

♦ 5 februarie 1953. 50 de ani de la moartea lui **Iuliu Maniu** (8 ian. 1873 – 5 feb. 1953)

♦ 6 februarie 1793. 210 ani de la moartea lui **Carlo Goldoni**, dramaturg italian (25 iul. 1707 – 6 feb. 1793)

♦ 6 februarie 1893. 110 ani de la naşterea lui **Sandu Teleajen (Stelian Morcovescu)**, actor şi prozator, unul dintre fondatorii Societăţii Autorilor Dramatici (6 feb. 1893 – 3 aug. 1963)

♦ 6 februarie 1908. 95 de ani de la naşterea lui **Geo Bogza**, poet, prozator, publicist, academician (6 feb. 1908 – 14 sept. 1993)

♦ 6 februarie 1933. 70 de ani de la naşterea lui **Sorin Holban**, scriitor

♦ 6 februarie 1993. 10 ani de la moartea lui **Ion Negoiţescu**, poet, eseist, critic şi istoric literar (10 aug. 1921 – 6 feb. 1993)

♦ 7 februarie 1978. 25 de ani de la moartea lui **Dimitrie Cuclin**, compozitor, muzician, scriitor şi filosof (1885 – 7 feb. 1978)

♦ 9 februarie 1908. 95 de ani de la naşterea lui **Cicerone Theodorescu**, poet (9 feb. 1908 – 17 feb. 1974)

♦ 10 februarie 1898. 105 ani de la naşterea lui **Bertolt Brecht**, poet şi dramaturg german (10 feb. 1898 – 14 aug. 1956)

♦ 10 februarie 1933. 70 de ani de la naşterea actorului **Victor Rebengiuc**

♦ 10 februarie 1968. 35 de ani de la înfiinţarea **Societăţii de Ştiinţe Istorice din România**

♦ 12 februarie 1923. 80 de ani de la naşterea lui **Franco Zeffirelli**, regizor italian

♦ 13 februarie 1883. 120 de ani de la moartea lui **Richard Wagner**, compozitor, dirijor, dramaturg, scriitor, eseist şi teoretician de artă german (22 mai 1813 – 13 feb. 1883)

♦ 13 februarie 1893. 110 ani de la moartea **Mariei Rosetti**, scriitoare şi publicistă (1819 – 13 feb. 1893)

♦ 13 februarie 1923. 80 de ani de la naşterea lui **Horia Matei**, prozator, traducător şi publicist (13 feb. 1923 – 31 iul. 2002)

♦ 13 februarie 1958. 45 de ani de la moartea lui **Georges Rouault**, pictor francez (27 mai 1871 – 13 feb. 1958)

♦ 14 februarie 1888. 115 ani de la inaugurarea **Ateneului Român din Bucureşti**

♦ 14 februarie 1928. 75 de ani de la naşterea poetului **Radu Cârneci**

♦ 14 februarie 1933. 70 de ani de la naşterea lui **Mircea Vărzaru**, pictor

♦ 15 februarie 1923. 80 de ani de la naşterea lui **Petre Solomon**, poet, eseist, publicist şi traducător (15 feb. 1923 – 1991)

♦ 15 februarie 1933. 70 de ani de la naşterea lui **Iosif Sava**, muzicolog, critic muzical şi realizator TV (15 feb. 1933 – 1999)

♦ 16 februarie 1903. 100 de ani de la naşterea lui **Ioan Şiadbei**, lingvist, istoric literar, vicepreşedinte al Societăţii române de lingvistică (16 feb. 1903 – 4 mart. 1977)

♦ 16 februarie 1908. 95 de ani de la naşterea lui **Constantin Zamfir**, folclorist (16 feb. 1908 – 15 sept. 1987)

♦ 17 februarie 1673. 330 de ani de la moartea lui **Molière**, dramaturg şi actor francez (15 ian. 1622 – 17 feb. 1673)

♦ 17 februarie 1803. 200 de ani de la naşterea lui **Edgar Quinet**, istoric şi filosof francez (17 feb. 1803 – 27 mart. 1875)

♦ 17 februarie 1923. 80 de ani de la moartea lui **Teodor Burada**, folclorist şi istoric teatral (3 oct. 1839 – 17 feb. 1923)

♦ 19 februarie 1473. 530 de ani de la naşterea lui **Nicolaus Copernic**, astronom polonez (19 feb. 1473 – 24 mai 1543)

♦ 19 februarie 1633. 370 de ani de la naşterea cronicarului **Miron Costin** (19 feb. 1633 – dec. 1691)

♦ 21 februarie 1903. 100 de ani de la naşterea lui **Raymond Queneau**, scriitor francez (21 feb. 1903 – 25 oct. 1976)

♦ 21 februarie 1903. 100 de ani de la naşterea lui **Tudor Muşatescu**, poet, prozator şi dramaturg (21 feb. 1903 – 4 nov. 1970)

♦ 22 februarie 1788. 215 ani de la naşterea lui **Arthur Schopenhauer**, filosof german (22 feb. 1788 – 21 sept. 1860)

♦ 22 februarie 1903. 100 de ani de la moartea lui **Hugo Wolf**, compozitor şi critic muzical austriac (13 mart. 1860 – 22 feb. 1903)

♦ 23 februarie 1863. 140 de ani de la naşterea lui **Gheorghe Marinescu**, medic neurolog, fondator al Şcolii româneşti de neurologie (23 feb. 1863 – 14 mai 1938)

♦ 23 februarie 1888. 115 ani de la naşterea lui **Mihail Săulescu**, poet, dramaturg, publicist şi bibliotecar la Biblioteca Populară "Socec", 1912 – 1913 (23 feb. 1888 – 30 sept. 1916)

♦ 24 februarie 1893. 110 ani de la naşterea lui **Petru Grădişteanu**, publicist şi dramaturg (24 feb. 1893 – 28 sept. 1921)

♦ 24 februarie 1943. 60 de ani de la naşterea lui **Horia Bădescu**, poet şi publicist

♦ 25 februarie 1873. 130 de ani de la naşterea lui **Enrico Caruso**, tenor italian (25 feb. 1873 – 2 aug. 1921)

♦ 25 februarie 1923. 80 de ani de la naşterea **Etei Boeriu**, poetă, traducătoare (25 feb. 1923 – 13 nov. 1984)

♦ 25 februarie 1983. 20 de ani de la moartea lui **Tennessee Williams**, scriitor american (26 mart. 1911 – 25 feb. 1983)

♦ 26 februarie 1838. 165 de ani de la naşterea lui **Bogdan Petriceicu-Hasdeu**, scriitor, filolog şi folclorist (26 feb. 1838 – 25 aug. 1907)

♦ 27 februarie 1903. 100 de ani de la naşterea sculptorului **Ion Irimescu**

♦ 28 februarie 1533. 470 de ani de la naşterea lui **Michel de Montaigne**, scriitor şi filosof francez (28 feb. 1533 – 13 sept. 1592)

♦ 28 februarie 1683. 320 de ani de la naşterea lui **René-Antoine Ferchault de Réaumur**, naturalist şi fizician francez (28 feb. 1683 – 17 oct. 1757)

♦ 28 februarie 1913. 90 de ani de la naşterea lui **Vida Geza**, sculptor (28 feb. 1913 – 11 mai 1980)

NOTĂ: Rubrică realizată de Serviciul Bibliografic al Bibliotecii Metropolitane Bucureşti

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

Contents

Ion GHICA – Bârzof 2

Bucharest History in 1934 'Gazeta Municipală'

Ana Maria ORĂȘANU – One Day, in Bucharest (II) 5

D. CASELLI – Gardens of Bucharest 6

The Holy Book 8

Patrimony 13

Tudor Mușatescu Centenary 14

Contemporary Autographs – *Radu CÂRNECI – 75* 16

Camelia FILIP – 'I.A. Bassarabescu' County Library in Giurgiu 18

EBLIDA Statement on the WTO GATS Negotiations. Libraries and Trade in Services 21

Wolfgang RATZEK – Conflict Management 23

Bucharest Metropolitan Library – A New Information Service for Community 24

Hermina G.B. ANGHELESCU – Evaluation of Library Services 25

King Fahd National Library of Saudi Arabia. A Handbook [IV] 29

Catalogue 36

Anniversary – Dora d'Istria – 175 38

'Gracious Light' 38

Calendar 39

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București, str. Take Ionescu nr. 4
sector 1, cod poștal 79711
Tel/Fax: 211.36.25; 212.83.11
E-mail: abidob@email.ro
ISSN 1454-0487

Director: Florin ROTARU
Director artistic: Mircea DUMITRESCU
Redactor șef: Ion HOREA
Secretar de redacție și Culegere text: Iulia MACARIE
Tehnoredactare computerizată: Elisabeta BENYI
Marian TĂNASE

CUPON

ABONAMENT LA
"BIBLIOTECA BUCUREȘTILOR"

Numele .....
Prenumele .....
Adresa .....
Cod..... Telefon.....
Solicit abonarea la revista **"Biblioteca Bucureștilor"** pe o perioadă de ..... luni.
Adresa: București, Str. Take Ionescu nr. 4, sector 1, cod poștal 79711.
Anexez chitanța de plată a sumei de ..... lei în contul dvs.
nr. 2511.1-3771.1/ROL BCR sector 1.

Asociația noastră ABIDOB și Biblioteca Metropolitană București sunt singurele reprezentante din România, în calitate de membre, în asociațiile INTAMEL și EBLIDA începând cu anul 1998. Astfel, revista noastră este unica publicație care vă oferă ultimele noutăți din Comunitatea internațională a bibliotecilor.

Administrația noastră face, prin plata directă sau prin mandat poștal, abonamente la revista lunară **"BIBLIOTECA BUCUREȘTILOR"**. Costul unui număr este de 20.000 lei. Cheltuielile de expediere sunt suportate de abonat la primirea publicației. Pentru străinătate: America de Nord, America de Sud, Africa, Asia, Australia, Europa, Asia Mică (Israel, Țările Arabe) – 8 $ per exemplar.

Tipărit la Tipografia "SEMNE '94"

Redacția revistei "BIBLIOTECA BUCUREȘTILOR" respectă opțiunile autorilor cu privire la normele ortografice

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

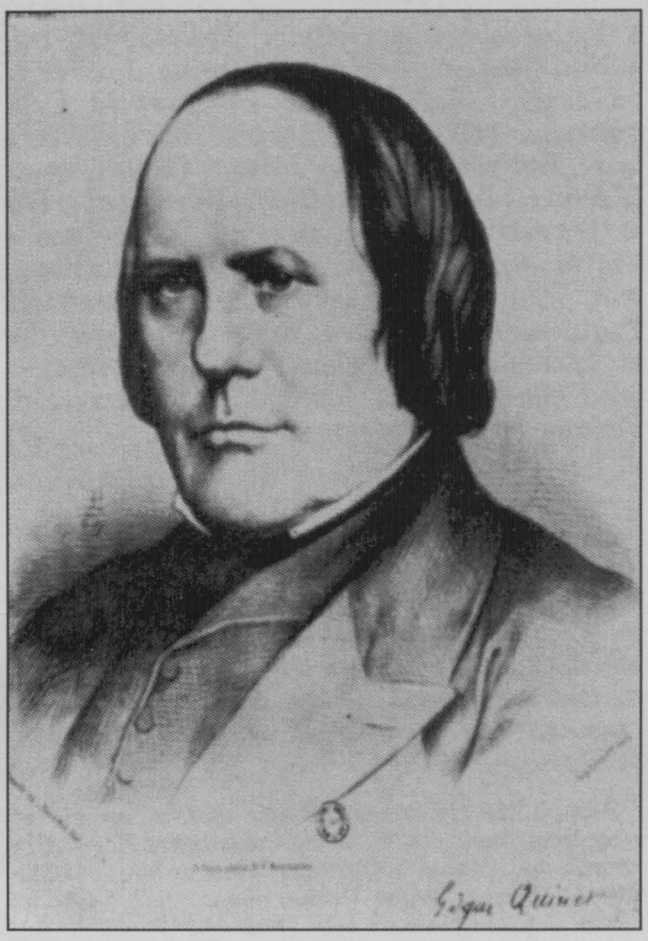

EDGAR QUINET

1803 – 1875

200 de ani de la naştere

"Poet veritabil, el nu a trăit decât pentru a face ideile vizibile, pentru a le încarna pe pământ, şi, din dragoste, nu făcu nici unei fiinţe onoarea de a-l urî sau de a-l teme".

Th. De Banville, 1875

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro

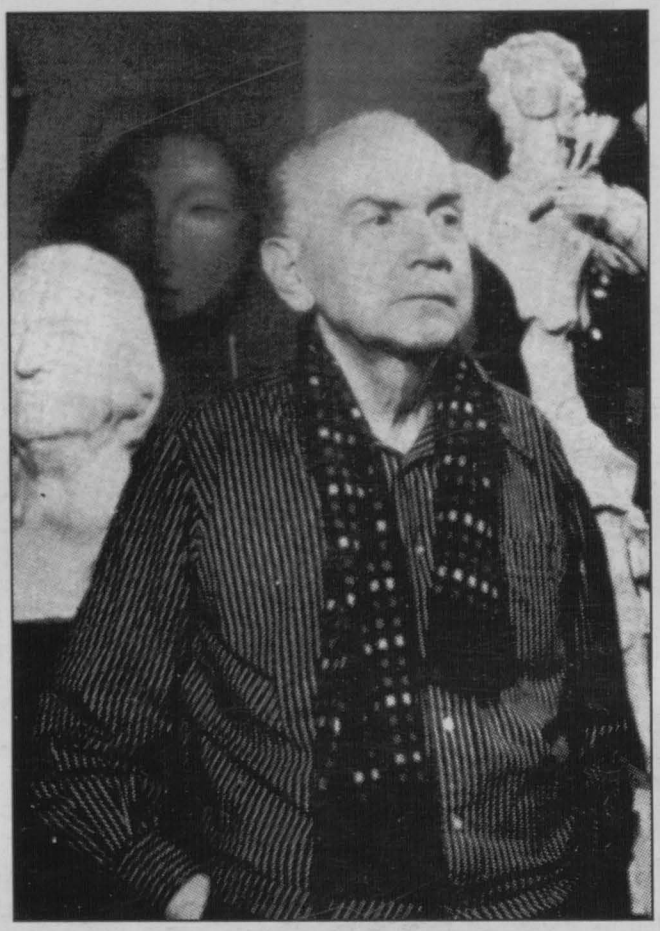

ION IRIMESCU

100 de ani de la naştere

"E unul dintre acei artişti rari, care ştiu să împletească studiul atent şi consecvent al naturii umane şi al artei ca reflectare, expresie şi invenţie, cu sensibilitatea imaginaţiei şi luciditatea organizatoare, care cunosc măsura dar şi aventura spirituală şi artistică, într-un fel de pulsaţie continuă ca şi aceea a inimii".

Eugen Schileru

https://biblioteca-digitala.ro / http://bibmet.ro